

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Minuta încheierii nr. 206

Dosar nr. 1074/1/2015

Sedința din Camera de Consiliu din 17/18 martie 2015

Completul compus din: Valentin Horia Șelaru - Judecător de
drepturi și Libertăți

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională
Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției - a fost reprezentat de procuror Băloi Daniela

*****

S-a luat în examinare propunerea de arestare preventivă emisă în dosarul nr.700/P/2014 din
data de 17 martie 2015, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională
Anticorupție - Secția de combatere a corupției s-a solicitat arestarea preventivă pe o perioadă de 30
de zile, începând cu data de 17.03.2015 a inculpaților Iourăș Mihnea Remus, Popa Mocanu Ingrid
Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru Florian,
Drulă Dorin Cornel, Nistor Neculai.

La apelul nominal s-au prezentat inculpații, aflați în stare de reținere: Iourăș Mihnea Remus
asistat de apărător ales avocat Mircea Iulian și avocat Roș Viol și apărător desemnat din oficiu,
avocat Simion Petre Carmen, Popa Mocanu Ingrid Luciana asistată de apărător ales, avocat Tudor
Valerică și apărător desemnat din oficiu, avocat Simion Petre Carmen, Georgescu Horia asistat de
apărător ales, avocat Ene Cristian și avocat Ene Eliza Corbeanu și apărător desemnat din oficiu avocat
Simion Petre Carmen, Canangiu Constantin Cătălin asistat de apărător ales avocat Mihnea Stoica și
apărător desemnat din oficiu Simion Petre Carmen, Vișoiu Gheorghe asistat de apărător ales, avocat
Ovidiu Costache și apărător desemnat din oficiu Constantinescu Mihaela, Hanu Alexandru Florian
asistat de apărător desemnat din oficiu, avocat Constantinescu Mihaela, Drulă Dorin Cornel asistat de
apărător ales, avocat Stase Carmen și apărător desemnat din oficiu avocat Constantinescu Mihaela și
Nistor Neculai asistat de apărător ales, avocat Bîrleanu Vivian și apărător desemnat din oficiu, avocat
Constantinescu Mihaela.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Judecătorul de drepturi și libertăți a adus la cunoștința părților că potrivit dispozițiilor
procedural penale, în raport cu data expirării ordonanței de reținere pentru fiecare inculpat în parte,
aceștia urmează a se considera liberi de la momentul expirării ordonanței de reținere.

Judecătorul de drepturi și libertăți a constatat încetate delegațiile apărătorilor desemnați din
oficiu, având în vedere prezența apărătorilor aleși ai inculpaților Iourăș Mihnea

Remus, Popa Mocanu Ingrid Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Drulă Dorin Cornel, Nistor Neculai.

Apărătorul ales al inculpatei Popa Mocanu Ingrid Luciana, cu încuviințarea instanței a depus la dosarul cauzei Standardele Internaționale de Evaluare.

Apărătorul ales al inculpatului Drulă Dorin Cornel, cu încuviințarea instanței a depus la dosarul cauzei înscrisuri în circumstanțiere, respectiv acte medicale și acte de stare civilă.

Apărătorul ales al inculpatului Nistor Neculai, cu încuviințarea instanței a depus la dosarul cauzei înscrisuri în circumstanțiere, respectiv acte medicale.

La solicitarea judecătorului de drepturi și libertăți toți inculpații au arătat că doresc să dea declarații în prezenta cauză.

Conform art.107, art.108, art.109, art.110, art.378 Cod de procedură penală au fost audiați inculpații luoraș Mihnea Remus, Popa Mocanu Ingrid Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru Florin, Drulă Dorin Cornel și Nistor Neculai, declarațiile acestora fiind consemnate în scris, semnate și atașate la dosarul cauzei.

Constatând că nu mai sunt cereri sau excepții de invocat, judecătorul de drepturi și libertăți, a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul la dezbateri.

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că faptele, probele, respectiv pericolul pentru ordinea publică sunt dezvoltate pe larg în referatul scris, apreciind că sunt îndeplinite la acest moment condițiile în sensul arestării preventive a celor 8 inculpați menționați în referatul de arestare preventivă.

În temeiul art.226 alin.1 și 2 Cpp a solicitat admiterea propunerii formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA, iar în temeiul art.223 alin.2 și art.202 alin.1, 3 și 4 lit.e Cpp, a solicitat arestare preventivă a inculpaților luoraș Mihnea Remus, pentru 3 infracțiuni de abuz în serviciu, cu consecințe deosebit de grave, în calitatea sa de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților; Popa Mocanu Ingrid Luciana, pentru săvârșirea a 3 infracțiuni de abuz în serviciu, cu consecințele prev. de art.309 cp, în calitatea sa de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților; Georgescu Horia, pentru săvârșirea a 3 infracțiuni de abuz în serviciu, cu consecințe deosebit de grave în calitatea sa de reprezentant al Ministerului Justiției la data comiterii faptelor în cadrul Comisiei Centrale de Stabilire a Despăgubirilor; Canangiu Constantin Cătălin, pentru săvârșirea a 2 infracțiuni de abuz în serviciu, cu consecințe deosebit de grave, în calitatea sa de reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice; Vișoiu Gheorghe, pentru săvârșirea a 3 infracțiuni de complicitate la abuz în serviciu, cu consecințe deosebit de grave în calitatea sa de angajat al ANRP pentru Restituirea Proprietăților; Hanu Alexandru Florin, Drulă Dorin Cornel și Nistor Neculai, pentru săvârșirea unei infracțiuni de complicitate la abuz în serviciu, cu consecințe deosebit de grave în condițiile art.13² din Legea nr.78/2000, în calitatea acestora de evaluatori, care au și întocmit rapoarte de evaluare în cele trei dosare prin care s-au stabilit despăgubiri care fac obiectul dosarului de față, în legătura cu cei 8 inculpați.

Potrivit probelor administrate în cauză, infracțiunile reținute în sarcina acestora, în esență, constau în aceea că cei 8 inculpați, alături de alți inculpați, membrii ai Comisiei

Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, spre sfârșitul anului 2008, prin exercitarea abuzivă a atribuțiilor de serviciu, respectiv prin nerespectarea standardelor internaționale de evaluare a dispozițiilor Legii nr.247/2005, privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiționale, de asemenea, prin nerespectarea Regulamentului de Organizare și Funcționare a CCDD, a Ordinului președintelui ANRP nr.26 din 24.06.2008 și a Deciziilor Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, au aprobat, cu privire la primul dosar, raportul de evaluare întocmit de evaluator Neculai Nistor, reprezentant al SC ROM CONSULTING SRL, în dosarul înregistrat sub nr.8745/2006. Astfel, supraevaluarea, în cazul acestui dosar, a valorilor despăgubirilor, s-a ridicat, inițial, în susținerea Parchetului, potrivit probelor administrate în cauză, la peste 13 milioane de euro.

Diferența de 9 milioane euro rezultând din raportul specialistului care a folosit comparația cu prețul pieței, adică cu cât s-au vândut în situații similare și nu doar ceea ce s-a cerut.

De asemenea, în mod abuziv au aprobat Raportul de evaluare întocmit de inculpatul Drulă Dorin Cornel, expert evaluator în cadrul SC PRECIS CONSULTING SRL, în dosarul de despăgubire nr.26600/2006, prin care s-a stabilit o valoare a terenului în suprafață de 1.535 mp și construcție demolată de 2.137.636 euro, respectiv 7.851.965 lei.

Expertul inițial, inculpatul din cauză, Drulă Dorin Cornel a apreciat că proprietatea de evaluat avea destinație rezidențială și este demolată, astfel încât - a evaluat printr-o altă metodă decât cea cerută de dispozițiile legale în materie de evaluare, metoda costului de înlocuire.

Prin urmare, prin probele administrate cu referire la acest dosar, a rezultat o supraevaluare în sumă de 1.730.554 euro, în acest fel, asigurându-se în mod nejustificat obținerea unor avantaje patrimoniale necuvenite de către cesionarul Constantin Aurel.

În opinia sa, procurorul a arătat că soluționarea cu prioritate a dosarelor de despăgubire în condițiile în care avusese loc o cesiune, în contextul în care era vorba de o situație specială a titularului dreptului, nu trebuia soluționată, și mai ales în contextul manierei în care a fost realizat raportul de evaluare prin folosirea unei metode care îl avantaja pe cesionar și care i-a asigurat un avantaj patrimonial nejustificat, de peste 1.700.000 euro.

Totodată în aceeași manieră, aceiași inculpați au aprobat și raportul de evaluare întocmit de expertul evaluator, inculpatul Hanu Alexandru Florin în dosarul de despăgubiri nr. 13653/2008, prin care a fost stabilită o valoare a terenului în suprafață de 20,5 ha, prin supraevaluarea acestuia cu suma de 60 milioane euro, prejudiciu produs statului. Și această supraevaluare a fost stabilită prin raportul de constatare întocmit în cursul urmăririi penale.

În această modalitate, inculpații au facilitat obținerea unor avantaje patrimoniale necuvenite de către cesionarii Vișoiu Valentin, Manole Gheorghe și Barbu Florin Șerban în sumă de peste 66 milioane euro, până la concurența sumei menționate mai sus.

Această situație de fapt, atât în ceea ce privește valoarea prejudiciului, inclusiv în ceea ce privește modalitatea și scopul pentru care a fost derulată activitatea infracțională de către inculpați rezultă nu numai din înscrisurile depuse la dosarul cauzei, inclusiv sesizările ANRP și ale Guvernului României, începând cu luna ianuarie 2015, și de asemenea, rapoartele de evaluare dispuse de către ANRP, raportul de constatare, rapoartele Curții de Conturi și ale Corpului de Control al Guvernului.

Cu privire la ultimul raport de evaluare a arătat ca sunt relevante declarațiile relevante ale martorilor audiați în cauză, martori denunțatori, respectiv, declarația numitului Vișoiu Valentin, Manolache Gheorghe și Barbu Florin care relevă modul de lucru al comisiei și interesul pe care unul dintre membrii comisiei, Niculescu Teodor Cătălin îl avea.

Astfel, în denunțurile formulate, martorii au confirmat că, împreună cu Vișoiu Valentin și Barbu Florin Șerban au achiziționat drepturile litigioase de la proprietarii îndreptați să primească despăgubiri de la ANRP în dosarele respective, iar pentru soluționarea acestora cu celeritate și fără impedimente, Niculescu Teodor Cătălin, la momentul respectiv vicepreședinte al Autorității Naționale l-a pretins 5% din totalul acțiunilor.

Nu lipsit de relevanță, pentru a putea concluziona că abuzul în serviciu este în legătură cu infracțiunea de luare de mită, astfel justificându-se activitatea derulată de către inculpați în cauză, prin trimiterea la dosarul nr.700/P/2014, din care rezultă că în privința lui Niculescu Teodor Cătălin se fac cercetări și s-a dispus începerea urmăririi penale cu privire la săvârșirea infracțiunilor de luare de mită.

Un rol important, alături de membrii comisiei, l-a avut inculpatul Vișoiu Gheorghe, expert evaluator în cadrul ANRP, secretar în cadrul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor care, de asemenea, prin încălcarea atribuțiilor de serviciu care presupuneau verificarea rapoartelor de evaluare, sub aspectul respectării standardelor internaționale de evaluare și a Legii nr.247/2005, a avizat rapoartele de evaluare întocmite în cele trei dosare de către cei trei evaluatori inculpați, rapoarte prin care au fost supraevaluate bunurile imobile.

Prin aceste rapoarte de evaluare care nu respectau cerințele standardelor internaționale de evaluare cu privire la estimarea valorii de piață a imobilelor și nici prevederile art.10 alin.6 și 7 din Legea nr.247/2005, s-a realizat o supraevaluare a imobilelor cu suma de 60 milioane euro în cazul dosarului nr.13653/2008, 1.730.554 euro în dosarul nr.26600/2006 și 13.127.430 euro în dosarul nr.87.045/2006.

În baza acestora, comisia centrală a eliberat titlurile de despăgubire în dosarele menționate, în acest sens prejudiciul ridicându-se la o valoare considerabilă.

Procurorul a făcut referire la consecința deosebit de gravă a activității infracționale abuzive a inculpaților în calitate de membri ai comisiei, cu ajutorul complicilor lor, care au produs un prejudiciu în sumă de 70 milioane euro plătite în cele trei dosare de despăgubire. Această sumă este mai mare decât totalul despăgubirilor civile plătite de ANRP în tot cursul anului 2011 care a fost de 249.882.000 lei, așa cum rezultă din raportul Curții de Conturi.

Finalizarea acțiunilor abuzive ale inculpaților a fost aceea că, datorită încălcării flagrante cu intenție a dispozițiilor art.16 alin.7, art.7 din Regulamentul nr.50/2005, membrii comisiei au procedat la emiterea deciziilor deși rezulta cu forța evidenței supraevaluările efectuate de experți, împrejurare care, în mod categoric, potrivit competențelor membrilor comisiei, impunea retrimiteră spre reevaluare.

Așadar, responsabilitatea pentru prejudiciul produs, urmare exercitării abuzive a atribuțiilor de serviciu, revine în principal membrilor și președintelui Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, dar și evaluatorului ANRP și evaluatorilor desemnați de ANRP în cele trei dosare.

Cu privire la această responsabilitate, în legătură directă cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, procurorul a arătat că, potrivit Hotărârii Guvernului nr.361/2005 privind organizarea și funcționarea ANRP, președintele și membrii comisiei sunt numiți prin decizia primului-ministru.

Dar, potrivit Regulamentului de Organizare și Funcționare nr.30/2005, Comisia Centrală funcționează în subordinea Cancelariei Primului-Ministru și are ca atribuție principală analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor care se acordau. A mai susținut că modul de lucru al experților ar fi ca un ghid pentru evaluatori.

Cu privire la modul de lucru al membrilor comisiei, a arătat că acesta este reglementat prin Legea nr.247/2005, respectiv art.7 și art.13 care statuează că în baza rapoartelor de evaluare, Comisia Centrală procedează fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare, art.13 din Legea nr.247/2005, respectiv la disp.art.7 din Regulamentul nr.30/2005.

Cu ocazia audierii, inculpații s-au apărat în sensul că nu se pune problema încălcării ordinii de soluționare a dosarelor înregistrate la secretariatul Comisiei Centrale, cu atât mai mult soluționarea cu prioritate a unor dosare. Din decizia nr.2/2006 a Comisiei Centrale rezultă că ordinea de soluționare a dosarelor era aleatorie. Ulterior, prin decizia nr.2447 din 30.07.2008, soluționarea dosarelor se realiza în funcție de ordinea înregistrării, iar în cazurile excepționale, în baza cererilor persoanelor îndreptățite.

Potrivit ordinului președintelui ANRP nr.27 din 24.07.2008, de asemenea, se prevedea că dosarele vor fi analizate în ordinea înregistrării la ANRP, cu excepția cazurilor speciale, hotărâri judecătorești, dosare, detaliindu-se în ce situații s-ar face rabat de la ordinea impusă prin ordinul susmenționat. Cu privire la cererea de soluționare cu prioritate a dosarului nr.26600/2006, modul prioritar în care a fost aceasta analizată nu trebuie privită cu ușurință ci în contextul beneficiului obținut de către cesionar prin modalitatea sau cu ajutorul expertului evaluator ale cărui deficiențe în activitate nu au fost depistate de către Comisia Centrală.

În privința acestei situații, procurorul a apreciat că nu se poate vorbi de o situație excepțională, care să justifice analiza cu prioritate a acestui dosar, cu atât mai mult cu cât prin cesiunea intervenită, care nu este clasă, pur și simplu titularul și-a cedat drepturile -măsurile reparatorii, fără ca acesta să mai aibă vreo calitate în dosarul înregistrat la ANRP.

Raportat la aceste norme încălcate, atribuțiile Comisiei Centrale erau mult mai vaste, începând de la stabilirea și aprobarea ordinii de soluționare a dosarelor înregistrate la secretariatul comisiei, a deciziei de tratare cu prioritate a unui anumit dosar până la fixarea termenelor pentru analiză și soluționarea notificărilor și cererilor trimise secretariatului acestei comisii de către președinte sau, în lipsa acestuia, de către vicepreședinte.

Nerespectarea acestor atribuții de serviciu erau corelative cu încălcările atribuțiilor de serviciu impuse de standardele internaționale de evaluare și de disp. al art.10 alin.7 din Legea nr.247/2000, atât de către membrii comisiei, dar și de evaluatorul ANRP, respectiv de către evaluatorii desemnați.

În legătură cu nerespectarea standardelor internaționale de evaluare, procurorul a arătat că, în cazul acestora, pct.9.2.1.1 din raport prevedea că, evaluarea trebuie să se realizeze prin abordarea prin comparație a vânzărilor, iar evaluatorul trebuie să ia în considerare vânzările proprietăților similare sau substituibile și informațiile referitoare la piață și să stabilească o estimare a valorii prin procese de comparație. De regulă, proprietatea era

comparată cu proprietăți similare vândute tranzacționate pe o piață de schimb. De asemenea, la pct.5.2.1.1, se arăta că tehnica comparației vânzărilor pentru evaluarea terenului implică o comparație directă a terenului evaluat cu loturi similare de teren tranzacționate recent pe piață și pentru care existau informații disponibile. Iar pct.5.7., în parcurgerea etapelor înscrise în analiza preliminară, în culegerea și în selectarea informațiilor solicitate în procesul de evaluare, evaluatorul trebuie să se familiarizeze cu informațiile privind cererea și oferta.

Foarte importante în a extrage și a clarifica modul abuziv în care inculpații au acționat în calitățile lor menționate mai sus, sunt disp.art.10 alin.7 din Legea nr.247/2005, conform cărora valoarea terenurilor, precum și a construcțiilor nedemolate, preluate în mod abuziv, care nu se pot restitui în natură, se stabilește potrivit valorii de piață. Procurorul care a întocmit referatul, la fila 61 precizează și indică definiția valorii de piață, de la data soluționării notificării, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare.

Dacă aceste standarde, în opinia membrilor comisiei, reprezintă de fapt ghidul, în cuprinsul Legii nr.247/2005, la Cap.V, art.16, alin.4 este indicată modalitatea în raport de care inculpații, în calitățile lor, trebuiau să acționeze.

Astfel, la cererea evaluatorilor sau a reprezentanților societății de evaluare, băncile, notarii publici, agențiile imobiliare, birourile de carte funciară și orice alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare sunt obligați să le comunice de îndată.

În baza raportului de evaluare, comisia va proceda, fie la emiterea deciziei (care este de altfel atribuția principală de cenzură a comisiei), reprezentând titlul de despăgubiri, fie la trimiterea dosarului spre evaluare.

Potrivit probelor administrate rezultă că în cazul celor trei dosare nu a existat nici un fel de corespondență cu băncile, notarii publici, cu birourile de carte funciară, privind tranzacții deja efectuate, tranzacții certe cu proprietăți imobiliare similare în cadrul metodei comparației directe, elementele de comparație fiind doar anunțurile de vânzare publicate on-line sau în ziare, fără a exista acea corespondență impusă de legiuitor cu privire la tranzacții deja efectuate.

În acest context, se poate aprecia că apărările inculpaților, așa cum au fost prezentate inclusiv în fața instanței, nu pot fi primite, în condițiile în care aceștia, potrivit legii, aveau experiența și pregătirea necesară pentru a fi numiți în calitate de membri ai Comisiei Centrale de Stabilire a Despăgubirilor și de a desfășura acea activitate, de a exercita toate atribuțiile conferite de lege.

Potrivit art.16 alin.7 Titlul 7 din Legea nr.247/2005, aveau obligația să analizeze raportul de evaluare, iar această analiză și evaluare implicau în mod obligatoriu și analiza documentelor și a înscrisurilor care stăteau la baza întocmirii raportului, dar trebuia analizat și felul în care acestea respectau dispozițiile legale.

Mai mult, potrivit probelor administrate în cauză, respectiv, declarațiile inculpaților, aceștia niciodată nu au contestat faptul că nu aveau cunoștință de prevederile Regulamentului de Organizare și Funcționare al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, de dispozițiile Legii nr.247/2005 sau de ordinului președintelui ANRP.

Potrivit acestor dispoziții legale, este evident că membrii comisiei aveau obligația profesională principală de a analiza și de a stabili valoarea despăgubirilor.

Atitudinea inculpaților, caracterizată printr-o poziție care îi plasează în afara obligațiilor menționate mai sus, este de natură să decredibilizeze poziția adoptată în raport cu faptele reținute în sarcina acestora.

Apărarea pe care membrii Comisiei Centrale și-au făcut-o, în sensul că pe aspectele tehnice ale evaluării nu ar fi putut să intervină dincolo de cele precizate anterior, este foarte importantă precizarea expertului ANRP inculpatul Vișoiu Gheorghe în sensul că această comisie nu era ținută de opinia exprimată de acesta. Aceasta este o poziție foarte corectă pentru a analiza activitatea infracțională derulată de ceilalți membri ai comisiei, concluzie care este susținută de dispozițiile legale enunțate anterior, adică acea competență privind evaluarea, analiza și stabilirea valorii despăgubirilor.

Pentru toate aceste considerente, a arătat că situația de fapt, așa cum a fost reținută de către procuror este susținută de către probele administrate în cauză și în acest fel se poate verifica îndeplinirea condiției cu privire la existența probelor pe baza cărora se poate concluziona că există presupunerea rezonabilă a săvârșirii infracțiunilor pentru care se solicită arestarea preventivă a inculpaților.

În ceea ce privește cea de a doua condiție, și anume caracterul necesar al luării acestei măsuri, în raport și de necesitatea înlăturării unei stări de pericol pentru ordinea publică.

A solicitat instanței să țină cont de vătoreala deosebită a consecințelor activității infracționale derulate de către inculpați, fiind vorba de un prejudiciu de 70 milioane euro.

De asemenea, instanța trebuie să țină cont de calitatea în care inculpații au acționat, o calitate care îi obliga să vegheze la respectarea legii și, mai mult de atât, să vegheze ca bugetul statului să nu fie afectat.

Este vorba de reprezentanți ai unor autorități publice, așa cum este cazul Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor. În opinia procurorului, această situație nu poate reprezenta o situație favorabilă inculpaților în așa fel încât să se poată considera că o altă măsură ar fi suficientă, adecvată, situației acestora.

Nu în ultimul rând, a solicitat instanței să aibă în vedere modul discreționar în care aceștia au acționat, atât în ceea ce privește modul în care aceștia au ales să soluționeze cu prioritate anumite dosare.

De asemenea, ușurința cu care, deși conștienți de obligația pe care o aveau potrivit dispozițiilor la care a făcut referire anterior, aceștia au acceptat rapoartele de evaluare care nu îndeplineau condițiile legii.

Pentru toate aceste considerente, a solicitat instanței să constate că măsura arestării preventive în cazul inculpaților pentru care Parchetul a formulat propunere de arestare preventivă este proporțională cu acuzația adusă și necesară în vederea asigurării scopului instituit de legiuitor în cuprinsul disp.art.202 Cod procedură penală.

De asemenea, în data de 22 noiembrie 2014, în legătură cu activitatea derulată de către Comisia Centrală de stabilire a despăgubirilor, Înalta Curte s-a pronunțat și cu privire la alți inculpați, membrii ai acestei comisii.

Cu încuviințarea instanței a depus la dosarul cauzei, ca și practică judiciară încheierea nr.1016 pronunțată în dosarul nr.4101/1/2014. A susținut că această încheiere este importantă

pentru a avea în vedere împrejurarea că acest mod de lucru era o chestiune generalizată la nivelul ANRP, nimeni nefiind preocupat în a-și respecta atribuțiile de serviciu, cu consecințele de față, respectiv, prejudicierea statului cu o sumă foarte mare de bani.

A mai arătat că răspunderea este în legătură cu încălcarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Comisiei Centrale în raport de calitatea pe care o avea fiecare dintre inculpați.

Referitor la valoarea diferenței a arătat că, vizavi de fiecare raport de evaluare, de o sumă care oricum atrage aplicarea disp. art.309 Cod penal, a apreciat că în mod justificat se solicită de către Parchet arestarea preventivă a inculpaților.

În opinia sa, în cazul raportului de evaluare care are valoarea cea mai mică, respectiv a dosarului nr.26600/2006, în care expertiza a fost făcută de către expertul Drulă Dorin Cornel, a apreciat că suma de 1.730.554 euro numai printr-un dosar de despăgubiri nu poate conduce la concluzia că se impun diferențieri între activitatea derulată de acesta, modul de lucru fiind același.

Diferențierea care s-ar putea face în raport de valoarea cu care a fost supraevaluat imobilul, în opinia sa, nu ar fi neapărat justificată.

Faptul că într-un dosar s-a ajuns la o sumă de 60 milioane euro prejudiciu, a solicitat instanței să aibă în vedere întinderea suprafeței de teren. Este vorba de o suprafață de teren de 1.535 mp și construcție demolată, iar în celălalt dosar fiind vorba de o suprafață de peste 55.000 mp. A subliniat faptul că modul de lucru a fost identic, de asemenea și intenția.

Încă o dată, a arătat că deși acestea sunt aspecte care vizează mai mult fondul cauzei, modul de lucru similar în cazul tuturor membrilor comisiei prin încălcarea dispozițiilor legale care reglementau atribuțiile de serviciu, aceștia și-au asumat consecințele activității infracționale derulate.

A concluzionat în sensul admiterii cererii Parchetului, în temeiul art.223 alin.2 cpp raportat la disp.art.202 alin.1, 3 și 4 lit.e cpp și să se dispună arestarea preventivă pe o perioadă de 30 zile începând cu data de 17.03.2015 a inculpaților luoraș Mihnea Remus, Popa Mocanu Ingrid Luciana, Georgescu Horia, Cananțiu Constantin Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru Florin, Drulă Dorin Cornel și Nistor Neculai.

Apărătorul inculpatului luoraș Mihnea Remus, avocat Viorel Roș a făcut referire la o decizie data printr-un recurs în interesul legii, de către Înalta Curte de Casație și Justiție, decizie data în baza unei opinii a profesorului Streteanu, hotărând că legea penală mai favorabilă este legea care se aplică pe instituții. Ulterior Curtea Constituțională a pronunțat o altă decizie în care a reținut că opinia Curții Supreme este greșită, constituțional fiind aplicarea în bloc a legii penale și efectele deciziei pe care a pronunțat-o Înalta Curte trebuie să înceteze, deși nu acesta era rolul Curții Constituționale.

Apărătorul inculpatului a mai arătat că atât Înalta Curte de Casație și Justiție cât și Curtea Constituțională au exprimat un punct de vedere interpretând legea care este discutabilă, pentru că în mod evident una dintre cele două decizii este greșită și consecințele sunt importante în sensul că beneficiază sau prejudiciază pe cei judecați.

A mai susținut apărătorul faptul că a cercetat practica în materie de abuz în serviciu și a constatat că jurisprudența cea mai bogată este în materie în care sunt acuzați judecătorii, procurorii, poliștii și alte profesii juridice, dar în general există din partea judecătorilor și a

procurorilor o tendință de a spune atunci când există o problemă interpretabilă, că ea nu poate fi interpretată în defavoarea celui acuzat. Acest lucru fiind subliniat de CEDO și de Codul Penal. A solicitat instanței să nu primească jurisprudența relevantă depusă de parchet, pentru că judecătorul de drepturi și libertăți nu judecă în general, nu ia măsura arestării preventive pentru o alta pricină ci în opinia sa judecătorul face legea în situații faptic clare spre deosebire de legiuitor, care o face necorespunzător, cum este cazul Legii nr.247/2005.

A mai arătat că felul în care este formulată acuzația are o logică greu de descifrat, parchetul nu spune faptul că luoraș sau Georgescu au avut vreo legătură cu solicitanții. Motivația acțiunii lui luoraș, în opinia apărătorului, atunci când inculpatul în cadrul întrunirii comisiei a fost de acord cu acordarea despăgubirilor, a fost pe baza raportului de expertiză acesta fiind cel care precede această decizie. A mai susținut că inculpatul nu a avut înțelegere nici cu evaluatorul, nici cu ceilalți membri ai comisiei, nici cu solicitanții, inculpatul fiind de acord și votând în fața unui raport de expertiză.

Dispozițiile art.17 potrivit cărora - pe baza situației juridice comisia procedează la analizarea dosarului, după primirea dosarului evaluatorul sau societatea de evaluatori desemnată va efectua procedura de specialitate și va întocmi raportul de evaluare pe care îl va transmite comisiei de evaluare, acest raport va conține cuantumul despăgubirilor în limita cărora pot fi acordate despăgubirile. Raportul de evaluare ține comisia, în opinia avocatului, întrucât despăgubirile se dau pe baza raportului de evaluare, iar în lege este prevăzut ceea ce putea face comisia și anume că în baza raportului de evaluare Comisia centrală va proceda fie la emiterea unei decizii reprezentând titlu de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare.

Avocatul a arătat că legea este neclară, întrucât nu se prevede când membrii comisiei sunt obligații să trimită spre reevaluare raportul în referatul cu propunere de arestare nu se face niciunde mențiune la cine a stabilit că rapoartele de evaluare cuprind evaluări mai mari decât cele pe care ar fi trebuit să le cuprindă. În opinia sa, raportul de expertiză este o probă științifică, care nu poate fi înlăturată decât de o altă probă de aceeași valoare. dar care trebuie să fie făcută de cineva care să fie deasupra celui care a făcut-o pe prima, întrucât regula judecății între egali are aplicare aici și nu poate un evaluator să infirme de unul singur, respectiv nu se știe dacă specialistul DNA are atestat, iar câtă vreme nu se știe lucrul acesta avocatul a solicitat ca judecătorul să nu primească concluziile formulate de parchet atâta vreme cât nu se va dovedi că cei de la Curte de Conturi a fost efectuată de cel puțin doi specialiști.

Principiul greșit al Legii nr.247/2005 este restitutio in integrum și acest lucru presupune că persoana a cărei proprietate a fost naționalizată abuziv trebuie despăgubită nu cu valoarea pe care bunul are la momentul când este demolat, ci la valoarea pe care a avut-o bunul anterior.

Apărătorul a mai învederat că inculpatul luoraș nu avea de unde să știe că evaluarea nu era bună, întrucât acesta nu este expert. în continuare a arătat că, dacă inculpatul nu ar fi votat în sensul acordării despăgubirilor, ar fi riscat faptul ca să fie dat în judecată de părți, întrucât este bine cunoscut faptul că membrii comisiei și -au dat demisia în bloc sub pretextul că sunt amendați în fiecare zi de către instanțele judecătorești.

în opinia apărării legea este făcută în așa fel încât membrii comisiei nu au decât două variante ori votează ori sunt dați în judecată de către părți și sunt amendați. Iar acest lucru nu poate fi imputat inculpatului, pentru că deficiențele legii nu i se pot imputa acestuia.

A solicitat să se constate faptul că nu sunt îndeplinite condițiile pentru a se lua măsura preventivă a arestului față de inculpatul Ioureaș, solicitând astfel respingerea cererii formulate de Parchet. Legat de îndeplinirea condițiilor arestării preventive, apărătorul a arătat că acuzația este una gravă privind fapte din anul 2008, neînțelegând de ce în anul 2015 s-ar lua o măsură preventivă asupra inculpatului, acuzația fiind lipsită de probatoriu real. De asemenea, avocatul a precizat că la acest moment nu se poate afla dacă acuzațiile sunt sau nu reale, la acest moment este vorba cel mult de ipoteza neglijenței în serviciu.

În opinia sa nu există la acest moment suficiente probe spre a concluziona că există suspiciunea rezonabilă a săvârșirii unei infracțiuni.

În ce privește celelalte condiții a spus că măsura nu este necesară pentru că nici măcar nu s-a susținut de către acuzare că inculpatul Ioureaș ar fi încercat să influențeze procesul penal, că ar încerca să se sustragă de la urmărire penală sau că ar reprezenta cu adevărat pericol pentru ordinea publică.

Apărătorul ales al inculpatului Ioureaș, Mihnea Remus, avocat Mircea Iulian a arătat că achiesează la concluziile apărătorului ales al inculpatului, avocat Viorel Roș.

Apărătorul inculpatului Georgescu Horia, avocat Ene Corbeanu Eliza, a arătat că având în vedere că nu există o individualizare pentru fiecare inculpat în parte în legătură cu participația acestora la ședințele în care s-a luat decizia cu privire la aprobarea rapoartelor de evaluare, apreciază că în momentul în care instanța va trebui să deceleze participația fiecărui inculpat, instanța va ține cont și de opiniile exprimate de apărare cu caracter general și care le sunt comune tuturor.

A arătat că susține opinia apărătorului anterior, potrivit căreia legislația în materia despăgubirilor este una preară .

În legătură cu susținerile procurorului referitor la obligativitatea pe care o instituie Legea nr.247/2005, atunci când obligă expertul, la momentul la care face o evaluare, să se determine valoarea terenului, să se stabilească potrivit valorii de piață la data soluționării notificării, stabilită conform standardelor de evaluare internațională. Obligativitatea la care parchetul se referă are în vedere cererea pe care acești evaluatori ar trebui să o facă către bănci, notari publici, agenții imobiliare, birouri de carte funciară sau orice alt deținător de informații. În opinia apărării acest text de lege nu obligă la nimic. Mai mult, prin enumerarea făcută de acest articol se creează posibilitatea expertului care face evaluarea de a opta pentru una din sursele de informare care să-l ajute să determine care este valoarea terenului evaluat. Se presupune că un expert se interesează la notar și la cartea funciară despre valoarea la care s-a vândut o proprietate. Dar legiuitorul prevede expertul se poate adresa inclusiv agențiilor imobiliare, agenții care nu dețin o bază de date cu privire la proprietățile care au fost vândute și nici prețul la care acestea au fost vândute. În momentul în care legiuitorul, alături de informatorii care pot da date concrete, respectiv birouri notariale sau cartea funciară, adăugând și agențiile imobiliare, este clar că a oferit o paletă largă de a stabili cu privire la ce anume repere sau ce anume terenuri trebuie luate în considerare atunci când se face această evaluare. Ar putea teoretic vorbind să existe terenuri care trebuie evaluate pentru care în zona

respectivă nu s-a făcut nicio vânzare. În acea situație nu se poate stabili cum ar putea să se facă o evaluare ca să fie respectate standardele internaționale de evaluare. La ce ar trebui să se raporteze un expert dacă ar face solicitări către birourile de carte funciară sau către notarii publici, răspuns care ar putea fi primit de maniera, „nu există terenuri în zonă.” Pentru al doilea dosar când s-a făcut evaluarea, chiar expertul a arătat că metoda comparației nu a putut fi folosită în respectiva evaluare deoarece în zonă erau blocuri de locuințe. Iar aici se solicita evaluarea unui teren care avusese pe el o casă în prezent demolată.

În opinia apărării, legiuitorul nu a instituit nici un fel de obligație. Mai mult, potrivit normelor de evaluare internaționale, punctul 9.2.1.1., în general, proprietatea este comparată cu proprietăți similare vândute. În opinia sa utilizarea acestei expresii „în general” ne duce la concluzia că pot fi abordate și alte metode despre care a făcut referire anterior.

Cu privire la referatul procurorului a arătat că în conținutul acestuia nu se precizează pentru ce parchetul cere o măsură preventivă pentru inculpatul Georgescu și implicit și pentru ceilalți inculpați. Spune parchetul: inculpații nu au solicitat și nu au efectuat nici un fel de demers sub aspectul unor explicații solicitate evaluatorilor, aceasta fiind singura atribuție pe care o aveau, și anume să solicite explicații evaluatorului.

A mai arătat că unul dintre inculpați a declarat astăzi în fața instanței că aceștia aveau o siguranță că atunci când se aflau în ședința aceea lunară de stabilire a despăgubirilor toate dosarele supuse pe ordinea de zi trecuseră anterior prin trei filtre. Un prim filtru este înregistrarea dosarului aflat pe masa ANRP, care era urmat de o verificare a legalității. Așa se explică de ce era nevoie ca în cadrul acestei agenții să funcționeze un număr atât de mare de funcționari. Pentru că legalitatea era verificată cu mult timp înainte ca aceste dosare să fie suspuse ordinii de zi în fața comisiei. Există un întreg aparat de juriști care verifică toate înscrisurile. Până la întocmirea raportului de evaluare existau experți în cadrul agenției care trebuiau să verifice mai multe etape, și anume: dacă persoana respectivă avea dreptul la despăgubiri, dacă existau decizii date de către prefecturi, primării, diverse comisii. Ulterior acestei etape, urma o a doua etapă foarte importantă, respectiv întocmirea unui raport de evaluare. Acest raport de evaluare era făcut de către experți aleși în mod aleatoriu. De aici se naște ideea parchetului că inculpații ar fi săvârșit o infracțiune de abuz în serviciu. Experți evaluatori cunoșteau foarte bine modalitățile prin care trebuiau să facă aceste evaluări, normele internaționale, legislația internă, drept dovadă că rapoartele lor erau destul de temeinice. După care venea un al treilea filtru, și anume confirmarea raportului de către expertul evaluator care exista în cadrul agenției. Acest expert este cel care își dădea girul de legalitate sau de conformitate cu normele internaționale de evaluare și cu legislația internă, că aceste rapoarte sunt bine făcute. Unul dintre experți, inculpat în cauza de față a declarat că au existat situații în care în opinia dânsului rapoartele nu erau conforme și atunci, acestea au fost restituite cu menținea de a fi refăcute. De asemenea a precizat expertul inculpat în cauza de față în declarația dată că în urma acestor solicitări în mod surprinzător au existat expertize cu o valoare mult mai mare. A mai precizat inculpata Popa în declarația dată în fața instanței că au existat situații în care beneficiarii au fost nemulțumiți, aceștia promovând acțiune în instanță. Iar instanța în cadrul judecății desemnează un expert pe care nimeni nu-l verifică dacă a întocmit o expertiză în raport cu evaluările internaționale, dacă a respectat legislația internă, expertiză fiind acceptată de către instanță.

Or, în cauză, expertul din cadrul agenției pentru fiecare din cele 3 dosare și-a, pus propria viză de conformitate, neexistând nici un motiv ca inculpatul ca membru al Comisiei să pună la îndoială legalitatea acestor rapoarte de evaluare.

Nu exista nicio împrejurare care l-ar fi putut determina pe inculpat, în condițiile în care nu este specialist, pentru că dl Horia Georgescu reprezenta Ministerul de Justiție, dar are studii de drept, nu are studii economice sau nu are studii care să îi permită acestuia să facă o evaluare superioară celei făcute de expertul care întocmește o expertiză. În momentul în care inculpatul ca membru al comisiei avea percepția sa personală că aceste rapoarte au trecut de filtru la 3 structuri care erau anume desemnate să stabilească că au fost întocmite în conformitate cu dispozițiile legale, nimic nu-l putea face pe inculpat să conteste veridicitatea sau legalitatea acelor expertize. Nu există nicio împrejurare care să fi putut determina ca unui membru al comisiei, lecturând acel raport, să i se ridice suspiciunea că un teren (referitor la primul dosar) este evaluat inițial la 414 euro de către dl expert și în 2013 stabilește Curtea de Conturi și îl evaluează la 381 euro/m².

Or, expertizele care nu au valoare absolută, niciodată nu se vor găsi doi experți care să ajungă la aceeași valoare, pentru că teoretic ar fi imposibil. Expertizele se fac ținând cont de variabile. În situația în care expertul inițial are în vedere un minim de 950 euro/m² și un maxim de 1100 euro, iar dacă un al expert stabilește ca valoare de despăgubire mai puțin de jumătate din minimul cu care se presupune că s-ar fi tranzacționat acel teren în zonă, este de înțeles punerea la îndoială a relei-credințe a acestuia sau faptul că nu ar fi respectat criteriile internaționale de evaluare.

Referitor la raportul Curții de Conturi, a arătat că acesta a fost comunicat doar ANRP, părților implicate în cauză nu le-a fost comunicat, nefiindu-le oferită șansa de a se apăra. În raportul său Curtea de Conturi a dispus desemnarea unui expert care a calculat o valoare pe m² cu 25 euro mai puțin, valoare care a fost luată în considerare de către parchet ca reprezentând pe de o parte un prejudiciu, pe de altă parte un folos necuvenit, sunt iluzorii.

Cu referire la al doilea dosar care îl privește pe Constantin Tudor, a arătat că expertul inițial a stabilit o valoare de 1392 euro/m². Expertul Curții de Conturi a stabilit o valoare cu 60 euro/m² mai puțin, fiind din nou valabilă marja de eroare despre care a vorbit anterior, fiind subevaluat în opinia apărării, de vreme ce la nivelul anului 2008, fiind cunoscută existența aceluși boom imobiliar, ar fi existat vreo tranzacție în care cineva să vândă o suprafață de teren sub nivelul cotelat la grila notarilor publici.

Cu referire la cel de al treilea dosar de despăgubiri, Curtea de Conturi nu a precizat nimic, însă un specialist din cadrul Direcției Naționale Anticorupție care avea până la urmă un interes în a stabili un prejudiciu pentru a susține acuzația parchetului, a făcut niște evaluări în fața cărora inculpatul nu mai are nimic de adăugat.

În ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu, o infracțiune care trebuie săvârșită cu intenție, ce nu a fost stabilită, mai ales dacă se face coroborarea cu art.13², trebuie să se arate o minimă legătură între inculpat ca membru al comisiei și beneficiarul despăgubirii, în opinia apărării conturând lipsa de probe din referatul parchetului.

Apărătorul inculpatului Georgescu Horia, avocat Ene Cristiana a arătat că prin 2 rapoarte de expertiză întocmite de Curtea de Conturi și de un specialist al Direcției Naționale Anticorupție a fost stabilit doar prejudiciul.

Inițial trebuia să se analizeze acțiunea sau inacțiunea încălcând atribuțiile de serviciu. Dacă nu se analizează întâi acțiunea sau inacțiunea, așa cum spune textul de lege la 223, să se constatați că există niște date, indicii, probe că s-a săvârșit întâi o infracțiune, care infracțiune are premergător acțiunea sau inacțiunea, fapta persoanei respective, analizându-se cauza doar prin prisma prejudiciului, înseamnă să fie priviți cei doi experți ca judecători și instanța să stabilească consecința.

Or, în cauză trebuie să se analizeze atribuțiile funcției, ce se încalcă cu intenție pentru că astfel se poate avea în vedere neglijența. Consecința inacțiunii sau acțiunii unei persoane duce la realizarea unui prejudiciu. Dispozițiile art. 172 din Codul de procedură penală arată că efectuarea unei expertize, când pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului, în cauză este necesară opinia unui expert. Astfel, membrii comisiei trebuiau să aștepte „ope legis” opinia experților, cum și judecătorul și procurorul așteaptă opinia expertului.

Potrivit opiniei Parchetului, Comisia avea o singură atribuție și anume să solicite explicații evaluatorului. Or, în situația de față este vorba de cei 9 membri din comisia de evaluare care analizau într-un termen rezonabil pentru că totul se rezumă la obiectivitate și rezonabilitate. Dacă legiuitorul spunea cât stabilește expertul atât se va da obligatoriu, privim acel principiu general al comunității care face legea, al rezonabilității interpretării.

Acreditând varianta că există un raport de expertiză se desprind două situații raportat la cauza de față și anume: 9 membri ai comisiei suferă de penitență cel puțin pentru 24 ore de privare de libertate, pentru că n-au avut capacitatea procesuală și efectiv să atace raportul Curții de Conturi și nici raportul specialistului Direcției Naționale Anticorupție. Dacă se contesta sunt incidente disp. art. 172 Cod procedură penală, în care se arată că în momentul în care a fost contestat raportul, se dispune efectuarea unei expertize. Dar inculpații nu pot contesta raportul Curții de Conturi. De asemenea, referitor la raportul întocmit de către expertul Direcției Naționale Anticorupție, este de notorietate împrejurarea că, chiar în practica înaltei Curți, că raportul de evaluare întocmit de un expert DNA, acesta fiind un angajat al Direcției Naționale Anticorupție, este luat sub rezerva veridicității și respectiv a corectitudinii întocmirii, până când se certifică și se coroborează cu alte probe.

În atare situație este vorba de o scădere a valorii de către 2 noi experți față de care inculpații n-au putut avea nicio opinie și există suspiciunea generală spunând că trebuia să ceară de la notar prețul comparativ. Or, dacă legea dorea să aibă o normă imperativă, se preciza că se vor folosi numai ofertele concrete stabilite în tabelul de valoare nominală a proprietăților imobiliare. Totuși legiuitorul impune cetățeanului să nu facă o tranzacție sub 700 euro/m². Dar tot legiuitorul precizează că trebuie să se acorde despăgubiri celor îndreptățiți. Astfel, este permisă de către legiuitor o fluctuație, când se vorbește de piață imobiliară.

A certifica varianta propunerii pe 30 zile a arestului pentru că există 2 rapoarte de expertiză cu valori mai mici înseamnă a imputa celor 9 membri ai comisiei criza mondială a fluctuației pe piața imobiliară. Or, valoarea se stabilește în moneda națională pe m² și nu în monedă euro. Deflația sau inflația monetară europeană acoperă chiar diferența de 381 și 400 euro pe metru. Asta s-a întâmplat când s-a realizat o deflație. Asta înseamnă cădere economică și asta înseamnă coeficient de aplicare pe valori fluctuante. În atare situație, ar trebui analizate care din atribuții au fost încălcate de către inculpatul Georgescu Horia

Or, în opinia Parchetului, activitatea infracțională abuzivă a membrilor de la pct.1-4 din Referatul Parchetului, s-a realizat prin însușirea necondiționată a evaluărilor oferite de inculpații de la pct.5-8 din referat, doar cu scopul de a simula reparația, pentru că în realitate s-a urmărit și s-a realizat îmbogățirea pe nedrept a unor persoane privilegiate.

Cele 3 denunțuri existente la dosarul cauzei trebuie să aibă legătură cu inculpatul Horia Georgescu respectiv, cu atribuțiile acestuia pe care le avea în această comisie. Practic sugerându-ne că acest abuz este o consecință a unor interese financiare ale membrilor comisiei, care se circumscriu cel puțin prin ordonanța din 17.03.2015 față de dl deputat Teodor a unor primiri sau luări de mită.

Apărătorul inculpatului Georgescu Horia a făcut referire la denunțurile numitului Vișoiu Valentin (fila 368-371 1vol dup), dar și a numiților Barbu Florin (fila 372 voi 1 dup), Manolache Gheorghe Adrian (fial 373 voi I dup).

A mai făcut referire la mențiunea de la fila 305 dup, unde se arată că rapoartele nu au fost contestate de nimeni și mai mult decât atât, Standardele nu sunt acte normative, fiind doar recomandări de profesie, astfel încât nu poate fi reținută ca normă imperativă și mai ales cu un efect penal. În atare situație se reține că inculpatul Horia Georgescu rămâne cu un presupus prejudiciu printr-o neîncălcare a unei atribuții.

Apărătorul inculpatului a mai făcut referire la opinia parchetului potrivit căreia „în doctrină și practică există o expresie a atribuției de emitere decizie prin care se înțelege o activitate complexă de verificare și analiză pe care o efectuează un decident referitor la activitățile și competențele altor executanți și pe care le confirmă ori pentru care dispune refacerea.

Or, în opinia apărării există două teze și anume, analiză și stabilire, teze stabilite de actele normative. A criticat opinia acuzării potrivit căreia atribuțiile inculpatului Horia Georgescu, reprezentantul ministerului, constau în aceea de a verifica în mod riguros raportul evaluatorului din analiza pertinentei (or pertinent înseamnă a te raporta în momentul când ai o cifră fixă, nu când ai fluctuații). De asemenea a susținut Parchetul că rapoartele trebuiau analizate din perspectiva verosimilității și concludenței metodelor. Or, dacă se analizează verosimilitatea, înseamnă că membrii comisiei trebuiau să aibă certificare de expert. Iar dacă se analizează și concludența metodelor, atunci nu se mai justifică activitatea desfășurată de expert.

Apărătorul inculpatului a mai făcut referire la dispozițiile art.224 Cod procedură penală, care obligă procurorul să facă o propunere motivată raportat la disp.226 Cod procedură penală. De asemenea a invocat disp. art.223 și art.226 Cod procedură penală, care arată că ar putea fi admisă propunerea de arestare preventivă, iar disp. art.227 Cod procedură penală arată că propunerea ar putea fi respinsă în momentul când se întâlnesc condițiile și nu cazurile sau situațiile de luarea a măsurii arestării preventive.

Or, Parchetul în Referatul cu propunere de luare a măsurii arestării preventive a făcut referire la art.223 alin.2 Cod procedură penală care arată cazurile și situațiile de luare a unei măsurii de arestare preventivă.

Or, instanța, în opinia apărării, trebuie să analizeze cauza nu din punctul de vedere al infracțiunii, al gravității faptei ci din punct de vedere al acțiunii sau inacțiunii inculpatului Georgescu Horia și anume, care au fost inacțiunile sau acțiunile inculpatului Horia Georgescu,

încălcând normativul fișei de post și ulterior având o interpretare rezonabilă că există prejudiciu.

Din nicio probă nu rezultă că ar exista o relație a inc. Horia Georgescu cu oricare din membrii posibil interesați în emiterea deciziei în sensul în care parchetul interpretează că ar fi un prejudiciu. Astfel, inc. Horia Georgescu are o singură acțiune și anume exercita acel drept comunitar al aprecierii obiective și personale ce reprezenta cetățeanul în instituția publică de reparație morală și financiară. Nu există nicio dovadă a faptului că Horia Georgescu ar fi realizat un interes, un scop imoral în acest sens.

Mediul din care provine inculpatul este o dovadă a faptului că o măsură preventivă devine în gradul de excepționalitate atunci când încălcăm și avem dovezi în acest sens.

A solicitat, apărătorul ca instanța să constate că privarea de libertate a inc. Horia Georgescu trece prin filtrul necesității pentru un scop. Filtrul necesității înseamnă să se raporteze intercondițional comportamentul inc. Georgescu pe viitor în raport cu ancheta care se desfășoară pentru o faptă așa-zis făcută în urmă cu 7 ani, perioadă în care inc. nu a avut un comportament de sustragere, de distrugere de probatoriu.

Dispozițiile art. 223 Cod procedură penală vizează înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică, or, dacă în anul 2008 nu a fost realizată o stare de pericol, cu atât mai mult la acest moment n se justifică opinia potrivit căreia starea de pericol ar exista în prezent.

A mai susținut apărarea că instanța nu poate lua o măsură preventivă când sunt întrunite decât cazurile și situațiile, ci trebuie să se analizeze prin filtrul condițiilor prev. de art.202 Cod procedură penală, care dau o atât permisivitate și nu impun judecătorului, ci lasă la latitudine. Judecătorul poate lua măsura arest. prev. pentru situațiile prev. de art.202 Cod procedură penală și anume, scop, condiții și categorii.

De asemenea, nu există o suspiciune că Horia Georgescu, lăsat în libertate, după ce s-a constata existența acelor situații și cazuri prev. de art.223 Cod procedură penală, săvârșește noi infracțiuni.

De asemenea, în analizarea bunei desfășurări a procesului penal, instanța trebuie să aibă în vedere interesul inc. H. Georgescu de a influența o decizie care deja a fost dată în anul 2008 și nu mai poate fi schimbată.

De asemenea, a arătat apărarea că disp. art.310 rap la art. la 202 Cod procedură penală obligă să fie analizată și din punct de vedere al principiului justificării și pe baza probatoriului să se constate că măsura arest. prev. nu este justificată, iar disp. art.226 alin.1 Cod procedură penală dau dreptul să fie respinsă.

A mai arătat apărătorul inc. Georgescu că în măsura în care instanța ar considera că se impune o măsură preventivă la 202 b,d Cod procedură penală respectiv de control judiciar, atunci să se dispună aplicarea controlului judiciar cu obligația de a nu părăsi teritoriul României,

Apărătorul ales al inc Nistor Neculai, avocat, Bârleanu Vivian, a achiesat la concluziile anterioarelor săi cu privire la inexistența faptelor de complicitate la abuz în serviciu și aserțiunilor privind Legea nr. 247/2005, motiv pentru care, în baza art.227 Cod procedură penală, a solicitat respingerea propunerii de luare a măsurii arestării preventive apreciind că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 223 Cod procedură penală pentru

luarea acestei măsuri și nu e necesară această măsură în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării inculpatului de a se sustrage de la judecată ori al preînămpinării săvârșirii de infracțiuni astfel cum sunt încadrate aceste condiții în art. 202 alin.1 Cod procedură penală și astfel cum prevăd și dispozițiile art. 202 alin. 3 Cod procedură penală.

Dacă se va aprecia oportunitatea aplicării dispozițiilor art.202 alin.3 Cod procedură penală, respectiv că orice măsură preventivă trebuie să fie proporțională cu gravitatea acuzației și necesară pentru realizarea scopului urmărit prin dispunerea acesteia, a apreciat că, în ceea ce privește gravitatea faptei imputate, aceasta nu poate constitui un temei singular pentru luarea măsurii arestării preventive. De asemenea, urmând să apreciați și asupra dispozițiilor CELDO care recomand magistraților prudență în luarea acestei măsuri, fiecare caz urmând a fi analizat în mod individual. De asemenea, a apreciat că nu neagă faptul că, la acest moment, există o presiune mediatică uriașă, amploarea și arestările din ultimul timp, practic societatea fiind bulversată la acest moment de acest val de evenimente negativ în plan economic, social, politic. Și-ar dori ca aceste situații să nu afecteze în vreun fel o analiză corectă a acestei situații.

A solicitat ca, la soluționarea cererii, să fie avut în vedere faptul că această infracțiune ar fi fost săvârșită în urmă cu mai bine de 7 ani și să se dispună analizarea împrejurării privind necesitatea luării acestei măsuri, raportându-ne la perioada de timp scurt și dacă mai este oportună, precum și condițiile în care a fost săvârșită și pericolul pe care l-ar reprezenta inculpatul lăsat în libertate.

Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art.227 alin.2 Cod procedură penală, a precizat că judecătorul poate dispune aplicarea unei măsuri mai puțin restrictive din cele prevăzute la art. 202 alin.4 lit.b sau c Cod procedură penală, respectiv controlul judiciar sau arestul la domiciliu, obligațiile prevăzute de Cod procedură penală a considerat că oferă suficiente garanții pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

În ceea ce privește fapta reținută în sarcina inculpatului, prin referatul cu propunere de luare a măsurii arestării preventive, a precizat că nu există nicio probă din care să rezulte că inculpatul ar fi realizat un folos personal de natură materială, prin întocmirea aceluia raport de expertiză. Practic, la momentul semnării în calitate de expert în dosarul de evaluare exercitându-se anumite presiuni în sensul că i s-a solicitat întocmirea acestei lucrări într-un termen foarte scurt. A fost nevoit să întocmească această lucrare într-un termen foarte scurt mai ales că acest dosar a fost solicitat cu prioritate de către ANRP. Inculpatul a și arătat că datorită acestei situații, bineînțeles că a încercat să respecte toate prevederile legale dar, în mod special, a arătat că a telefonat mai multor agenții imobiliare din zonă, a luat legătura cu doi, trei notari publici care, la data respectivă, i-au precizat că prețul unitar al terenului în zonă era de aproximativ 400 euro/mp în condițiile în care, totuși, pe piața imobiliară mp era evaluat între 800-900 euro/mp chiar 1100 euro/mp, standardele de evaluare cuprinzând metode comparabile la care s-au aplicat corecții pe care, de altfel, inculpatul le-a și aplicat. Lucrarea era legată de durată și timp, aceasta fiind cerută de ANRP iar, în momentul în care aceasta a fost predată la ANRP, aceasta a fost verificată de Vișoiu Gheorghe, șeful departamentului de verificări la ANRP, însă nu i s-a atras atenția la acest moment că ar fi fost o evaluare peste cea de piață la data respectivă întrucât ANRP avea mai multe informații decât experții evaluatori. Astfel cum a arătat și inculpatul, prin întocmirea raportului de evaluare în dosarul

nr.8455/CC/2006, nu a urmărit nici un folos personal și consideră că evaluarea de la acel moment a fost corectă pentru că, la data evaluării, respectiv în octombrie 2008 prețurile erau la valori mari la vânzare și pentru terenuri și pentru clădiri dar și în urma informațiilor primite de la agenții și notari cu privire la nivelul acestor prețuri.

Pe de altă parte, nu a cunoscut pe niciunul din membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor cu excepția lui Gheorghe Vișoiu care era persoana de legătură cu ANRP-ul chiar dacă nu era prezentat cu ANRP. Chiar dacă nu era prevăzut un termen al predării al lucrării totuși i s-a solicitat în mod special ca această lucrare să fie predată în termen de 4/5 zile.

Pe de altă parte, parchetul consideră că luarea măsurii arestării preventive e necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică. A considerat că, la acest moment, acest pericol nu există, nefiind actual nemaifiind oportună luarea acestei măsuri. Riscul de a influența în vreun fel bunul mers al procesului penal, de a nu se prezenta, raportat la vârsta înaintată pe care o are ori de câte ori va fi chemat, solicitat sau suspiciunea că ar săvârși alte infracțiuni nu este nici probată și, în opinia sa, nici serioasă.

A precizat că inculpatul are 75 de ani, cu o stare de sănătate precară, invocând înscrisurile depuse la dosarul cauzei în acest sens, respectiv adeverințe și acte medicale, pe de altă parte, profesor universitar și autor de cărți de specialitate, și, astfel cum a precizat este evaluator cu experiență din anul 1994 care a evaluat obiective importante ale țării, neexistând nicio problemă referitor la acele lucrări întocmite.

De asemenea, a mai arătat că s-a reținut că, în urma activității infracționale s-a creat un prejudiciu în valoare totală de 13.127.430 euro însă, după cum se poate observa la fila 22 din referatul cu propunere de luare a măsurii arestării preventive, se arată că, prin raportul de evaluare din 29.03.2013 s-a stabilit că diferența rezultată este de 1.837.530 euro, echivalentul 6.774.790 lei. Este important a se analiza ambele rapoarte, respectiv raportul întocmit de Curtea de Conturi și raportul întocmit de inculpat pentru a se observa că există o diferență dar care se încadrează în norme și prin raportare la data la care a fost efectuat raportul Curții de Conturi, respectiv 29.03.2013.

De altfel, inculpatul a explicat, în cuprinsul declarației, în ce a constat evaluarea întocmită de el și cea efectuată de Curtea de Conturi, diferența fiind infimă, respectiv de 1837 euro.

A apreciat că, la acest moment procesual, nu se impune luarea măsurii arestării preventive, fiind o măsură foarte restrictivă motiv pentru care a solicitat respingerea propunerii parchetului de luare a măsurii arestării preventive și să fie avută în vedere o măsură mai puțin restrictivă raportat și la vârsta inculpatului, nu poate să fugă, să se sustragă, e o persoană conștientă, responsabilă care se va prezenta de fiecare dată în fața organelor de urmărire penală.

Apărătorul ales al inculpatului Drulă Dorin Cornel, avocat Stase Carmen, având cuvântul a arătat că în accepțiunea parchetului clientul său se face vinovat de faptul că a evaluat un teren în suprafață de 1153 mp. în anul 2008 prin raportare la dispozițiile art.9.1 și 9.2 din Standardele de evaluare ținând cont de ofertele de pe piață.

A arătat că valoarea obținută în urma acestei analize este cea redată cu fidelitate de către parchet de 7.851.965 lei, această valoare reprezentând o estimare, așa cum reiese din

prima pagină a raportului, niciodată evaluare neprecizând cu precizie matematică și nu indică cu certitudine sau nu conferă cu certitudine că valoarea reprezintă prețul sau exact suma cu care urmează să se înstrăineze sau să se despăgubească. Această valoare și concepție a apărut în România când pe piața muncii era un vid care se referea la faptul că nu existau evaluatori autorizați competenți, situație față de care nu se făcea raportare la Standarde întrucât acestea aveau caracter de recomandări, ulterior prin hotărârea nr.3/05.04.2014 Comisia Națională a Evaluatorilor din România a adoptat Standardele de recomandare cu caracter obligatoriu, făcând totodată precizarea că în speța de față este vorba de o faptă săvârșită în anul 2008, dată la care aceste Standarde imputate inculpatului Drulă Dorin, erau facultative.

Inculpatul a fost reținut pentru faptul că în anul 2009 în urma controlului Curții de Conturi s-a constatat de către alți experți că nu există diferență de valoare între cea stabilită în raportul Curții de Conturi și valoarea stabilită de inculpat, aflându-se în situația extraordinară în care în dosarul nr.26.600CC/2008 inculpatul Drulă Dorin Cornel nu a prejudiciat statul, curtea de conturi în anul următor prin evaluarea pe care a făcut-o în anul următor prin firmă autorizată prin expertul Marcela Stăncilă este cea care a stabilit o valoare mai mare decât cea stabilită de inculpat.

Acceptând că standardele au fost enumerate/enunțate/verificate, dl. Vișoiu Gheorghe a menționat în declarația dată că verifica rapoartele de evaluare cu referire că în anul 2009 a constatat reprezentantul ANRP că societatea Preciss Consulting a întocmit o evaluare pe care ulterior în cadrul discuțiilor fiind sesizate anumite neconformități a remediat-o în sensul că a fost lăsată mai jos valoare cu circa jumătate, însă după ce a concediat firma respectivă în anul următor a invitat firma să se reautorizeze.

A arătat că Comisia Națională a Evaluatorilor din România prin comisia de disciplină este singurul organ în măsură să se pronunțe cu privire la modul în care procedează evaluatorii, nici Curtea de Conturi nici parchetul și nici specialiștii nu își poate exprima părerea cu privire la o valoare, însă comisia de disciplină întrebată de ANRP dacă raportul de evaluare întocmit de expertul Drulă este corect și respectă Standardele răspunde în scris că raportul este corect fiind respectate Standardele.

A învederat că condițiile prevăzute la art.223 alin.1 lit.a-d Cod procedură penală nu sunt îndeplinite în prezenta cauză, inculpatul nu s-a sustras de la urmărirea penală, nu a pus în pericol desfășurarea procesului, nu a influențat nicio persoană din cauză, ci a dat lămuriri într-o cauză similară în care are calitatea de martor, fiind ridicat de la DIICOT de către DNA.

A mai arătat că nu a fost motivat de către parchet pericolul cum că inculpatul ar pleca din țară menționând că acesta are doi copii minori în întreținere, iar soția sa nu are serviciu și că dacă acesta ar fi vrut să se sustragă de la urmărirea penală ar fi făcut acest lucru până la acest moment.

A învederat că dacă din 2008 până în prezent nu s-a reușit de către mecanismele abilitate de pe piață, de către autorități să se reglementeze un sistem de evaluare unitar cu atât mai puțin judecătorul de drepturi și libertăți nu este abilitat să aprecieze cu privire la Standardele internaționale pe care Comisia Națională a Evaluatorilor le-a adoptat în 2014 cu caracter obligatoriu, precizând că singurul fapt ce se reține în sarcina clientului său este că nu a respectat Standardele Internaționale, Standarde care nu erau obligatorii la momentul întocmirii raportului în anul 2008.

A precizat că raportat la faptul că evaluatorii nu aveau o regulă strictă pe care să o respecte și care să fie impusă de către autorități/organismul competent, apreciau valoarea în raport cu comparabilele pe care le consideră oportune, menționând că evaluatorii nu sunt înuți să aibă în vedere numai anumite comparabile, astfel că fiecare evaluator în parte are propria opinie, fiind justificată și întemeiată pe anumite comparabile.

Dacă legiuitorul ar fi dorit să facă ordine așa cum s-a întâmplat în cazul legilor speciale, unde se spune clar că evaluarea se va face pe baza tranzacțiilor efectiv realizate, necreând nici un fel de posibilitate evaluatorului să interpreteze sau să interpreteze ceva și totul este foarte strict, atunci da s-ar fi putut cu certitudine care este valoarea imobilului.

A arătat că atât supraevaluarea cât și subevaluarea reprezintă o infracțiune, însă în cazul subevaluării partea este cea prejudiciată, deși statul a dorit instituirea unor măsuri reparatorii, însă în esență legea este greșit concepută și nu se repară absolut nimic.

A precizat că Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor din cadrul ANRP potrivit art.2 din Regulamentul de funcționare al comisiei are obligația să verifice evaluarea făcută și să și-o însușească sau nu, punându-se întrebarea dacă comisia avea competență în analizarea raportului întocmit de către evaluator, având în vedere dispozițiile legale care prevăd că evaluatorul se subordonează doar Asociației Naționale a Evaluatorilor din România.

A învederat instanței că însuși inculpatul în raportul depus la DNA a precizat faptul că avându-se în vedere că valoare este o predicție, este subiectivă, este o comparație cu orientare spre piață, aceasta putând fi cel mult o referință, o opinie, pe baza celor patru sau cinci oferte analizate a apreciat că aceea ar fi fost valoarea celor 1535 de mp, fiind posibil să existe o diferență de plus/minus 5% comparativ cu valoarea stabilită de expertul nominalizat de Curtea de Conturi, însă are asigurare profesională de un milion de euro astfel că se impunea recuperarea prejudiciului putea fi făcută în bani în cazul în care ar fi greșit, iar nu prin supunerea unei măsuri privative de libertate.

A învederat instanței că nu există niciun indiciu rezonabil sau probă care să indice că inculpatul a săvârșit o faptă penală raportat și la faptul că denunțurile efectuate de Vișan, Badea, Cocoș Dorin sau Cocoș Alin nu-l vizează și deși Parchetul menționează și declarațiile unor martori arată că dosarul a fost inițiat la sesizarea Corpului de Control al Primului Ministru pe data de 07.01.2015 având în vedere că până la acest moment nu au făcut denunțuri.

A arătat că propunerea de luare a măsurii arestării preventive este lipsită de fundament în cazul lui Drulă Dorin, având în vedere că inclusiv parchetul nu probează că ar fi săvârșit o faptă penală, precizând că inclusiv Curtea de Conturi a stabilit o valoare mai mare și a solicitat aplicarea oricărei măsuri preventive prevăzute de legea procesual penală în cazul în care ar fi săvârșit o infracțiune.

A mai arătat că nu are antecedente penale, singura greșeală fiind aceea că și-a spus părerea cu privire la solicitare a ANRP și a solicitat a se avea în vedere faptul că are doi copii minori acasă și să i se dea șansa să stea cu ei acasă astfel încât măcar soția să poată să se ducă să muncească pentru a putea asigura un venit familiei.

A menționat faptul că nu cunoaște pe nimeni, în cadrul ANRP a fost selectat prin licitație, iar la a doua licitație a câștigat pentru a verifica rapoartele îndoielnice selectate de Curtea de Conturi și Corpul de Control al Primului Ministru.

În concluzie a solicitat să se aibă în vedere că în cauză nu sunt incidente art. 223 Cod procedură penală, că inculpatul nu are antecedente penale, că nu sunt întrunite cumulativ condițiile pentru luarea măsurii arestării preventive și în temeiul art. 227 Cod procedură penală a solicitat respingerea propunerii, iar în subsidiar luarea oricărei alte măsuri preventive.

Apărătorul ales al inculpatei Popa Mocanu Ingrid Luciana, avocat Tudor Valerică, având cuvântul a arătat că Legea nr.247/2005 nu este una corectă, logic fiind a se da casele și imobilele înapoi proprietarilor și despăgubiri chiriașilor, iar legea situația stă invers, având în vedere că prin Legea nr.112/1995 s-a permis chiriașilor să cumpere imobilele în care stăteau, iar prin Legea 10/2001 s-a prevăzut restituirea imobilelor rămase, însă acestea fuseseră deja cumpărate de chiriași, astfel că s-a recurs la acordarea de despăgubiri, ajungându-se astfel la înființarea ANRP.

A învederat instanței că infracțiunea prevăzută la art. 13 din Legea nr.78/2000, respectiv abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul este o infracțiune complexă fiind compusă din infracțiunea de abuz în serviciu prevăzută de art. 297 Cod penal și o componentă de corupție respectiv folosul necuvenit obținut de funcționar pentru sine sau pentru altul.

Totodată a arătat că infracțiunea de abuz în serviciu prevăzută de art.297 Cod penal este săvârșită de funcționarul care cauzează o pagubă sau o vătămare patrimonială, iar infracțiunea prevăzută la art. 13² are în plus componenta de corupție, respectiv obținerea unui folos.

A învederat că este relevant faptul că, deși parchetul susține că prin încălcarea atribuțiilor de serviciu s-a determinat obținerea unui folos de către o altă persoană, respectiv beneficiarii despăgubirilor, fiind demonstrat folosul însă nu și paguba întrucât infracțiunea prevăzută la art.13² din Legea nr. 78/2000 prevede ca și componentă esențială paguba.

A mai învederat că în cadrul infracțiunii prevăzute la art.297 Cod penal se prevede existența unei pagube care obligă la reparare, iar infracțiunea prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000 e prevăzută folosul care potrivit legii trebuie confiscat.

În concluzie a precizat că dacă parchetul a demonstrat existența unui folos nu a demonstrat și paguba, întrucât nu s-a putut demonstra cu referire la art.13² din Legea nr.78/2000 că acea sumă constituie atât pagubă în detrimentul bugetului de stat cât și folos necuvenit întrucât au natură juridice diferite.

A precizat că inclusiv în practica Înaltei Curți de Casație și Justiție se face diferență între abuzul în serviciu prevăzut de art.297 Cod penal și cel prevăzut de art.13² din Legea nr.78/2000, cu precizările făcute anterior, arătând că au existat condamnări la Curtea Europeană a Drepturilor Omului în acest sens.

Cu privire la circumstanțele personale ale inculpatei a arătat că aceasta a ajuns la ANRP prin detașare de la Ministerul Justiției care nu putea fi refuzată, pe funcția de director și ulterior de vice președinte, pe o perioadă scurtă, respectiv iunie 2008-martie 2009, iar pe perioada în care a lucrat în cadrul ANRP a încercat să aducă îmbunătățiri modului de lucru, elaborând niște proceduri interne clare, a făcut propuneri de lege ferenda, a făcut plângeri împotriva unor executori judecătorești având inclusiv o plângere penală depusă la parchet, însă cele mai importante schimbări fiind acelea că a propus și a obținut angajarea de experți proprii ai ANRP-ului, inculpata apreciind că se impunea ca instituția să aibă un aparat tehnic

propriu care să poată cenzura rapoartele întocmite de experți și că a schimbat ordinea de soluționare a dosarelor menționând că până în 2008 ordinea era aleatorie în sensul că extrăgea calculatorul anumite dosare însă nu calculatorul făcea acest lucru, ci operatorul calculatorului, iar ulterior ordinea era cea a înregistrării dosarului în momentul în care era complet, urmând să intra în prima ședință a Comisiei.

A menționat că inclusiv inculpata a precizat că observase că rapoartele de evaluare se întocmeau pe baza unor oferte, iar nu în baza unor tranzacții efective, motiv pentru care a purtat o corespondență cu ANEVAR privitor la această situație, iar răspunsul ANEVAR a fost în sensul că rapoartele pot fi întocmite și pe baza unor oferte, iar prin această atitudine a inculpatei se probează buna-credință a acesteia. În plus, a învederat că inculpata a solicitat experților să menționeze că rapoartele sunt în conformitate cu Standardele Internaționale de Evaluare, fapt ce poate fi demonstrat întrucât toate rapoartele poartă aceste mențiuni așa cum rezultă de la fila 1 vol.5 dosar urmărire penală se regăsește adresa doamnei Mocanu prin care solicită expertului să precizeze dacă are vreo legătură cu părțile și să menționeze că raportul este întocmit în conformitate cu Standardele Internaționale de Evaluare.

A precizat că inculpata a efectuat toate diligentele necesare astfel încât nu avea temei de a restitui rapoartele.

A învederat instanței că în anul 2008 Fondul Proprietatea nu era listat la Bursă, astfel că de la ANRP se obțineau niște acțiuni ipotetice pe care nu le puteau tranzacționa și pe care le vindeau unor persoane pe diverse sume. Faptul că ulterior au existat multe decizii ale Curții Europene de Justiție în sensul că nu sunt despăgubiți foștii proprietari printre care și cauza Pilot Atanasiu contra România în care se preciza că deși se eliberează acțiunile care nu erau listate la Bursă, acestea nu constituiau o veritabilă despăgubire întrucât nu puteau fi transformate în bani, ulterior acțiunile fiind listate la Bursă.

Totodată a învederat că dacă erau multe plângeri, rapoartele erau contestate în instanță, unde erau citați membrii conducerii ANRP.

Cu privire la faptele imputate inculpatei a arătat referitor la dosarul nr.8475 unde calitatea de expert a avut-o dl. Nistor Neculai parchetul a menționat că variabilele avute în vedere de expert, respectiv ofertele de pe piața imobiliară, fără a exista o corespondență cu băncile, erau între 950 și 1100 de euro/mp, expertul făcând corecții până la suma de 414 euro/mp, acest preț fiind mai mic chiar și decât grila notarilor publici care prevedeau un preț de 700 de euro, grilă pe care o va depune la dosarul cauzei.

Privitor la a doua faptă raportat la dosarul 26.600 în care calitatea de expert a deținut-o dl. Drulă Dorin Cornel a arătat că evaluarea inițială a fost de 7.851.965, iar decizia a fost emisă pentru o sumă mai mică de 6.37.696,31, ulterior după evaluarea dispusă la cererea Curții de Conturi suma obținută a fost de 7.354.140 deci o sumă mai mare decât cea stabilită.

Totodată a precizat că dosarul 26.600 este dosarul cesionat, iar schimbarea ordinii pentru motive temeinice este prevăzută de lege, menționând că motivele temeinice erau cazuri de boală, vârsta înaintată, situații în care copii aveau nevoie de bani pentru operații.

A mai precizat că succesiunea a fost efectuată cu titlu gratuit, fiind practic un mandat acordat fiului de către tată.

A învederat că în ceea ce privește a treia faptă în legătură cu dosarul 13.563 expertul evaluator Hanu Alexandru Florin inițial a refuzat întocmirea raportului pe motiv că terenul nu

este corect identificat, beneficiarul a prezentat un raport de expertiză extrajudiciar cu un alt expert pentru stabilirea amplasamentului, astfel că dl. Hanu a putut întocmi raportul de evaluare stabilind tot o valoare mai mică decât cea prevăzută în grila notarilor publici, respectiv de 1002 euro/mp, față de 1200 euro/mp cât prevedea grila notarilor, astfel că nu se pune problema vreunui prejudiciu.

A precizat că existau două soluții la îndemâna Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din cadrul ANRP respectiv fie să restituie raportul spre reevaluare sau să dispună plata despăgubirii. A menționat că restituirea raportului se impunea numai în măsura în care existau indicii serioase că existau probleme, astfel că rolul inculpaților în comisie era pur decorativ, neputând verifica legalitatea rapoartelor procedură pentru care exista un înreg aparat administrativ care avea atribuții în acest sens.

A mai precizat că nu se poate vorbi despre abuz în serviciu dacă atribuția încălcată nu era prevăzută în fișa postului, practica înaltei Curți de Casație și Justiție fiind în acest sens, iar inculpata nu avea ca și atribuție de serviciu verificarea din punct de vedere al corecțiilor și a indicilor folosiți la întocmirea rapoartelor.

De asemenea, a arătat că un raport de evaluare poate fi înlăturat printr-un alt raport de expertiză făcând referire la procedura în cazul rapoartelor medico-legale.

A mai arătat că deși parchetul a menționat că nu era normal ca rapoartele să fie întocmite pe baza ofertelor și că există un text legal care obliga băncile, Cartea Funciară, notarii publici să ofere informații, însă textul legal nu prevede vreo sancțiune, astfel că deși s-au făcut demersuri instituțiile respective nu au răspuns solicitărilor ANRP.

Privitor la acuzația cum că rapoartele nu îndeplineau Standardele Internaționale de Evaluare a arătat că la fila 71 din referatul cu propunere de luare a măsurii arestării preventive unde se precizează că în cadrul rapoartelor nu s-au respectat prevederile punctului 9.2.1.1 menționându-se „în general proprietatea este comparată cu proprietăți similare, vândute, tranzacționate pe o piață deschisă” în la punctul 9.2.1.1 din Standardele Internaționale de Evaluare textul se continuă cu mențiunea „Pot fi luate în considerare de asemenea cotațiile și ofertele de vânzare.” astfel că rapoartele întocmite se încadrează în standardele internaționale, chiar dacă au fost întocmite doar pe baza ofertelor.

A învederat instanței că nu se mai impune luarea unei măsuri preventive având în vedere data la care se susține că au fost săvârșite faptele, nu există un scop al măsurii ce se solicită a se lua, urmând ca instanța să aprecieze dacă se impune luarea unei alte măsuri preventive în afara arestului preventiv.

A solicitat respingerea propunerii de luare a măsurii arestării preventive și a depus la dosarul cauzei grila notarilor publici cu încuviințarea instanței.

Apărătorul ales al inculpatului Canangiu Constantin Cătălin, avocat Mihnea Stoica având cuvântul a arătat că trebuie analizate două aspecte, respectiv indiciile temeinice din care să rezulte presupunerea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune și aspectul ținând de individualizare.

A învederat instanței că s-au administrat mijloace de probă atât la parchet cât și în fața judecătorului de drepturi și libertăți, în Referatul cu propunere de arestare preventivă cât și în ordonanțele procurorului făcându-se vorbire despre martori ce au fost audiați în dosarul din care a fost disjuns prezentul dosar de urmărire penală, precizând că se mai face vorbire și de

raportul de control al primului ministru și de încheierea Curții de Conturi, încheiere ce a fost atacată și a rămas definitivă în recursul judecat de înalta Curte de Casație și Justiție, având astfel autoritate de lucru judecat, astfel că nu mai era utilă întocmirea raportului de către specialista DNA din momentul constatărea Curții de Conturi a fost verificată de către înalta Curte de Casație și Justiție.

A precizat că potrivit celor anterior menționate probatoriul parchetului nu este apt să conducă la suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit faptele pentru care se solicită arestarea preventivă a acestuia.

Totodată a arătat că în referatul cu propunere de arestare preventivă se face trimitere la lege, la Regulamente, la normele care reglementează activitatea experților, la normele ce reglementează activitatea Comisiei, la proceduri adoptate de inculpații din prezenta cauză, proceduri special adoptate pentru a se asigura transparența procedurilor, inculpații dorind realizarea unui cadru optim pentru acordarea despăgubirilor, argumentându-se în final că inculpații ar fi avut niște atribuții de serviciu care reies din lege, Regulamente de funcționare și eventual din procedurile adoptate de d-na Mocanu Ingrid, subliniindu-se că toți angajații au o fișă a postului.

A mai arătat că nu a fost indicat de către Parchet care sunt indiciile temeinice care să conducă la concluzia că inculpatul și-ar fi încălcat vreo atribuție de serviciu, legea, regulamentul, arătând că raportul Corpului de Control nu poate constitui un indice temeinic, acesta limitându-se la a constata dacă există sau nu vreo pagubă și nici încheierea Curții de Conturi nu prevede faptul că vreunul dintre inculpați și-a încălcat vreo atribuție de serviciu.

De asemenea, a precizat că în cauză au fost exprimate cel puțin cinci opinii cu privire la valoarea rapoartelor, însă deși opinia înaltei Curți de Casație și Justiție, deși nu îi este favorabilă clientului său și nici opozabilă, este direcția către care se îndreaptă apărarea, urmând ca după analizarea modului în care s-a determinat prejudiciul și analizarea raportului să îl conteste în măsura în care se impune.

A precizat că în acest stadiu al procedurii nu există indicii temeinice care să fundamenteze presupunerea rezonabilă că inculpatul și-a încălcat atribuțiile de serviciu, menționând că inclusiv instanța a solicitat lămuriri inculpaților cu privire la atribuțiile concrete ale acestora în cadrul Comisiei.

În ceea ce privește atribuțiile inculpatului Canangiu Constantin Cătălin a arătat că acesta reprezenta Ministerul de Finanțe în cadrul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, fiind desemnat în această comisie în considerarea pregătirii acestuia pe aspectul legăturilor interministeriale având în vedere că dacă președintele ANRP era ordonatorul principal de credite, acesta administrând cheltuielile unei prevederi bugetare alcătuită de Ministerul de Finanțe, ministerul și-a desemnat o persoană ce avea atribuții de a evalua periodic ce anume s-a executat din prevederea bugetară și de a comunica datele ministerului, fiind practic numit pentru a face o cenzură asupra actelor înscrise în cadrul ANRP.

A învederat instanței că inculpatul a menționat că a dat dovadă de diligentă în exercitarea atribuțiilor de serviciu, cerând explicații unor oameni în care avea încredere.

A mai arătat că în cadrul audierilor de la parchet s-a produs o ruptură de comunicare între cele două părți în ceea ce privește atribuțiile inculpaților în comisie.

A solicitat la examinarea condiției necesității luării unei măsuri preventive să se aibă în vedere că inculpatul este dezavantajat față de elocvența celorlalți inculpați care au studii juridice, acesta nefiind familiarizat cu vocabularul juridic așa cum s-a putut observa și la momentul luării declarațiilor.

A învederat instanței că în cadrul comisiei pe lângă dosare li se mai comunica și tabelul cu valori, dar în principiu venit înainte de ședință inculpatul știa orientativ care era valoarea unui teren astfel că nu a sesizat discrepanțe față de valorile stabilite de specialistul ANEVAR.

De asemenea a precizat că membrii Comisiei trebuiau să se asigure că procedura instituită de dna Mocanu era respectată, că toți specialiștii, angajați în baza unui examen, au verificat celelalte expertize, au comunicat că valorile expertizelor au fost obținute urmându-se Standardele Internaționale și că așa cum au declarat inculpații nu sunt rude cu beneficiarii.

Privitor la latura subiectivă a infracțiunii cu referire la Legea nr.78/2000 care prevede la dispozițiile penale „dacă a profitat cuiva” dispoziție criticabilă, înă examinând practica judiciar este dificil de argumentat fără dubiu că nu ar exista indicii temeinice sau presupunere rezonabilă, urmând a se analiza condițiile arestării preventive, acestea din urmă fiind mai largi decât cazurile, condițiile fiind un ansamblu complex astfel că pe lângă proportionalitate trebuind a fi verificate și celelalte condiții.

În ceea ce privește proportionalitatea a arătat că nu există nicio certitudine în sensul că dacă inculpații ar fi arestați preventiv s-ar recupera prejudiciul, menționând că beneficiarii despăgubirilor ar trebui chemați în vro calitate în cauză, aceștia având șansa de a primi o sumă mai mare cu un milion de lei, menționând totodată că este absurd a fi chemați după șapte ani pentru a le comunica faptul că o autoritate a statului a greșit, autoritatea care avea la îndemână niște remedii civile pentru care a intervenit între timp prescripția sau decăderea, cu toate acestea parchetul dorește exproprierea acestora datorită unei greșeli a statului.

A menționat că toată procedura nu asigură recuperarea prejudiciului de către stat, astfel că, deși măsura presupunând că ar fi proporțională nu este utilă întrucât nu se asigură recuperarea sumelor către bugetul de stat.

A mai precizat că nu s-a indicat în care dintre accepțiunile scopului este măsura arestării preventive necesară, avându în vedere că nu s-a suspectat că inculpații se vor sustrage de la urmărire sau judecată și fiind greu de imaginat că vor mai săvârși noi infracțiuni având în vedere situația de față.

A învederat instanței că condițiile prevăzute la art.223 alin.2 Cod procedură penală sunt subordonate scopului, menționând că dacă în cazul măsurii preventive a arestului la domiciliu e necesară îndeplinirea scopului general cu atât mai mult se impune în cazul arestului preventiv.

Totodată a arătat că instituția măsurilor preventive este complexă și toate dispozițiile sale depind în foarte mare măsură unele de altele, existând o gradare a acestora în funcție de necesitate, trebuind analizat caracterul suficient sau necesar al unei sancțiuni, iar temeiurile în funcție de care se analizează acest caracter suficient se regăsesc atât la dispozițiile privind alte măsuri preventive cât mai ales la instituția înlocuirii măsurii arestării preventive, precizând faptul că nu solicită înlocuirea, însă această instituție a înlocuirii se raportează numai la scopul general care nu e complinit în cauză și trebuie examinat de către instanță și dacă o altă măsură preventivă este proporțională, toate condițiile fiind cumulative.

A învederat că în Noul Cod de procedură penală inculpatul pleacă de pe o poziție în care este dezavantajat, cu un probatoriu deja administrat în cursul urmăririi penale, în cadrul unui alt dosar, necontestând însă faptul că actele întocmite nu sunt procesual valabile, însă inculpatul nu a participat la efectuarea lor, iar legea procesual penală îi conferă acest drept, concluzionându-se că nu a existat un sistem adversarial adecvat având în vedere că inculpatul a fost citat cu mandat de aducere, audiat și copleșit de volumul mare de înscrisuri.

A solicitat respingerea propunerii de luare a măsurii arestării preventive având în vedere că inculpatul nu a săvârșit faptele de care este acuzat.

Apărătorul ales al inculpatului Vișoiu Gheorghe, avocat Cvidiu Costache, având cuvântul a arătat că nu sunt îndeplinite în speță condițiile prevăzute la art.202 Cod procedură penală, condițiile prevăzute la ambele teze trebuind îndeplinite cumulativ.

A arătat că de la momentul începerii urmăririi penale inculpatul a dat declarații complete atât în fața organelor de cercetare penală cât și în fața instanței astfel că nu și-a rezervat dreptul la tăcere, deși era un drept consacrat în legea procesual penală.

Totodată a precizat că în cadrul declarațiilor date de inculpat acesta nu a încercat să convingă organele statului cu privire la nevinovăția sa, ci să explice, să expună o situație de fapt, anumite împrejurări care s-au petrecut și de care avea cunoștință la momentul la care a dat examenul la ANRP la începutul anului 2008, examen promovată pe baza cunoștințelor și referințelor sale.

A arătat că în perioada de când a fost angajat la ANRP și până în prezent inculpatul nu a fost sancționat disciplinar, nu s-a înregistrat pe numele său nicio sesizare privind modul de aducere la îndeplinire a sarcinilor de serviciu, iar dacă în cursul celor șapte ani a încălcat vreo normă legală prevăzută de statutul funcționarilor public, de legea ce guvernează organizarea și funcționarea ANRP a arătat că până în prezent nu există nicio sancțiune din punct de vedere disciplinar și cu atât mai puțin penală sau administrativă.

Privitor la condițiile imperative ce se impun a fi îndeplinite în analiza necesității luării măsurii preventive a arestării preventive în scopul bunei desfășurări a procesului penal a arătat că deși dosarul este în faza incipientă a urmăririi penale, nu a observat vreo persoană audiată care să facă referiri negative vis-a-vis de activitatea inculpatului în cadrul ANRP, chiar inculpatul menționând că în urmă cu o lună a fost citat de către DNA pentru a da lămuriri într-o altă cauză, acesta dând curs solicitării, fapt din care rezultă că nu se sustrage de la urmărirea penală, că respectă instituțiile statului, având o poziție corectă față de parchet și instanță în cadrul ședinței, manifestându-și dorința de a se lămuri toate situațiile care în opinia sa de expert le-a făcut în cadrul funcției deținute în cadrul ANRP.

A învederat instanței că în referatul cu propunere de luare a măsurii preventive nu se regăsește motivarea expresă din care să rezulte suspiciunea rezonabilă cum că inculpatul ar împiedica buna desfășurare a urmăririi penale în continuare, ar săvârși noi infracțiuni menționând că nu se poate vorbi de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni având în vedere pe de o parte perioada de timp care a trecut și pe de altă parte faptul că la dosar nu se regăsesc date sau indicii din care să rezulte suspiciunea rezonabilă că ar putea în viitor să săvârșască o altă faptă de natură penală.

A arătat că potrivit art.223 alin.2 Cod procedură penală cu referire la circumstanțele personale ale inculpatului, acesta este o persoană care nu are antecedente penale, a dat

dovadă de o moralitate exemplară în cadrul exercitării funcției în cadrul ANRP, fiind la primul conflict cu legea penală, are familie, e o persoană care respectă instituțiile statului, fapt ce reiese din prezenta sa la solicitările venite din partea organelor de anchetă.

Cu privire la condiția înlăturării unei stări de pericol pentru ordinea publică a arătat că la dosarul cauzei nu există o motivare din care să rezulte presupunerea rezonabilă că odată adoptată o altă măsură preventivă sau neadoptată o asemenea măsură inculpatul ar reprezenta un pericol concret pentru ordinea publică. A menționat că nu reiese demonstrația cum că o întregă colectivitate ar fi pusă în primejdie în situația în care nu s-ar admite propunerea de arestare preventivă și s-ar lua o altă măsură preventivă.

A mai precizat că nu există o motivare expresă din care să rezulte pericolozitatea și predictibilitatea domnului Vișoiu de a fi un real pericol pentru ordinea publică cu referire la perioada scurtă de timp de la momentul de la care i se impută cele trei fapte de natură penală și până la acest moment procesual.

În concluzie a solicitat respingerea propunerii parchetului de luare a măsurii arestării preventive, însă în situația în care instanța va aprecia că se impune în interesul bunei desfășurări a urmăririi penale o altă măsură neprivativă de libertate lasă la aprecierea instanței cu privire la acest aspect, menționând că inclusiv procurorul a precizat poziția procesuală corectă avută de inculpat.

Apărătorul din oficiu al inculpatului Hanu Alexandru Florin, avocat Constantinescu Mihaela, având cuvântul a solicitat respingerea propunerii de luare a măsurii arestării preventive având în vedere că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.223 Cod procedură penală și să se aibă în vedere faptul că inculpatul se află la primul conflict cu legea penală.

A arătat că acesta a dat o declarație în fața organelor de cercetare penală, declarație pe care a menținut-o în fața judecătorului de drepturi și libertăți.

A mai arătat că prevenția nu își mai găsește loc atâta timp cât așa zisa faptă a fost săvârșită în anul 2008.

A mai solicitat luarea măsurii controlului judiciar cu obligația de a nu părăsi țara în contextul în care judecătorul va considera că se impune o altă măsură restrictivă, menționând că nu există nici un impediment ca acesta să fie nu se pună la dispoziția organelor de cercetare penală în vederea clarificării situației sub toate aspectele.

A mai arătat că inculpatul are grijă de tatăl său în vârstă de 93 de ani făcându-i cumpărăturile necesare zilnic.

În replică reprezentantul Ministerului Public a susținut că referitor la momentul săvârșirii presupuselor infracțiuni faptelor și acest moment procesual, a subliniat faptul că acestea au fost aduse în atenția organelor de urmărire penală la începutul acestui an prin sesizările formulate de ANRP în 12 ianuarie 2015 apoi prin raportul Corpului de Control al Guvernului, aproximativ prin martie 2015. A precizat că activitatea infracțională acum a fost descoperită de societate, urmare a sesizării organelor de urmărire penală. Amploarea activității infracționale, consecințele și săvârșirea infracțiunilor de persoanele cu calitatea pe care au avut-o inculpații stârnesc acel sentiment negativ în rândul societății în cazul în care aceste persoane asupra cărora planează această suspiciune a săvârșirii acelor infracțiuni de genul celor în cauză ar fi judecate în stare de libertate.

În raport de obiectul restrâns al cauzei, al cererii parchetului de luare a măsurii arestării preventive, a considerat că acestea exced acestui obiect fiind discuții care se rezolvă pe fondul cauzei. A mai arătat că trebuie să ne raportăm strict la acele condiții legate de existența probelor care justifică presupunerea rezonabilă a săvârșirii faptelor și la necesitatea luării măsurii arestării preventive pentru înlăturarea acelei stări de pericol. A reiterat faptul că persoanele care au săvârșit faptele și consecințele create justifică solicitarea parchetului.

Inculpatul luoraș Mihnea Remus, având ultimul cuvânt, a susținut că a dat o declarație sinceră și completă în fața procurorului de caz cu privire la acuzațiile ce i se aduc, că dorește în continuare să participe și să contribuie la soluționarea cauzei și că nu a avut nicio intenție în comiterea vreunei infracțiuni, motiv pentru care a solicitat cercetarea sa în stare de libertate. Totodată, în situația în care se va aprecia că se impune instituirea unei măsuri privative de libertate, inculpatul a solicitat să se dispună o măsură preventivă mai lejeră, decât cea a arestului preventiv.

Inculpata Popa Mocanu Ingrid Luciana, având ultimul cuvânt, a precizat că declarația dată a fost una extrem de sinceră, că cele trei dosare de desfrăgubiri sunt la fel ca toate celelalte și nu reprezintă nimic mai mult, astfel încât oricând s-ar putea ajunge la aceeași concluzie, respectiv că terenul ar fi fost supraevaluat și în niciun caz membrii comisiei nu puteau să conzureze această situație.

Mai mult decât atât, deși membrii comisiei aveau trei posibilități, aceștia nu erau obligați să ia una dintre măsuri, poate doar în anumite situații în care existau indicii, iar atunci erau chemați evaluatorii pentru a da explicații sau când existau într-adevăr suspiciuni, rapoartele erau restituite pentru reevaluare.

În acest sens, inculpata a precizat că nu consideră că, această activitate care s-a desfășurat în cadrul unei instituții sau că rapoartele astfel cum au fost redactate de evaluatori și acceptate de societate și de instanțe, sunt fapte penale prin ele însele. Pe de altă parte, ținând seama de faptul că un corp de control a vrut să acopere un scandal public cu un raport pe care l-a scos la un moment dat, inculpata a arătat că nu poate să înțeleagă de ce ar trebui să fie privată de libertate.

Inculpata a mai arătat că va colabora în continuare cu organele de anchetă pentru aflarea adevărului în această cauză, precum și în orice alt dosar, solicitând să se dispună cercetarea sa în stare de libertate, iar în situația în care va aprecia că se impune instituirea unei măsuri privative de libertate, să se dispună o altă măsură preventivă, însă nu cea a arestului preventiv, având în vedere că scandalul public nu implică luarea unei astfel de măsuri.

Inculpatul Georgescu Moria, având ultimul cuvânt, a arătat că se află în serviciul public de aproximativ 11 ani, că până la data de 16 martie 2015 a condus o instituție de combatere a corupției, instituție care se află în avangarda României și că de-a lungul timpului a fost subiectul multor dosare penale, atât la Direcția Națională Anticorupție, cât și la alte unități de parchet, însă toate acestea au primit soluții de neînceperea urmăririi penale, soluții ce au fost confirmate ulterior și de instanțele de judecată.

De asemenea, a susținut că, întotdeauna, atunci când i s-au solicitat explicații de către instituțiile statului s-a prezentat și a dat răspunsuri, contribuind astfel la aflarea adevărului.

Mai mult decât atât, având în vedere că în ziua premergătoare ședinței de judecată și-a dat demisia din funcția deținută, în acest moment este un simplu cetățean și nu-l interesează decât familia sa care are probleme medicale reale, respectiv soția și tatăl său, situație pe care o poate dovedi cu acte medicale. Totodată, a precizat că se va prezenta în fața organelor competente ori de câte ori i se va solicita pentru aflarea adevărului în această cauză, apreciind că nu a încălcat legea, că nu a urmărit interese ascunse și nu a dorit producerea unui prejudiciu bugetului de stat.

Concluzionând, inculpatul a arătat că toate funcțiile pe care le-a deținut au fost exercitate cu bună-credință și cu integritate, iar în cazul în care se va considera că este necesară instituirea unei măsuri preventive, a solicitat să fie avută în vedere situația sa.

Inculpatul Canangiu Constantin Cătălin, având ultimul cuvânt, a precizat că a dat declarații sincere atât în fața organelor de urmărire penală, cât și în fața instanței, că în anul 2008 și-a îndeplinit mandatul exercitat în cadrul Comisiei Centrale cu bună-credință și cu respectarea prevederilor legale, că în același an fiul său avea vârsta de 2 ani și nu ar fi putut să pună în pericol viitorul acestuia, iar la acest moment, în anul 2015, mai are în întreținere și o fiică și, de asemenea, nu ar putea să pericliteze viitorul ei.

49

Concluzionând, inculpatul a susținut că este o persoană responsabilă, că are o familie de întreținut, că se va prezenta în fața organelor de anchetă de câte ori i se va solicita, că nu are intenția să se sustragă de la cercetări, având în vedere că nu are unde să meargă cu cei doi copii, că nu dorește decât să contribuie la aflarea adevărului și să rămână alături de familie.

Inculpatul Vișoiu Gheorghe, având ultimul cuvânt, a arătat că toate declarațiile date au fost sincere și corecte, iar dacă a existat vreo greșeală aceasta a fost fără intenție. A arătat că până la data de 16.03.2015 a lucrat în cadrul ANRP și probabil va lucra în continuare și nu și-a pus niciodată problema că ar exista nereguli. A mai arătat că în urmă cu o lună a fost chemat telefonic la DNA pentru a face lămuriri în cazul Bica cu privire la ce s-a întâmplat în ziua ședinței, iar cu o zi în urmă a fost ridicat cu mandat de aducere, fără a fi citat deși s-ar fi prezentat și adus în fața procurorilor unde a dat declarații.

A menționat faptul că în ceea ce-l privește a fost greșit referatul cu propunere de arestare în sarcina sa fiind reținute patru infracțiuni, iar nu trei așa cum ar fi fost corect, arătând că dacă în activitatea sa ar fi greșit vreun raport de expertiză, situația ar fi fost diferită.

A învederat instanței că a fost angajat la ANRP cu un salariu de 2.700 lei lunar, a avut salariu diminuat cu 25% perioadă în care și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu cu aceeași promptitudine, iar începând cu luna februarie are un venit de 4.000 ron lunar, soția având o pensie de 1.300 ron și este bolnavă de diabet.

De asemenea, a precizat că are o fiică de profesie avocat pe care a crescut-o de la vârsta de 8 ani și o altă fiică care lucrează în Jamaica de profesie inginer, iar cu ocazia Sărbătorilor Pascale urma să vină în țară, întrucât mama ei, fosta sa soție este paralizată și se află în îngrijirea sa.

A precizat că s-au făcut observații de către Curtea de Conturi cu privire la 679 de rapoarte de evaluare și a primit sarcina de 38 a trimite aceste rapoarte la reevaluare fiind împărțite pe 15 zone jurisdicționale și scoase la licitație publică potrivit procedurii, arătând că prin procedura de achiziție publică s-au prezentat doar câțiva evaluatori și având în vedere că

unii dintre ei lucrasera în ANRP s-a considerat că s-ar afla în conflict de interese și s-a selectat un evaluator, respectiv societatea SC Mondoplus SRL din Pitești care a întocmit rapoarte de evaluare pentru 5 zone, respectiv 452 de rapoarte.

Totodată a precizat că s-a ocupat de evidențierea și verificarea rapoartelor după Standarde întrucât a fost o sarcină impusă de președinte și a constatat că 76 de rapoarte din cele 452 erau mai mari decât valoarea dată de evaluator și 96 de cazuri s-a dat o valoare mai mică decât cele inițiale, iar restul rapoartelor au avut o diferență între 0 și 20%.

A mai precizat că DNA-ul cunoaște situația întrucât activitatea de verificare s-a încheiat pe data de 15.05.2013, în termen de 15-30 de zile s-au trimis datele la Curtea de Conturi, instituție care a declanșat procedura penală.

De asemenea, a arătat că în referatul cu propuneri de luare a măsurii arestării preventive s-au făcut referiri cu privire la piața deschisă și că cele 70 de milioane de euro care constituie prejudiciu este mai mare decât toată valoarea despăgubirilor din anul 2011, afirmații neadevărate întrucât ultima ședință a avut loc la data de 26.11.2011 în cadrul ANRP, iar în trei ședințe raportul Stelu a înregistrat un prejudiciu de 163 de milioane.

Inculpatul Hanu Alexandru Florin, având ultimul cuvânt, a arătat că a dat o declarație sinceră în fața procurorilor și că în anul 2008 a făcut o greșală pe care o regretă și a solicitat luarea măsurii care i se cuvine.

Inculpatul Drulă Dorin Cornel, având ultimul cuvânt, a arătat să i se permită să-și continue muncă și aplicarea unei măsuri neprivative de libertate.

Inculpatul Nistor Neculai, având ultimul cuvânt, a arătat are o vechime ca și cadru didactic de 50 de ani și este pensionar. Cu privire la raportul de evaluare întocmit în anul 2008 pentru ANRP cu privire la imobilul situat în Șos. Cătenitei a arătat că este unul corect, fapt confirmat de către trei apărători în cadrul ședinței, precizând că a estimat o valoare de 414 euro/mp, valoare cu mult sub valoarea din grilă care era de 700 euro/mp și jumătate din valoarea din ofertă, astfel că nu poate fi vorba despre un prejudiciu, singurul prejudiciu probabil al deținătorului terenului, întrucât terenul a fost subevaluat.

Totodată a făcut precizarea că a respectat Standardele Internaționale de Evaluare, Standarde care se actualizează o dată la 2 ani.

A arătat că era obligat să respecte aceste standarde și în virtutea funcției pe care o deținea, precizând că în 2004-2006 a fost de două ori ales vice președintele ANEVAR cu privire la probleme de etică și Președintele Comisiei de Disciplină în cadrul ANEVAR, calitate în care soluționa toate reclamațiile și plângerile cu privire la respectarea Standardelor.

A învederat că în toată activitatea de cadru didactic și de evaluator nu a pretins și nu a primit niciun folos material sau de altă natură de la nimeni. A mai arătat că este director în cadrul ANEVAR, că a scris pentru prima dată cursul de bunuri mobile care a fost predat pentru formarea evaluatorilor de bunuri mobile, este expert tehnic auto și a scris „Expertiza tehnică a accidentului de circulație” fiind respectat și cunoscut de către toți evaluatorii din România, cartea sa de vizită profesională fiind curată și apreciată de cunoscuți, răspunzând tuturor chemărilor din partea instituțiilor.

A/7B

JUDECĂTORIUL DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI

Deliberând asupra propunerii de arestare preventivă din data de 17 martie 2015, prin care Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției a solicitat arestarea preventivă pe o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 17.03.2015 a inculpaților IORAȘ Mihnea Remus, POPA Mocanu Ingrid Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru Florian, Drulă Florin Cornel, Nistor Neculai, constată următoarele:

A. Prin referatul cu propunere de arestare preventivă emis în dosarul nr.700/P/2014 din data de 17 martie 2015, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției s-a solicitat arestarea preventivă pe o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 17.03.2015 a inculpaților:

1. IUORAȘ MIHNEA-REMUS, vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, la data comiterii faptelor, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

- toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

2. POPA-MOCANU INGRID-LUCIANA, vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, la data comiterii faptelor, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

- toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

3. GEORGESCU HORIA -, reprezentant al Ministerului Justiției la data comiterii faptelor, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

- toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

4. CANANGIU CONSTANTIN-CĂTĂLIN, reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice, la data comiterii faptelor, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

- cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

5. VIȘOIU GHEORGHE, angajat al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

6. HANU ALEXANDRU- FLORIN, evaluator autorizat, membru al Asociației Naționale al Evaluatorilor Autorizați din România, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

7. DRULĂ DORIN-CORNEL, evaluator în cadrul PRECISS CONSULTING S.R.L., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

8. NISTOR NECULAI, evaluator în cadrul ROM CONSULTING CO S.R.L., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 48 C.pen. rap. la

art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

Pentru a solicita arestarea preventivă a inculpaților luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru-Florin Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai s-au reținut următoarele:

Inculpații luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin pentru care s-a formulat propunerea de arestare preventivă au fost membrii în Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor în anul 2008 și au emis în cazul celor trei dosare: nr. 13653/FFCC/2008, 26600/CC/2006 și 8745/CC/2006 titluri de despăgubire pe baza unor rapoarte de evaluare contrare Standardelor Internaționale de Evaluare cu privire la estimarea valorii de piață a imobilelor și contrare prevederilor art. 13, art. 10 alin. 6 și 7 din Legea nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adjuante, în scopul de a supraevalua imobilele evaluate cu sumele de: aproximativ 60 milioane euro, în cazul dosarului nr.13653/FFCC/2008, cu suma de 1.730.554 euro, echivalentul a 6.510.865 lei în cazul dosarului nr.26600/CC/2006 și cu suma de 13.127.430 euro, echivalentul a 48.399.522 lei în cazul dosarului nr. 8745/CC/2006. Cu aceste sume a fost prejudiciat bugetul de stat și a fost asigurată obținerea unor avantaje patrimoniale de către BORTICĂ ANCA-VALENTINA și BORTICĂ MIRCEA ADRIAN VICTOR și alți cesionari;

Inculpatul Vișoiu Gheorghe angajat al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, expert evaluator în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților - Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, în legătură cu dosarul de despăgubire nr. 8745/CC/2006 în care a avizat raportul de evaluare întocmit de expertul evaluator NISTOR NECULAI, din cadrul S.C. ROM CONSULTING CO S.R.L., care a supraevaluat terenul în suprafață de 55.390 metri pătrați, ce a făcut obiectul dosarului de despăgubire nr. 8745/CC/2006, cu suma de 13.127.430 euro, echivalentul a 48.399.522 lei, raport prezentat și aprobat în ședința Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, în condițiile în care acesta nu respecta Standardele Internaționale de Evaluare, contribuind astfel la prejudicierea bugetului de stat cu suma de 13.127.430 euro, echivalentul a 48.399.522 lei și obținerea unor avantaje patrimoniale de către BORTICĂ ANCA-VALENTINA, în sumă de 6.563.715 euro, echivalentul a 24.199.761 lei și BORTICĂ MIRCEA ADRIAN VICTOR în sumă de 6.563.715 euro, echivalentul a 24.199.761 lei; în legătură cu dosarul de despăgubire nr. 13653/FFCC/2008, în care a avizat raportul de evaluare întocmit de expertul evaluator HANU ALEXANDRU-FLORIN, care a supraevaluat terenul în suprafață de 20,5 hectare cu suma de aproximativ 60 milioane euro, raport prezentat și aprobat de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, contribuind în acest fel la prejudicierea bugetului de stat cu suma de aproximativ 60 milioane euro și la obținerea unor avantaje patrimoniale necuvenite de cesionarii VIȘOIU VALENTIN, MANOLE GHEORGHE ADRIAN și BARBU FLORIN ȘERBAN în cuantumul corespunzător procentelor aferente contractelor de cesiune; în legătură cu dosarul de despăgubire nr. 26600/CC/2006 care a avizat raportul de evaluare întocmit de expertul evaluator DRULĂ DORIN CORNEL, din cadrul S.C. PRECISS CONSULTING S.R.L., care a supraevaluat terenul în suprafață de 1.535 metri pătrați și construcție demolată cu suma de 1.730.554 euro, echivalentul a 6.510.865 lei, raport prezentat și aprobat de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor contrar Standardelor Internaționale de Evaluare și Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri

adiacente, contribuind în acest fel la prejudicierea bugetului de stat cu suma de 1.730.554 euro, echivalentul a 6.510.865 lei și la obținerea unor avantaje patrimoniale necuvenite de către cesionarul CONSTANTIN AUREL în sumă de 1.730.554 euro, echivalentul a 6.510.865 lei.

Inculpatul Drulă Dorin-Cornel - expert evaluator în cadrul S.C. PRECISS CONSULTING S.R.L., în legătură cu dosarul de despăgubire nr. 26600/CC/2006 - în care a supraevaluat terenul în suprafață de 1.535 metri pătrați și construcție demolată, a contribuit la prejudicierea bugetului de stat cu suma de 1.730.554 euro, echivalentul a 6.510.865 lei și la obținerea unor avantaje patrimoniale necuvenite în același quantum de către CONSTANTIN AUREL. Astfel, la data de 20.06.2008, PRECISS CONSULTING S.R.L., prin expert evaluator DRULĂ DORIN-CORNEL, a efectuat evaluarea imobilului, stabilind o valoare de 2.137.636 euro, respectiv 7.851.965 lei. Acesta apreciind că proprietatea de evaluat avea destinație rezidențială și este demolată, utilizând abordarea costului de înlocuire, întrucât oferta case/vile este aproape inexistentă (în locul casei existând blocuri), a exclus abordarea prin comparație directă de piață. După întocmirea raportului de evaluare la data de 15.10.2008, expertul evaluator VIȘOIU GHEORGHE a avizat raportul cu mențiunea că „studierea prețului de piață este în sarcina evaluatorului”.

Inculpatul Hanu Alexandru - Florin evaluator autorizat, membru al Asociației Naționale al Evaluatorilor Autorizați din România, în legătură cu dosarul de despăgubire nr. 13653/FFCC/2008, prin care a fost stabilită o valoare a terenului de 20,5 hectare, situat pe raza fostei comune Dudești - Cioplea, actualmente sector 3 București, de 104.640.072 euro (375.050.942 lei) prin supraevaluarea acestuia cu suma de aproximativ 60 milioane euro,

Inculpatul Nistor Neculai evaluator în cadrul ROM CONSULTING CO S.R.L în legătură cu dosarul de despăgubire nr. 8745/CC/2006, în care cu încălcarea Standardelor Internaționale de Evaluare și a Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, a întocmit raportul care a fost aprobat de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, hotărându-se plata de despăgubiri necuvenite în sumă de 13.127.430 euro, echivalentul a 48.399.522 lei, prin supraevaluarea terenului în suprafață de 55.390 metri pătrați, contribuind astfel la prejudicierea bugetului de stat cu această sumă și la obținerea unor avantaje patrimoniale în quantum de 6.563.715 euro, echivalentul a 24.199.761 lei de către BORTICĂ ANCA-VALENTINA și în quantum de 6.563.715 euro, echivalentul a 24.199.761 lei de către BORTICĂ MIRCEA ADRIAN VICTOR.

Așadar, se arată că inculpații evaluatori sunt acuzați de complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen. în legătură cu trei dosare de despăgubire: 8745/CC/2006, 26.600/CC/2006 și 13653/FFCC/2008. "

S-a mai reținut în referatul cu propunere de arestare preventive că din actele de urmărire penală efectuate în cauză, respectiv înscrisurile existente la dosarele de despăgubire, rapoartele de reevaluare dispuse de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, rapoartele de constatare ale specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție, declarațiile martorilor, declarațiile inculpaților rezultă că există probe care au condus la bănuiala rezonabilă că faptele pentru care se efectuează urmărirea penală au fost săvârșite de către inculpații pentru care s-a formulat prezenta propunere de arestare preventivă, dar și

de către ceilalți inculpații, membrii ai aceleiași Comisii, în anul 2008, dar față de care în prezent cercetările sunt în diferite etape procesuale sau pentru care s-au dispus alte măsuri preventive.

S-a mai reținut că pentru formularea acuzațiilor probele administrate până în prezent au relevat că acțiunile infracționale au fost realizate pentru folosul bănesc al beneficiarilor și au fost posibile prin dispozițiile decizionale abuzive dispuse de membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, așa cum se va arăta în cele ce urmează și prin complicitatea experților evaluatori.

Pentru formularea acestor acuzații s-a reținut că la datele de: 02.09.2008 (în legătură cu dosarul nr.13653/FFCC/2008); 10.11.2008 (în legătură cu dosarul de despăgubire nr.26600/CC/2006) și la data de 04.12.2008 (în legătură cu dosarul nr.8745/CC/2006) în exercitarea atribuțiilor de membri ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor (denumită în continuare C.C.S.D.), cu încălcarea dispozițiilor art.13 alin.1 și ale art.16 alin.7 din Titlul VII - Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv din Legea nr.247/2005, privind reforma în domeniile proprietății și justiției, și cu referire la dispozițiile art.7 din Regulamentul nr.30 din 2005 inculpații: ZAAROUR INGRID (președinte), IUORAS MIHNEA-REMUS (vicepreședinte), NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN (vicepreședinte), POPA-MOCANU INGRID-LUCIANA (vicepreședinte), BACIU REMUS-VIRGIL (vicepreședinte), GEORGESCU HORIA (membru), MARKO ATTILA GABOR (membru), CANANGIU CONSTANTIN-CĂTĂLIN (membru) au aprobat în unanimitate, rapoartele supraevaluate întocmite de evaluatorii HANU ALEXANDRU-FLORIN, DRULĂ DORIN-CORNEL și NISTOR NECULAI cu ocazia soluționării de către membrii comisiei a celor trei dosare de despăgubire.

Potrivit probelor administrate în cursul urmăririi penale, s-a reținut că evaluatorii au supraevaluat cu sumele menționate:

- suprafață de teren 55.390 metri pătrați situată în București, șos. Olteniței nr. 290, sector4, ce a format obiectul dosarului de despăgubire nr. 8745/CC/2006 la suma de 22.931.460 euro, respectiv 84.546.000 lei, deși valoarea de piață era de 4 ori mai mică, respectiv de 77.771.210 lei, echivalentul a 21.093.930 euro, oferind un folos necuvenit beneficiarului BORTICĂ MIRCEA ADRIAN VICTOR de 1.337.530 euro, echivalentul a 6.774.790 lei.

- imobilul demolat situat în București, Intrarea Apeductului nr.17, sector 6 ce a format obiectul dosarului de despăgubire nr.26.600/CC/2006 la suma de 2.137.636 euro, respectiv 7.851.965 lei

în plus, deși beneficiarul acestei despăgubiri, CONSTANTIN TUDOR a cesionat drepturile cuvenite în baza Dispoziției nr. 5873/29.05.2006 către CONSTANTIN AUREL, fiul său, printr-o cesiune cu titlu gratuit, la data de 07.01.2008, acesta a solicitat soluționarea cu prioritate a dosarului, motivând cu „starea de sănătate foarte șubredă” a tatălui său și cu vârsta înaintată, atașând cererii un certificat medical, conform căruia CONSTANTIN TUDOR suferă de mai multe afecțiuni, deși tatăl său nu mai era titularul întrucât, așa cum am menționat cedase cu 2 ani în urmă fiului său.

Cu toate acestea,¹⁶ cererea cesionarului a fost înregistrată la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților sub nr.730811 și a fost rezoluționată „caz special

26.600/CC/în așteptare", iar în scurt timp, 10.11.2008 a fost soluționată prin supraevaluare. Tot favorabil acestei supraevaluării a fost și expertul evaluator VIȘOIU GHEORGHE care a avizat raportul cu mențiunea că „studierea prețului de piață este în sarcina evaluatorului”, mai exact nu l-a interesat nici măcar formai să verifice prețul propus, deși era expert angajat al ANRP; - suprafața de teren de 20,5 ha, situat pe raza fostei comune Dudești - Cioplea, actualmente sector 3, București, ce a format obiectul dosarului de despăgubire nr.13563/FFCC/2008 la suma de 104.640.072 euro echivalentul a 375.050.942 lei oferind cesionarului de drepturi litigioase VIȘOIU VALENTIN cel care l-a cumpărat de la OLOȘUTEANU MATILDA și GHEȚU ELENA la prețul de 2.713.500 euro. Cesiunea drepturilor litigioase s-a realizat la data de 25.02.2008, iar la data de 24.04.2008 acest dosar de despăgubire a fost înregistrat sub nr. 13653/FFCC/2008.

La data de 06.05.2008, s-a încheiat anexa la contractul de prestări servicii nr. 44/2007 având ca obiect realizarea unui raport de evaluare pentru proprietatea de 20,5 ha, teren situat pe raza fostei comune Dudești - Cioplea, actualmente sector 3, București, de către evaluatorul HANU ALEXANDRU- FLORIN, însă acesta, după 40 zile, prin referatul înregistrat la data de 30.06.2008 la Autoritatea Națională Pentru Restituirea Proprietăților, a restituit dosarul, motivând faptul că amplasamentul celor 20, 5 ha de teren ce urma a fi evaluat, nu „este clar definit”.

VIȘOIU VALENTIN, în calitate de cesionar al drepturilor asupra terenului de 20,5 ha, a angajat propriul expert ANTON MARCELA pentru identificarea terenului de 20,5 ha, care la data de 11.07.2008, a întocmit un raport de expertiză tehnică extrajudiciară, deșus după 6 zile la ANRP. Identificarea extrajudiciară arată că suprafața este situată pe teritoriul administrativ al Municipiului București, sector 3 și de 4 ha pe teritoriul administrativ al comunei Cernica și că are 23 de parcele, grupate în 6 zone, astfel: zona 1 (Palladay - Decembrie1918), zona 2 (Pallady-Anticorozivului), zona 3 (Drumul între tarlale), zona 4 (Splaiul Unirii - N. Grigorescu), zona 5 (Splaiul Unirii - Depoul Titan-N. Grigorescu) și zona 6 (Splaiul Unirii -aproape de centură). Astfel, s-a ajuns la supraevaluarea menționată.

Astfel, s-a reținut că cele trei decizii abuzive de aprobare a rapoartelor supraevaluate dispuse prin activitatea infracțională a celor 4 inculpați, membrii ai C.C.S.D, cu intenție, prin complicitatea evaluatorilor au cauzat un prejudiciu statului român în cuantum de aproximativ 75 milioane euro.

De asemenea, s-a reținut că au fost îmbogățiți abuziv și necuvenit numiții VIȘOIU VALENTIN, MANOLE GHEORGHE ADRIAN și BARBU FLORIN ȘERBAN, persoane cu care VIȘOIU VALENTIN a încheiat contract de cesiune prin care a cesionat o cotă parte de 12 %, respectiv 17% din drepturile litigioase care făceau obiectul cererii de despăgubire în dosarul 13653/FFCC/2008, păstrându-și la rândul său, o cotă parte de 71%, prețul cotelor părți din dreptul litigios plătit de către cesionarii MANOLE GHEORGHE ADRIAN și BARBU FLORIN ȘERBAN, conform contractului de cesiune de drepturi litigioase, a fost de 336.000 euro, respectiv 476.000 euro, astfel încât și aceștia au fost beneficiari, cu procentele corespunzătoare ai titlurilor de despăgubire dar și pe CONSTANTIN AUREL, BORȚICĂ MIRCEA ADRIAN VICTOR.

Privitor la modalitatea de sesizare și cronologia actelor de urmărire penală în raport cu inculpații și infracțiunile reținute în sarcina acestora prin referatul procurorului au fost menționate următoarele date:

Prin ordonanța nr.10/P/2015 din data de 16.01.2015 în sarcina inculpaților s-a dispus începerea urmăririi penale în rem pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, în formă continuată cu consecințe deosebit de grave, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplic. art.35 alin.1 și art. 309 C.pen.

La data de 09.02.2015, prin ordonanța nr.10/P/2015, s-a dispus disjungerea cauzei cu privire la săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, în formă continuată cu consecințe deosebit de grave, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 35 alin.1 și art. 309 C.pen., în legătură cu dosarele de despăgubire nr.6123/CC, 6121/CC, 41944/CC, 22120/FFCC, 22119/FFCC, 48562/CC, 48255/CC, 42629/CC, 42808/CC și 19383/CC, care fac deja obiectul cercetărilor în dosarul nr.74/P/2011 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a corupției.

La data de 04.03.2015, ca urmare a denunțurilor formulate de COCOȘ DORIN și COCOȘ ALIN, prin ordonanța nr. 10/P/2015, s-a dispus începerea urmăririi penale cu privire la săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 89 C.pen. rap. la art. 6 și 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, constând în primirea de către DIACOMATU SERGIU a sumei de 400.000 euro pentru urgentarea soluționării dosarelor cu nr.21567/FFCC/2010, 21997/FFCC/2010, 22139/FFCC/2010 și 22076/FFCC/2010.

După sesizarea Direcției Naționale Anticorupție, în modalitățile arătate mai sus, la data de 10.03.2015, Guvernul României a transmis Raportul de control al Corpului de control al Primului-Ministru privind verificările efectuate la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în legătură cu modul de îndeplinire a atribuțiilor în procesul de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 10/2001, prin care s-au sesizat încălcări ale dispozițiilor legale privind modul de îndeplinire a atribuțiilor în procesul de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 06 martie 1945 - 22 decembrie 1989, pentru perioada 2008-2011.

Sesizarea a fost înregistrată sub nr. 10/P/2015, întrucât pentru aspectele sesizate prin Raportul Corpului de control al Primului-Ministru, Direcția Națională Anticorupție fusese sesizată la data de 12.01.2015 de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, dosarele de despăgubire menționate în acest raport fiind aceleași ca în actul de sesizare precizat mai sus.

Prin ordonanța nr.10/P/2015 din 11.03.2015 s-a dispus schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplic. art.35 alin.1 și art.309 C.pen. (mai multe acte materiale corespunzătoare fiecărui dosar de despăgubire) în art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplic. art.38 alin.1 și art.309 C.pen. (pentru fiecare dosar de despăgubire, urmând a fi reținută câte o infracțiune de abuz în serviciu, săvârșită în concurs real) iar prin ordonanța nr.10/P/2015 din 13.03.2015 s-a dispus reunirea dosarului nr.10/P/2015 la dosarul nr.700/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a corupției.

Prin ordonanța nr.10/P/2015 din 13.03.2015 s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei pentru care se efectuează urmărirea penală din abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplic. art.38 alin.1 și

art.309 C.pen. în complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.73/2000 combinat cu art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen., întrucât, din probele administrate în cauză, rezultă că, prin rapoartele de evaluare întocmite în dosarele nr.8745/CC/2006, 26600/CC/2006 și 13653/FFCC/2008, evaluatorii desemnați de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților au supraevaluat terenurile evaluate, contribuind în acest fel la prejudicierea bugetului de stat prin prezentarea rapoartelor de evaluare Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și aprobarea lor de această comisie formată din: ZAROUR INGRID, IUORAȘ MIHNEA-REMUS, MARKO ATTILA-GABOR, POPA-MOCANU INGRID-LUCIANA, BACIU REMUS-VIRGIL, CANANGIU CONSTANTIN-CĂTĂLIN, NICULESCU THEODOR-CĂTĂLIN și GEORGESCU HORIA, care au aprobat rapoartele de evaluare vizate de VIȘOIU GHEORGHE - angajat al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și întocmite de NISTOR NECULAI - angajat în cadrul ROM-CONSULTING CO S.R.L., DRULĂ DORIN-CORNEL - angajat în cadrul PRECISS CONSULTING S.R.L. și HANU FLOREAN ALEXANDRU.

La data de 12.01.2015, Guvernul României - Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a sesizat Direcția Națională Anticorupție cu privire la faptul că, în decursul anului 2009, Curtea de Conturi a României a efectuat un control la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, control ce a avut ca obiect fundamentarea și utilizarea fondurilor alocate pentru plata despăgubirilor în anul 2008.

În acest context, s-a constatat de către Curtea de Conturi a României că, rapoartele de evaluare a imobilelor pentru care s-au acordat despăgubiri conform Legii nr. 247/2005 nu au respectat cerințele Standardelor Internaționale de Evaluare cu privire la estimarea valorii de piață a imobilelor.

Astfel, în baza Deciziei nr.2/15.06.2009, Curtea de Conturi a României a obligat președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților să verifice toate rapoartele de evaluare care au stat la baza celor 2.843 de decizii emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, respectiv să se reevalueze toate imobilele care fac obiectul rapoartelor de evaluare care nu au respectat Standardele Internaționale de Evaluare.

Prin încheierea nr.11/2 din 01.09.2009, Curtea de Conturi a României, Departamentul II, a admis în parte contestația formulată de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în sensul reverificării doar a rapoartelor de evaluare al căror quantum de despăgubiri depășea valoarea de 500.000 lei, hotărârea Curții de Conturi a României rămânând definitivă prin respingerea recursului Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

În baza deciziei Curții de Conturi a României și în urma reevaluării de către societatea Mondopuls S.R.L. a unui număr de 452 de dosare s-a constatat că într-un număr de 94 de dosare, valoarea stabilită inițial a fost cu peste 20% mai mare decât cea stabilită de evaluatorul nou desemnat.

În conținutul sesizării, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a arătat că prin Decizia nr. 10 din 10.10.2013 a Curții de Conturi a României s-a dispus Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și reevaluarea dosarelor în care s-au acordat despăgubiri în perioada 2009-2011 privind un număr de 1.812 de dosare.

în aceste condiții, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a sesizat Direcția Națională Anticorupție în vedere declanșării cercetărilor pentru stabilirea și recuperarea prejudiciului produs bugetului de stat prin supraevaluarea unor imobile pentru care s-au acordat despăgubiri, datele existente conducând la concluzia unor supraevaluări în detrimentul statului român.

Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a solicitat verificarea aspectelor sesizate, constatarea faptelor penale săvârșite în procesul de evaluare și cel de aprobare a rapoartelor de evaluare, stabilirea și recuperarea prejudiciului creat bugetului de stat atașând sesizării situația dosarelor reevaluate având o diferență de peste 20% față de evaluarea inițială, situația dosarelor cu evaluări aprobate în anul 2008, fără reevaluare, situația rapoartelor de evaluare în baza Legii nr. 10/2001, care au stat la baza deciziilor emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor în perioada 2009-2011 și care au o valoare mai mare de 2.500.000 lei, situația rapoartelor de evaluare (fond funciar) care au stat la baza deciziilor emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor în perioada 2009-2011 și care au o valoare mai mare de 2.500.000 lei.

Ulterior, la data de 16.01.2015 și în completarea plângerii inițiale, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a transmis o situație cuprinzând un număr de 78 de dosare de despăgubire cu privire la care există suspiciuni referitoare la modul în care a fost stabilită valoarea imobilelor pentru care s-au acordat despăgubiri de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, în perioada 2008-2009.

S-a mai reținut în referatul procurorilor că probele administrate au relevat că supraevaluarea terenurilor pentru folosul necuvenit material ori nematerial al celor 11 beneficiari, având ca urmare prejudicierea bugetului public al Statului Român s-a realizat prin două acțiuni infracționale concertate: dispozițiile abuzive ale membrilor comisiei C.C.S.D. și complicitatea evaluatorilor, astfel,

a) dispozițiile decizionale abuzive din datele de: 02.09.2008 (în legătură cu dosarul nr.13653/FFCC/2008); 10.11.2008 (în legătură cu dosarul de despăgubire nr.8745/CC/2006) și din data de 04.12.2008 (în legătură cu dosarul nr.8745/CC/2006) inclusiv a celor 4 membri ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor care a prejudiciat cu echivalentul a 75 milioane euro bugetul Statului Român a fost posibilă prin activitatea infracțională a celor a tuturor membrilor, inclusiv a inculpatei față de care dispus măsura preventivă a controlului judiciar, dar și a celor față de care în acest moment cercetările se aflau într-o altă etapă procesuală, membrii ai C.C.S.D. (inculpații Ioraș Mihnea Remus, Popa Mocanu Ingrid Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin Cătălin); evaluatorii (inculpații Văsoiu George, Hanu Alexandru Florin, Drulă Dorin Cornel, Nistor Meculai) și cesionarii drepturilor litigioase care prin aportul individual infracțional al fiecăruia, corelat, în realizarea scopurilor pe care fiecare le-a urmărit, a produs rezultatul periculos pentru valoarea socială ocrotită -bugetul statului român;

b) complicitatea experților evaluatori s-a realizat potrivit probelor administrate până în acest moment în cursul urmăririi penale, în următorul mod:

- în dosarul de despăgubire nr.26.600/CC/2006 expertul evaluator, DRULĂ DORIN-CORNEL, a efectuat evaluarea imobilului, situat în București, Intrarea Apeductului nr. 17, sector 6, compus din 1.535 metri pătrați și construcție demolată prin comparație cu o proprietate cu destinație rezidențială, stabilind o valoare de 2.137.636 euro, respectiv

7.851.965 lei, evaluarea utilizând abordarea costului de înlocuire; această evaluare a fost confirmată inclusiv de către evaluatorul, VIȘOIU GHEORGHE, angajat ANRP astfel încât o construcție demolată a ajuns să valoreze 7.354.140 lei, echivalentul a 2.002.110 euro, deși în realitate aceea construcție demolată nu avea valoarea de 7.354.140 lei, echivalentul a 2.002.110 euro. În dosarul de despăgubire nr. 8745/CC/2006 expertul evaluator NISTOR NECULAI a realizat evaluarea terenului prin metoda comparației directe și s-a bazat pe 3 oferte de vânzare terenuri cu „caracteristici comparabile cu terenul analizat” bazate pe prețul de ofertă, metoda comparației vânzătorilor presupune o comparație directă a terenului evaluat cu loturile similare de teren tranzacționate recent pe piață și pentru care există informații disponibile, iar elementele de comparație se referă la drepturile de proprietate, restricțiile legale, condițiile de piață (data vânzării), caracteristicile fizice: suprafața și forma, deschiderea la fațadă, topografia, localizarea, priveliștea, zonarea terenului și prețurile de ofertă (nenegociate); deci nu s-a bazat pe valoarea de piață estimată a terenului situat în București sector 4, șos. Olteniței nr. 290 (fostul Sector Agricol Ilfov, corn. Dudești-Cioplea) în suprafață de 55.390 metri pătrați, care prin această metodă de supraevaluare a ajuns la 414 euro. Raportul de evaluare a fost avizat de expertul evaluator VIȘOIU GHEORGHE la 25.11.2008, angajat ANRP care nu a manifestat nicio preocupare pentru valoarea reală.

- în dosarul de despăgubire nr. 13563/TECC/2008 evaluarea terenului s-a bazat pe expertiza tehnică extrajudiciară de identificare a suprafeței de teren care a fost efectuată de către expertul angajat de VIȘOIU VALENTIN, în calitate de cesionar al drepturilor asupra terenului de 20,5 ha care a stabilit că suprafața de 21,30 ha - este situată pe teritoriul administrativ al Municipiului București, sector 3 și de 4 ha pe teritoriul administrativ al comunei Cernica, că terenul este compus din 23 de parcele, grupate în 6 zone, astfel: zona 1 (Palladay - Decembrie1918), zona 2 (Pallady-Anticorozivului), zona 3 (Drumul între tarlale), zona 4 (Splaiul Unirii - N. Grigorescu), zona 5 (Splaiul Unirii - Depoul Titan- N. Grigorescu) și zona 6 (Splaiul Unirii - aproape de centură). Având în vedere efectuarea identificării amplasamentului terenului mai sus menționat, evaluatorul HANU ALEXANDRU- FLORINA întocmit raportul de evaluare având ca obiectiv estimarea valorii de piață a proprietății imobiliare, raportul fiind înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților cu nr. 8475/R/08.08.2008. Conform raportului de evaluare, valoarea terenului a fost estimată la suma de 104.640.072 euro, echivalentul a 375.050.942 lei la cursul de schimb al B.N.R. din data de 23.07.2008 (3.5842lei/euro), prin raportare la prețul pe metru pătrat fiind stabilit astfel: pentru zona 1 (Palladay - Decembrie1918) la valoarea de 1002,68 euro/mp, pentru zona 2 (Pallady-Anticorozivului) la valoarea de 615,13 euro/mp, pentru zona 3 (Drumul între tarlale) la valoarea de 332,50 euro/mp, pentru zona 4 (Splaiul Unirii - N. Grigorescu) la valoarea de 662,63 euro/mp, pentru zona 5 (Splaiul Unirii - Depoul Titan- N. Grigorescu) la valoarea de 330,74 euro/mp și pentru zona 6 (Splaiul Unirii -centură) la valoarea de 144,64 euro/mp, folosind metoda abordării prin comparație”, metoda cantitativă, prin procedeul analizei pe perechi de date, evaluatorul folosind pentru fiecare dintre cele 6 zone evaluate câte 3 comparabile selectate din rândul ofertelor de vânzare de imobile ale agențiilor imobiliare din zonă precum și din publicații cu rubrici de publicitate imobiliară. VIȘOIU VALENTIN a făcut mențiunea că a primit sinteza evaluării și este de acord cu valoarea de 104.640.071 euro stabilită în raport, semnând în acest sens.

Astfel, s-a reținut că folosirea acestor comparabile care reprezentau terenuri situate în alte zone, de către inculpații, a identificării furnizate chiar de către inculpatul VIȘOIU

VALENTIN persoană direct interesată în obținerea unei evaluări de piață cât mai mari, fără nici măcar o singură raportare la un criteriu obiectiv sau neutru, au determinat supraevaluarea terenurilor cu echivalentul a 75.000.000 euro, sumă pe care membrii comisiei, folosind toate mijloacele în scopul realizării rezultatului ce a cauzat prejudiciul (inculpații Iouăș Mihnea Remus, Popa Mocanu Ingrid Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin Cătălin), au oferit-o fără nici un minim de analiză, fără să-și pună nici cea mai elementară întrebare din bugetul statului român.

În contextul acestor elemente de evaluare, pro parte, evident părtinitoare, s-a reținut că experții au folosit numai datele și informațiile, furnizate de beneficiar (pentru că evident avea interesul obținerii unor despăgubiri cât mai mari) sau cele accesate pur și simplu de pe net sau furnizate prin păreri verbale, la o discuție și nu s-au raportat la nici un element de evaluare neutru, la nici un element de evaluare care să aibă o legătură cu tipul de teren evaluat, cu tipul de construcție așa cum prevăd în mod obligatoriu dispozițiile art.16 din Legea nr.247/005 Titlul VII. Scopul acestui demers infracțional l-a constituit majorarea valorii terenurilor în interesul material al beneficiarilor.

În concluzie, s-a reținut că probele administrate în cursul urmăririi penale până în acest moment au relevat că, practic, pe baza acestor elemente de evaluare, total diferite de tipul terenurilor, construcției evaluate, membrii C.C.S.D, inculpați Iouăș Mihnea Remus, Popa Mocanu Ingrid Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin Cătălin au oferit („furând din bugetul statului român prin deciziile abuzive luate cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor art.16 alin.7 și art.7 din Regulamentul nr.30 din 2005, care prevăd expres că: „în baza raportului de evaluare Comisia centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare,„când raportul nu respecta standardul legal și criteriile de evaluare; respectiv încălcarea flagrantă a dispozițiilor art.10 alin.6, astfel cum a fost modificat prin legea 47/2005, în care se menționează „valoarea corespunzătoare a construcțiilor preluate în mod abuziv și demolate se stabilesc potrivit valorii de piață de la data soluționării modificării, stabilită potrivit standardelor Internaționale de Evaluare, în funcție de volumul de informații puse la dispoziția evaluatorului”) beneficiarilor sumele în echivalentul a 75 milioane euro, dar și-au realizat și folosul personal, de natură materială, cazul expertului evaluator HANU ALEXANDRU-FLORIN care a primit 10.000 euro de la beneficiarul VIȘOIU VALENTIN sau profesională și anume:

- unul dintre membrii (ex: inculpatul DIACOMATU SERGIU BOGDAN față de care se efectuează cercetări în dosarul disjunct sub aspectul infracțiunii de luare de mită în cuantum de 400.000 euro, ca urmare a exercitării abuzive a atribuțiilor de serviciu în legătură cu soluționarea dosarelor de despăgubire; Inculpatul HANU care afirmativ a declarat că pentru evaluarea din dosarul în care avea interes VIȘOIU VALENTIN a primit de la acesta ulterior evaluării suma de 10.000 euro);

- alți membrii ai aceleiași comisii au obținut foloase de natură profesională (ex: cei 5 inculpați: au acceptat să rămână în comisie deși nu erau interesați de atribuțiile profesionale, argumentele fiind mai degrabă de tipul: am rămas să evit tensiunile politice, ca și cum scopul ar fi fost de a nu supăra , de a nu-și fragiliza poziția personală, de a-și conserva poziția și nu acela de a-și îndeplini îndatoririle profesionale, acționând în folosul beneficiarilor sumelor prin acceptarea posibilității producerii rezultatului infracțional);

- cei cinci beneficiari au obținut foloase de natura materială: toți cinci au fost înscriși la FONDUL PROPRIETATEA și au beneficiat pe lângă despăgubiri, de acțiuni pe care le-au valorificat pe bursă.

În realizarea rezoluției infracționale sub aspectul dispozițiilor decizionale abuzive, probele administrate în cursul urmăririi penale au relevat acțiuni și inacțiuni ale inculpaților Ioureaș Mihnea Remus, Popa Mocanu Ingrid Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin Cătălin, destinate aservirii atribuțiilor profesionale folosului lor necuvenit (material și nematerial) și/sau al celor patru complici, prejudicierea bugetului Statului Roman fiind realizată prin acțiunile infracționale ale tuturor celor 11 inculpați.

Concret, prin referat s-a reținut cronologia soluționării în cadrul dosar de despăgubire care relevă că, prilejul soluționării acestora a fost considerat de către membrii C.C.S.D. ca momentul potrivit profesional pentru așezarea în centrul activității profesionale a demersurilor infracționale, constând în preocuparea majoră, manifestată prin acțiuni active și pasive, alături de complici, pentru obținerea folosului necuvenit.

Analiza documentelor ce au stat la baza dosarelor de despăgubire, a declarațiilor martorilor audiați în cauză, au relevat elemente probatorii incontestabile privitoare la implicarea celor 5 membrii C.C.S.D. în săvârșirea abuzului în serviciu cu consecințe deosebit de grave și a dezvăluit tabloul unei conivențe tacite între susnumiți, în sensul unor acțiuni concertate de alterare a actului de despăgubire reparator.

Astfel, s-a reținut de către Parchet că din actele de urmărire penală, au rezultat următoarele:

1. Referitor la dosarul nr. 8745/CC/2006, prin Decizia nr. A7203/02.09.2002, Ministerul Apărării Naționale a hotărât pentru terenul în suprafață de 55.390 metri pătrați situat în București, șos. Olteniței nr. 290, sector 4, să îi facă lui BORTICĂ MIRCEA-ADRIAN-VICTOR, moștenitor al proprietarilor BORTICĂ ZAMFIR și ELISABETA, o ofertă de restituire prin echivalent, constând în acordarea de titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare sau în acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital în valoare totală de 31.167.620.660 lei la data de 11.02.2002. Dosarul a fost înregistrat la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sub nr. 8745/CC/2006 la 15.02.2006.

În baza Deciziei nr. A 7203/02.09.2002 a Ministerului Apărării Naționale, a raportului de evaluare întocmit de ROM CONSULTING CO S.R.L., prin expert evaluator NISTOR NECULAI, în temeiul art.13 alin.1 și al art.16 alin.7 din Titlul VII - Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv din Legea nr.247/2005, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, prin Decizia nr.3781 din 04.12.2008, a hotărât emiterea titlului de despăgubire în favoarea lui BORTICĂ ANCA-VALENTINA în valoare de 42.273.000 lei, respectiv în favoarea lui BORTICĂ MIRCEA-ADRIAN-VICTOR în cuantum de 42.273.000 lei. Decizia a fost semnată de președintele ZAAROUR INGRID, a fost redactată de consilierul DRĂGAN SANDA și avizată de șeful de serviciu MUNTEANU SORIN-IONUȚ.

La data de 27.10.2008, ROM CONSULTING CO S.R.L., prin expertul evaluator NISTOR NECULAI, a întocmit un raport de evaluare, conform căruia valoarea de piață estimată, la data de 27.10.2008, pentru terenul situat în București sector 4, șos. Olteniței nr.

290 (fostul Sector Agricol Ilfov, com.Dudești-Cioplea) în suprafață de 55.390 metri pătrați a fost stabilită în cuantum de la 22.931.460 euro, respectiv 84.546.000 lei.

Evaluarea terenului prin metoda comparației directe s-a bazat pe 3 oferte de vânzare terenuri cu „caracteristici comparabile cu terenul analizat”, prețul de ofertă fiind de 950-1100 euro/metru pătrat. Astfel, expertul a evaluat un metru pătrat la 414 euro.

Raportul de evaluare a fost avizat de expertul evaluator VIȘOIU GHEORGHE la 25.11.2008 și de consilierii NISTOR ALINA la 24.11.2008 și DRĂGAN SANDA din 25.11.2008. Dosarul s-a regăsit la poziția nr. 59 din tabelul cu decizii ce urmează a fi emise în baza raportului de evaluare semnat de ZAAROUR INGRID, IUORAȘ MIHNEA-REMUS, MARKO ATTILA-GABOR, POPA-MOCANU INGRID-LUCIANA, BACIU REMUS-VINGIL, CANANGIU CONSTANTIN-CĂTĂUN, NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN și GEORGESCU HORIA, aceleași persoane semnând și procesul-verbal de ședință din 04.12.2008 în care s-a aprobat raportul de evaluare. La data de 23.04.2009, BORTICĂ ANCA-VALENTINA a solicitat emiterea titlului de conversie, iar Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, la data de 11.05.2009 a emis Decizia nr. 6481, conform căreia s-a emis titlul de conversie în cuantum de 42.023.000 lei, reprezentând un număr total de 42.023.000 acțiuni la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune la Fondul Proprietatea.

La data de 23.04.2009, BORTICĂ MIRCEA-ADRIAN-VICTOR a solicitat emiterea titlului de conversie, iar Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, la data de 11.05.2009, a emis Decizia nr. 6482, conform căreia s-a emis titlul de conversie în cuantum de 42.023.000 lei, reprezentând un număr total de 42.023.000 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune la Fondul Proprietatea. Tot la data de 23.04.2009, BORTICĂ MIRCEA ADRIAN VICTOR a solicitat emiterea titlului de plată, iar Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, la data de 11.05.2009, prin Decizia nr. 762, a emis titlul de plată în cuantum de 250.000 lei. La aceeași dată, BORTICĂ ANCA VALENTINA a solicitat emiterea titlului de plată, iar Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, la data de 11.05.2009, prin Decizia nr. 761 a emis titlul de plată în cuantum de 250.000 lei.

Conform extrasului de cont din 10.12.2010 s-au efectuat către BORTICĂ MIRCEA ADRIAN VICTOR, la aceeași dată 2 plăți de câte 125.000 lei fiecare, iar conform extrasului de cont din 30.11.2010 s-au efectuat către aceeași persoană 2 plăți de câte 125.000 lei fiecare.

În urma unui control efectuat în cursul anului 2009 de Curtea de Conturi a României, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a fost obligată să procedeze la reevaluarea imobilelor din dosarele de despăgubire pe anul 2008.

Astfel, prin raportul de evaluare din 29.03.2013, S.C. MONDOPULS S.R.L., prin expertul evaluator STANCIU CORNELIA, s-a stabilit că valoarea de piață a imobilului în suprafață de 55.390 metri pătrați, situat în București, șos. Olteniței nr.290 este de 77.771.210 lei, echivalentul a 21.093.930 euro (cota de referință a evaluării fiind 23.10.2008), față de 84.546.000 lei, echivalentul a 22.931.460 euro, cât stabilise evaluatorul NISTOR NECULAI, prin raportul de evaluare în baza căruia s-a emis decizia de despăgubire în dosarul nr. 8745/CC/2006, diferența rezultată fiind de 1.837.530 euro, echivalentul a 6.774.790 lei.

2. Referitor la dosarul nr.26.600/CC/2006, prin Dispoziția nr. 5873 din 29.05.2006, Primăria Municipiului București a respins cererea de restituire în natură a imobilului situat în

București, Intrarea Apeductului nr.17, sector 6, formulată de CONSTANTIN TUDOR și s-au acordat măsuri reparatorii prin echivalent pentru imobilul respectiv, compus din 1.535 metri pătrați și construcție demolată.

Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, prin Decizia nr. 5333/10.11.2008, având în vedere dispoziția cu nr.5873/29.05.2006 a Primăriei Municipiului București, contractul de cesiune nr.4365/06.11.2007 și raportul de evaluare, în temeiul art. 13 alin. 1 și al art. 16 alin. 7, Titlul VII din Legea nr.247/2005 a decis emiterea titlului de despăgubire în favoarea lui CONSTANTIN AUREL în cuantum de 7.837.696, 31 lei.

Conform contractului de cesiune nr.4365/06.11.2007, CONSTANTIN TUDOR a cesionat drepturile ce i se cuvin în baza Dispoziției nr.5873/29.05.2006 către CONSTANTIN AUREL, cesiunea fiind cu titlu gratuit.

La data de 07.01.2008, CONSTANTIN AUREL a solicitat soluționarea cu prioritate a dosarului, motivând cu „starea de sănătate foarte slabă” a tatălui său și cu vârsta înaintată, atașând cererii un certificat medical, conform căruia CONSTANTIN TUDOR suferă de mai multe afecțiuni. Cererea a fost înregistrată la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților sub nr. 730811 și a fost rezoluționată „caz special 26.600/CC/în așteptare”. La data de 20.06.2008, PRECISS CONSULTING S.R.L., prin expert evaluator DRULĂ DORIN-CORNEL, a efectuat evaluarea imobilului, stabilind o valoare de 2.137.636 euro, respectiv 7.851.965 lei.

Expertul evaluator, apreciind că proprietatea de evaluat avea destinație rezidențială și este demolată, a apreciat oportună evaluarea utilizând abordarea costului de înlocuire. De asemenea, expertul evaluator a apreciat că, întrucât oferta case/ile este aproape inexistentă (în locul casei existând blocuri), abordarea prin comparație directă de piață nu a putut fi aplicată. După întocmirea raportului de evaluare la data de 15.10.2008, consilierul IORDACHE EMANUELA a avizat raportul cu mențiunea „raport complet” și, la aceeași dată, expertul evaluator VIȘOIU GHEORGHE a avizat raportul cu mențiunea că „studierea prețului de piață este în sarcina evaluatorului”. Soluția propusă de consilierul IORDACHE EMANUELA a fost „pentru ședință”.

Dosarul nr.26.600/CC/2006 a fost introdus pe tabelul cu decizii ce urmau a fi emise în baza raportului de evaluare, la data de 10.11.2008, tabelul fiind semnat de ZAAROUR INGRID, IOURĂȘ MIHNEA-REMUS, MARKO ATTILA-GABOR, POPA-MOCANU INGRID-LUCIANA, BACIU REMUS-VIRGIL, NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN și GEORGESCU HORIA.

În ședința Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din 10.11.2008, a fost aprobată lista cu decizii ce urmau a fi emise în baza raportului de evaluare, procesul-verbal fiind semnat de ZAAROUR INGRID, IOURĂȘ MIHNEA-REMUS, MARKO ATTILA-GABOR, POPA-MOCANU INGRID-LUCIANA, BACIU REMUS-VIRGIL, NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN și GEORGESCU HORIA.

În baza cererii de opțiune din 23.01.2009 formulată de CONSTANTIN AUREL, în baza Deciziei nr. 103/23.01.2009, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a emis titlul de conversie în cuantum de 7.337.696, 31 lei, reprezentând un număr total de 7.337.696 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune. În baza aceleiași cereri de opțiune, din aceeași dată, în baza Deciziei nr. 1171/25.08.2010, Autoritatea Națională pentru

Restituirea Proprietăților a emis în completare titlul de conversie în cuantum de 500.000 lei, reprezentând un număr de 500.000 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune. În urma unui control efectuat în cursul anului 2009 de Curtea de Conturi a României, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a fost obligată să procedeze la reevaluarea imobilelor din dosarele de despăgubire pe anul 2008.

Astfel, prin raportul de evaluare din 29.03.2013, S.C. MONDOPULS S.R.L. prin expertul evaluator STANCIU CORNELIA a stabilit că valoarea de piață la data de 20.06.2008 a terenului compus din teren în suprafață de 1.535 metri pătrați și construcție demolată este de 7.354.140 lei, echivalentul a 2.002.110 euro.

3. Referitor la dosarul nr. 13563/FFCC/2008, s-a reținut ca prin Hotărârea nr.935 din 16.04.2008 a Comisiei Municipiului București pentru Aplicarea Legilor Fondului Funciar, semnată de către prefectul de la acea dată, CĂTĂLIN DEACONESCU, s-au soluționat cererile nr. 222/1998 și nr. 43152/2005 formulate de către numitele OLOȘUTEANU MATILDA și GHETU ELENA, propunându-se acordarea de despăgubiri pentru terenul în suprafață de 20, 5 ha, situat pe raza fostei comune Dudești - Cioplea, actualmente sector 3, București.

Emiterea hotărârii în favoarea numitelor OLOȘUTEANU MATILDA și GHETU ELENA s-a întemeiat pe calitatea acestora de moștenitoare ale defuncțiilor MATEESCHI/ANGHELOF IVAN și MATEESCHI/ ANGHELOF NEDELEA, conform certificatelor de moștenitor nr. 13/ 05.01.1983 dat în dosarul nr. 20/1983 de Notariatul de Stat local al sectorului 3 și nr. 50 / 21.05.1996 dat în același dosar succesoral, eliberat de B.N.P. MARIA VASILESCU din București. Anterior emiterii acestei hotărâri de către Primăria Mun. București, prin contractul de cesiune de drepturi litigioase autentificat sub nr. 170 din 25.02.2008, OLOȘUTEANU MATILDA, domiciliată în București, str. Gheorghe Pop de Băsești, nr.49 - 51, ap.6, sector 2, și GHETU ELENA, domiciliată în București, str. Barbu Văcărescu, nr. 21, apt. 1, sector 2, au transmis lui VIȘOIU VALENTIN, domiciliat în mun. Pitești, str. Trivale, nr. 54A, jud. Argeș, CNP 1671025030021, drepturile prezente și viitoare privind suprafața de 20, 5 ha pătrați, teren situat în București, în zona fostei comune Dudești - Cioplea, actualmente sector 3. Prețul dreptului litigios privind suprafața de 20,5 ha, conform contractului de cesiune de drepturi litigioase, a fost de 2.713.500 euro. La data de 24.04.2008, Guvernul României -Instituția Prefectului Municipiului București a trimis Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților extrasul Hotărârii nr. 935 din 16.04.2008 a Comisiei Municipiului București pentru Aplicarea Legilor Fondului Funciar, documentația doveditoare, înregistrată la Instituția Prefectului Municipiului București sub nr.5909/27.02.2008 și 11427/10.04.2008.Dosarul a fost înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților la data de 24.04.2008 sub nr. 13653/FFCC/2008.

La data de 06.05.2008, s-a încheiat anexa la contractul de prestări servicii nr. 44/2007 având ca obiect realizarea unui raport de evaluare pentru proprietatea de 20, 5 ha, teren situat pe raza fostei comune Dudești - Cioplea, actualmente sector 3, București, de către evaluatorul HANU ALEXANDRU- FLORIN. Acesta, prin referatul înregistrat la data de 30.06.2008 la Autoritatea Națională Pentru Restituirea Proprietăților, a restituit dosarul, motivând faptul că amplasamentul celor 20, 5 ha de teren ce urma a fi evaluat, nu „este clar definit”.

La cererea numitului VIȘOIU VALENTIN, în calitate de cesionar al drepturilor asupra terenului de 20, 5 ha, la data de 11.07.2008, s-a întocmit un raport de expertiză tehnică

extrajudiciară de către expertul ANTON MARCELA, având ca obiect identificarea suprafeței de teren ce a făcut obiectul contractului de cesiune dintre OLOȘUTEANU MATILDA și GHEȚU ELIENA, pe de o parte, și VIȘOIU VALENTIN, pe de altă parte.

Conform acestui raport de expertiză tehnică judiciară, înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților cu nr. 8166/FF din 17.07.2008, suprafața terenurilor aferente drepturilor litigioase transmise către numitul VIȘOIU VALENTIN este de 21, 30 ha -situată pe teritoriul administrativ al Municipiului București, sector 3 și de 4 ha pe teritoriul administrativ al comunei Cernica. Terenul este compus din 23 de parcele, grupate în 6 zone, astfel: zona 1 (Palladay - Decembrie1918), zona 2 (Pallady-Anticorozivului), zona 3 (Drumul între târlale), zona 4 (Splaiul Unirii - N. Grigorescu), zona 5 (Splaiul Unirii - Depoul Titan- N. Grigorescu) și zona 6 (Splaiul Unirii - aproape de centură).

Având în vedere efectuarea identificării amplasamentului terenului mai sus menționat, evaluatorul HANU ALEXANDRU- FLORIN a întocmit raportul de evaluare având ca obiectiv estimarea valorii de piață a proprietății imobiliare, raportul fiind înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților cu nr. 8475/R/08.08.2008.

Conform raportului de evaluare, valoarea terenurilor a fost estimată la suma de 104.640.072 euro, echivalentul a 375.050.942 lei la cursul de schimb al B.N.R. din data de 23.07.2008 (3,5842lei/1euro), prețul pe metru pătrat fiind stabilit astfel: pentru zona 1 (Palladay - Decembrie1918) la valoarea de 1002,68 euro/mp, pentru zona 2 (Pallady-Anticorozivului) la valoarea de 615,13 euro/mp, pentru zona 3 (Drumul între târlale) la valoarea de 332,50 euro/mp, pentru zona 4 (Splaiul Unirii - N. Grigorescu) la valoarea de 662,63 euro/mp, pentru zona 5 (Splaiul Unirii - Depoul Titan- N. Grigorescu) la valoarea de 330,74 euro/mp și pentru zona 6 (Splaiul Unirii -centură) la valoarea de 144,64 euro/mp.

Pentru determinarea valorii de piață a fost aplicată metoda „abordării prin comparație”, metoda cantitativă, prin procedeul analizei pe perechi de date, evaluatorul folosind pentru fiecare dintre cele 6 zone evaluate câte 2 comparabile selectate din rândul ofertelor de vânzare de imobile ale agențiilor imobiliare din zona precum și din publicații cu rubrici de publicitate imobiliară.

Pe fila a treia a raportului de evaluare, la data de 05.08.2008, numitul VIȘOIU VALENTIN a făcut mențiunea că a primit sinteza evaluării și este de acord cu valoarea de 104.640.071 euro stabilită în raport, semnând în acest sens.

Prin adresa nr.9984/22.08.2008, expertul evaluator din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților VIȘOIU GHEORGHE a informat conducerea instituției, cu privire la conformitatea cu Standardele Internaționale de Evaluare a raportului nr.8475/R/08.08.2008 întocmit în dosarul 13653/CC și totodată a precizat că nu are nici un grad de rudenie cu numitul VIȘOIU VALENTIN, cesionar în același dosar.

La data de 27.08.2008, prin contractul de cesiune de drepturi litigioase autentificat sub nr. 3681/27.08.2009, VIȘOIU VALENTIN a transmis numiților 8039 MANOLE GHEORGHE ADRIAN, domiciliat în mun.Pitești, str.Frații goleşti, bl.S9c, sc.A, et.2, jud.Argeș, CNP 1780813035057 si BARBU FLORIN SERBAN, domiciliat în mun. București, str.Emanoil Porumbaru, nr.33, bl.B, et.3, apt. 5, sector 1, CNP 16604110300 o cotă parte de 12 %, respectiv 17% din drepturile litigioase care făceau obiectul cererii de despăgubire în dosarul 13653/FFCC/2008, acesta păstrând la rândul său, o cotă parte de 71%.

Prețul cotelor părți din dreptul litigios plătit de către cesionarii MANOLE GHEORGHE ADRIAN și BARBU FLORIN ȘERBAN, conform contractului de cesiune de drepturi litigioase, a fost de 336.000 euro, respectiv 476.000 euro.

Dosarul nr.13653/FFCC/2008 a fost introdus pe agenda de lucru a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din data de 02.09.2008, regăsindu-se la poziția nr. 312 din tabelul cu decizii ce urmau a fi emise în baza rapoartelor de evaluare, tabel semnat de către ZAAROUR INGRID, IUORAȘ MIHNEA-REMUS, NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, POPA-MOCANU INGRID-LUCIANA, BACIU REMUS-VIRGIL, GEORGESCU HORIA, MARKO ATTILA-GABOR și CANANGIU CONSTANTIN-CĂTĂUN.

În ședința din 02.09.2008, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a aprobat raportul de evaluare întocmit de expertul evaluator HANU ALEXANDRU-FLORIN, procesul verbal de ședință fiind semnat de către ZAAROUR INGRID, IUORAȘ MIHNEA-REMUS, NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, POPA-MOCANU INGRID-LUCIANA, BACIU REMUS-VIRGIL, GEORGESCU HORIA, MARKO ATTILA-GABOR și CANANGIU CONSTANTIN-CĂTĂLIN.

În cadrul ședinței din data de 16.09.2008, având în vedere cele două contracte de cesiune succesive, respectiv nr. 170/25.02.2008 și nr. 3681/27.08.2008, având ca obiect transmiterea drepturilor privind imobilele ce fac obiectul cererilor de reconstituire a dreptului de proprietate în dosarul 13653/FFCC/2008, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a aprobat printre altele, modificarea poziției nr. 312 din Anexa II la Raportul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din 02.09.2008, prin înlocuirea persoanelor cedente, respectiv OLOȘUTEANU MATILDA și GHETU ELENA cu persoanele cesionare, respectiv VIȘOIU VALENTIN, MANOLE GHEORGHE ADRIAN și BARBU FLORIN ȘERBAN.

La data de 25.09.2008, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a emis Decizia nr.4764/FF, prin care s-a decis emiterea titlului de despăgubire în favoarea lui VIȘOIU VALENTIN pentru cota de 71%, MANOLE GHEORGHE ADRIAN pentru cota de 12% și BARBU FLORIN ȘERBAN pentru cota de 17%, în cuantum total de 375.050.942 RON, conform raportului de evaluare întocmit. Decizia a fost întocmită de către consilier GHILDUȘI LAVINIA, verificată de către șef serviciu OLTEANU DRAGOȘ și semnată de președintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor-ZAAROUR INGRID.

La data de 25.09.2008, BARBU FLORIN ȘERBAN a solicitat convertirea titlului de despăgubire în titlu de conversie (despăgubiri în acțiuni). La data de 29.09.2008, s-a emis titlul de conversie nr.942, în favoarea lui BARBU FLORIN ȘERBAN, în cuantum de 63.758.660,14 lei, reprezentând un nr. total de 63.758.660 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune, titlul fiind întocmit de către ACHIM ROBERT, avizat de către DICU ADRIANA și semnat de către vicepreședintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor - IOURAS MIHNEA REMUS. Decizia a fost ridicată de către acesta la data de 30.09.2008.

La data de 25.09.2008, MANOLE GHEORGHE ADRIAN prin mandatar, VIȘOIU VALENTIN, conform procurii autentificate prin încheierea nr. 4050/16.09.2008 la BNP Îdeia Ionel, a solicitat convertirea titlului de despăgubire în titlu de conversie (despăgubiri în acțiuni), iar la data de 29.09.2014 s-a emis titlul de conversie nr.943 în cuantum de 45.006.113,04 lei, reprezentând un nr. total de 45.006.113 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune, titlul fiind întocmit de către ACHIM ROBERT, avizat de către DICU ADRIANA și

semnat de către vicepreședintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor - IOURĂȘ MIHNEA REMUS. Decizia a fost ridicată la data de 30.09.2008, prin mandat VÎȘOIU VALENTIN, conform procurii mai sus menționate.

La data de 25.09.2008, VÎȘOIU VALENTIN a solicitat convertirea titlului de despăgubire în titlu de conversie (despăgubiri în acțiuni) iar la data de 29.09.2014 s-a emis titlul de conversie nr. 944 în cuantum de 266.286.168,82 lei, reprezentând un nr. total de 266.286.169 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune, titlul fiind întocmit de către ACHIM ROBERT, avizat de către DICU ADRIANA și semnat de către vicepreședintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor- IOURĂȘ MIHNEA REMUS. Decizia a fost ridicată de către acesta la data de 30.09.2008.

Referitor la probele administrate, apărările inculpaților și analiza acestora, parchetul a reținut că analizând apărările formulate de inculpații Iourăș Mihnea Remus, Popa Mocanu Ingrid Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin Cătălin în raport cu acuzațiile penale, aceștia au susținut invariabil că și-au îndeplinit atribuțiile de serviciu, dar în opinia Parchetului, practic inculpații au răsfoit niște documente aflate între copertile dosarelor care nu aveau nicio legătură cu niciun standard legal, la care profesional, prin prisma demnităților publice pe care le exercitau aveau obligația să le respecte - și practic și prin declarațiile date inculpații au arătat că nu înțeleg de ce li se aduc aceste acuzații.

Parchetul a reținut că apărările inculpaților sunt evident total nefondate, iar susținerile inculpaților sunt total neadevărate pentru următoarele argumente:

S-a dovedit prin probele administrate în cauză că inculpații aveau cunoștință de prevederile Regulamentului de Organizare și Funcționare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, de dispozițiile Legii 247/2005 sau de Ordinul Președintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, toate în legătură cu atribuțiile Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor; de altfel acestea erau obligațiile profesionale principale, în condițiile în care ocupau funcții cu responsabilitate clară.

S-a reținut că sunt relevante sub acest aspect declarațiile inculpaților care raportându-se personal la atribuțiile de serviciu au avut o poziție de persoane care sunt în afara obligațiilor, care consideră că și-au îndeplinit atribuțiile pentru că au formulat propuneri de lege ferenda, modificări legislative și plângeri penale dar punctual cu privire la dosare au declarat doar generalități.

Parchetul în Referatul cu propunere de arestare preventivă a inculpaților a făcut referire la Standardele Internaționale de Evaluare, ediția a opta: Concepte Fundamentale ale GAVP punctele 2.5; 5.11; 5.11.1; 5.11.5; 5.16; 5.20; codul deontologic punctele: 1.0; 2.0; 2.1; Etică, punctele: 4.1.1; 4.1.2; 4.1.4; 4.4; 4.4.1; 4.4.5; 5.3; 5.3.4; IVS1- Valoarea de piață - tip de valoare pct.3.1.

De asemenea, s-a făcut referire la dispozițiile Legii nr.247/2005, în special la titlul VII al Legii nr. 247/2005, prin care au fost reglementate atât sursele de finanțare, cuantumul și procedura de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor care nu pot fi restituite în natură, cât și constituirea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor (C.C.S.D), cu atribuții în privința emiterii deciziilor reprezentând titlurile de despăgubire.

Totodată s-a mai făcut referire în referatul Parchetului la dispozițiile art.7(3) din Regulamentul nr.30 din 2005, potrivit căroră/în baza raportului de evaluare Comisia centrală

va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare."

Astfel, Parchetul analizând obligațiile inculpaților, membri ai Comisiei Centrale, pentru care a formulat propunerea prezentă de arestare preventivă, a reținut că, prin raportare la dispozițiile exprese ale art.7 din Regulamentul nr.30 din 2005, potrivit cărora "în baza raportului de evaluare Comisia centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare". Rezultă că activitatea, actele acestora de dispoziție erau decisive.

Prin urmare a arătat Parchetul că membrii Comisiei Centrale de Stabilire a Despăgubirilor, nu numai că aveau sarcini și atribuții de autoritate curentă, dar și reprezentau autoritatea decizională cu o competență expresă rezultată din spiritul dispozițiilor art.7 din Regulamentul nr.30 din 2005, care prevăd: "în baza raportului de evaluare Comisia centrală va proceda fie la emiterea deciziei, reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare."

Succint, atribuțiile membrilor Comisiei Centrale de Stabilire a Despăgubirilor, așa cum sunt menționate în regulament presupun verificarea în mod riguros a raportului evaluatorului, analiza pertinentei, verosimilității și concludentei metodelor folosite pentru evaluare deoarece numai astfel puteau decide în mod concret și concludent emiterea deciziei, reprezentând titlul de despăgubire sau trimiterea dosarului spre reevaluare.

În concluzie Parchetul a susținut că această concluzie se impunea deoarece raportul evaluatorului era singura probă, singurul element pe care se baza decizia membrilor Comisiei Centrale. Importanța raportului de evaluare rezultând din întregul spirit al dispozițiilor legale aplicabile acestui domeniu, care prevede: Desemnarea aleatorie a evaluatorului; Independența totală Comisiei Centrale ai cărei membri sunt desemnați de la nivelul tuturor instituțiilor statului; Personalitatea juridică acordă prin statut acestei Comisii; Plata cu o indemnizație consistentă a membrilor Comisiei Centrale tocmai în considerarea acestei munci desfășurate dar și pentru a fi înlăturate vulnerabilități de tip coruptiv.

Potrivit acestor dispoziții legale, s-a susținut că tot cadrul normativ asigură stabilitatea, independența și autoritatea membrilor acestei Comisii Centrale de Stabilire a Despăgubirilor.

Așadar, în susținerea Parchetului, aceste atribuții profesionale aveau obligația inculpații, în calitate de membri ai Comisiei Centrale, să le exercite, ținându-se seama de faptul că este atribuția capitală a membrilor comisiei care nu au decât două posibilități legale: fie validează raportul, fie trimit la reevaluare, dar pe care aceștia le-au încălcat total.

Prin ordonanțele nr.700/P/2014 din 16.03.2015 și 17.03.2015 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpații INGRID ZAAROUR, POPA MOCANU INGRID LUCIANA, BACIU REMUS, VIRGIL, IOURĂȘ MIHNEA-REMUS, GEORGESCU HORIA, CANANGIU CONSTANTIN CĂTĂLIN pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic, art.5 C.pen., iar față de inculpații DRULĂ DORIN-CORNEL, HANU ALEXANDRU FLORIN, VIȘOIU GHEORGHE și NISTOR NECULAI pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru

sine sau pentru altul, prev. de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 combinat cu art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

Față de inculpații POPA MOCANU INGRID LUCIANA, IOURĂȘ MIHNEA REMUS, GEORGESCU HORIA, DRULĂ DORIN-CORNEL, CANANGIU CONSTANTIN CĂTĂLIN, HANU ALEXANDRU FLORIN, VIȘOIU GHEORGHE și NISTOR NECULAI s-a dispus măsura reținerii pe o perioadă de 24 ore.

Față de inculpata INGRID ZAAROUR s-a dispus măsura controlului judiciar pe o durată de 60 zile, începând cu data de 16.03.2015.

Cu privire la împrejurările care justifică dispunerea arestării preventive, în referatul procurorilor s-a reținut că infracțiunile reținute în sarcina inculpaților sunt dintre cele prevăzute de art.223 alin.(2) C.pr.pen., iar din probele cauzei rezultă că privarea de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

În susținerea cererii privind luarea măsurii arestării preventive a inculpaților, s-a susținut că, consecința deosebit de gravă a acestei activități infracționale abuzive a inculpaților, care în calitate de membri ai comisiei și de complicitate a inculpaților, în sensul art.309 C.pen rezultă din faptul că suma de 70 milioane euro plătită în cele trei dosare de despăgubire este mai mare decât TOTALUL DESPĂGUBIRILOR CIVILE plătite de ANRP în tot cursul anului 2011, care a fost de 249.882.000 lei (a se vedea raportul de Control al Curții de Conturi din 2013).

S-a mai reținut că, sub aspectul laturii subiective, inculpații Iourăș Mihnea Remus, Popa Mocanu Ingrid Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin Cătălin au acționat cu intenție indirectă în scopul producerii rezultatului respectiv prejudicierea bugetului statului, acceptând producerea rezultatului periculos.

Pentru toate aceste considerente, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției, în temeiul art.224, art.223 alin.(2) C.pr.pen. rap. la art.202 alin.(1) și (3) C.pr.pen., a solicitat arestarea preventivă pe o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 17.03.2015 a inculpaților Iourăș Mihnea Remus, Popa Mocanu Ingrid Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru Florin, Drulă Dorin Cornel, Nistor Neculai.

B. Examinând propunerea de arestare preventivă formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a corupției, din 17 martie 2015, prin prisma motivelor invocate în referat, cât și în raport cu dispozițiile art.223-228 Cod procedură penală, în raport de actele și lucrările dosarului, judecătorul de drepturi și libertăți o apreciază ca în parte întemeiată cu privire la inculpații Iourăș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe și Hanu Alexandru- Florin, urmându-o admite, și neîntemeiată cu privire la inculpații Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai pentru considerentele ce se vor arăta:

Potrivit art.202 alin.1 Cod procedură penală „măsurile preventive pot fi dispuse dacă există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni.”

Conform alin.3 al art.202 Cod procedură penală, "orice măsură preventivă trebuie să fie proporțională cu gravitatea acuzației aduse persoanei față de care este luată și necesară pentru realizarea scopului urmărit prin dispunerea acesteia".

De asemenea, potrivit art.223 alin.2 Cod procedură penală, măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune intenționată contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporală sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal și alte legi speciale, o infracțiune de trafic de stupefiante, trafic de arme, trafic de persoane, acte de terorism, spălare a banilor, falsificare de monede ori alte valori, șantaj, viol, lipsire de libertate, evaziune fiscală, ultraj, ultraj judiciar, o infracțiune de corupție, o infracțiune săvârșită prin mijloace de comunicare electronică sau o altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică."

Din dispozițiile legale menționate rezultă așadar că judecătorul de drepturi și libertăți, în aprecierea pe care o face asupra propunerii de luare a măsurii arestării preventive, are în vedere trei aspecte principale:

- a) să existe probe din care să rezulte suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune;
- b) să existe vreunul dintre cazurile enumerate la art.223 Cod procedură penală și
- c) să se constate că măsura arestării preventive este necesară pentru atingerea scopului prevăzut de art.202 alin.1 Cod procedură penală.

În ceea ce privește prima condiție, judecătorul de drepturi și libertăți reamintește faptul că prin „suspiciune rezonabilă” în comiterea unei infracțiuni Curtea Europeană a Drepturilor Omului înțelege „existența unor fapte sau informații suficiente pentru a convinge un observator obiectiv că persoana în cauză poate să fi comis o infracțiune”.

Judecătorul de drepturi și libertăți reamintește că într-o fază incipientă a procesului penal, cum este cea de urmărire penală, judecătorul cântărește probatoriul administrat până la momentul formulării propunerii de către procuror, evaluează consistența bănuielilor și analizează dacă există temeiuri pentru luarea unei măsuri preventive.

Această constatare este o reflectare a jurisprudenței C.E.D.O. în ceea ce privește interpretarea articolului 5 paragraful 1 lit.c din C.E.D.O. în sensul că pentru justificarea arestării sau deținerii preventive nu se poate pretinde ca realitatea și natura infracțiunii de care cel interesat este bănuit că a săvârșit-o să fie deja stabilite, pentru că aceasta reprezintă scopul fazei de instrucție, adică de urmărire penală, iar detenția permite desfășurarea ei normală; faptele ce au dat naștere la bănuielile concrete care au justificat arestarea unei persoane nu trebuie să fie de același nivel cu acelea necesare pentru justificarea unei condamnări; acestea pot fi probate în faza ulterioară urmăririi penale angajată împotriva persoanei reținute; existența acestui scop trebuie privită independent de realizarea lui, pentru că textul în discuție nu impune ca autoritatea judiciară care propune arestarea să fi adunat probe suficiente pentru a formula o acuzare completă.

De aceea, în materia măsurilor preventive, interpretările în sensul că măsurile preventive ale reținerii și cele ale controlului judiciar ar putea fi luate dacă există indicii temeinice cu privire la comiterea unei infracțiuni, iar în privința măsurilor preventive ale controlului judiciar pe cauțiune, arestului la domiciliu și arestului preventiv că ar putea fi luate doar în situația în care din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune, sunt eronate.

Astfel, fiind evident că judecătorul de drepturi și libertăți poate exercita doar acele prerogative expres prevăzute de art.53 Cod procedură penală, dacă s-ar aprecia că în dosar exista doar indicii temeinice, deși în cauză s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, ar echivala practic cu infirmarea actului procesual de punere în mișcare al acțiunii penale, ceea ce ar fi contrar legii, deoarece potrivit art.309 Cod procedură penală acțiunea penală se pune în mișcare de către procuror când acesta constată că există probe din care rezultă că o persoană a săvârșit o infracțiune, iar această măsură procesuală nu este dată în cenzura judecătorului de drepturi și libertăți, după cum rezultă din analiza art.336-340 Cod procedură penală.

În concluzie, în materia măsurilor preventive, împotriva suspectului se poate lua doar măsura preventivă a reținerii, pe când împotriva inculpatului se pot dispune toate tipurile de măsuri preventive, situație în care trebuie apreciat dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că a săvârșit o infracțiune, o altă apreciere în sensul că la dosar ar exista doar indicii temeinice nefiind prevăzută de textele de lege, întrucât acestea se referă expres la inculpat și nicidecum la suspect.

Așadar, atunci când examinează o cauză, judecătorul de drepturi și libertăți va evalua probele, care nu pot fi decât dintre cele prevăzute în Titlul IV al Codului de procedură penală (art.97-201) și va decide dacă în raport de obiectul probațiunii, din conținutul acestora rezultă sau nu suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune, în situația în care va aprecia că din probe nu rezultă o asemenea suspiciune nu va putea dispune niciuna dintre măsurile preventive, iar propunerea procurorului trebuie respinsă. Numai în cazul în care va aprecia că din probe ar rezultă această suspiciune, judecătorul va putea analiza care dintre măsurile preventive este cea mai potrivită situației analizate în concret. Evident reamintim că în materia măsurilor preventive, faptele ce au dat naștere la bănuielile concrete care pot justifica arestarea unei persoane nu trebuie să fie de același nivel cu acelea necesare pentru justificarea unei condamnări.

— Cu privire la aprecierea probelor, ca operațiune finală a activității de probațiune, reamintim că aceasta permite judecătorului să determine măsura în care probele reflectă adevărul. Prin aprecierea tuturor probelor administrate, în ansamblul lor, judecătorul își formează convingerea cu privire la temeinicia sau netemeinicia acuzației.

— După legătura lor cu obiectul probațiunii, probele se împart în probe directe și probe indirecte. Prin probe directe se înțeleg probele care dovedesc direct vinovăția ori nevinovăția inculpatului. Prin probe indirecte se înțeleg probele care nu dovedesc direct existența ori inexistența faptei sau vinovăția ori nevinovăția inculpatului, dar care, prin coroborarea lor duc la concluzia că fapta a fost săvârșită sau că inculpatul este vinovat sau nu. Așadar, probele indirecte sunt elemente de fapt, care legate de alte elemente de fapt, împreună, pot constitui proba comiterii unei fapte penale sau proba vinovăției unui inculpat.

Legea de procedură penală nu stabilește aprioric valoarea diferitelor probe, aceasta trebuind să fie rezultatul aprecierii concrete de către organele judiciare a probelor administrate în desfășurarea procesului penal, de evaluarea judiciară a probelor depinzând soluționarea procesului penal în toate fazele sale.

În acest sens, este de necontestat că pentru stabilirea existenței sau inexistenței faptei, o singură probă directă poate fi suficientă - excepție fac declarațiile inculpatului, precum și declarațiile părții vătămate, ale părții civile și ale părții responsabile civilmente, care nu pot face dovadă prin ele însele, ci numai prin coroborare cu alte probe ale dosarului. Asemănător, de necontestat este faptul că o singură probă indirectă nu poate fi niciodată suficientă, ci sunt necesare mai multe probe indirecte, din a căror coroborare să se poată stabili existența sau inexistența faptei.

Raportat la aceste exigențe se constată că prima condiție pentru a se putea dispune luarea măsurii arestării preventive judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că este îndeplinită în speța de față.

În concret, acuzațiile aduse inculpaților Luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, constau în aceea că în anul 2008, în calitate de membrii în Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor au emis în cazul 75 dosarelor nr.13653/FFCC/2008, nr.26600/CC/2006 (inculpatul Canangiu Constantin-Cătălin nu a fost membru al Comisiei Centrale) și nr.8745/CC/2006 titluri de despăgubire pe baza unor rapoarte de evaluare contrare Standardelor Internaționale de Evaluare cu privire la estimarea valorii de piață a imobilelor și contrare prevederilor art.13, art.10 alin.6 și 7 din Legea nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, în scopul de a supraevalua imobilele evaluate cu sumele de: cca.60 milioane euro, în cazul dosarului nr.13653/FFCC/2008, cu suma de 1.730.554 euro în cazul dosarului nr.26600/CC/2006 și cu suma de 13.127.430 euro, în cazul dosarului nr.8745/CC/2006, sume cu care a fost prejudiciat bugetul de stat și a fost asigurată obținerea unor avantaje patrimoniale de către Bortică Anca-Valentina, Bortică Mircea Adrian Victor și alți cesionari.

Acuzațiile aduse inculpatului Vișoiu Gheorghe constau în aceea că în anul 2008, în calitate de consilier evaluator în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților -Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, contrar Standardelor Internaționale de Evaluare și Legii nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente a avizat raportul de evaluare întocmit de expertul evaluator Nistor Neculai în legătură cu dosarul de despăgubire nr.8745/CC/2006, raport prezentat și aprobat în ședința Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, în condițiile în care acesta nu respecta Standardele Internaționale de Evaluare; raportul de evaluare întocmit de expertul evaluator Hanu Alexandru-Florin, în legătură cu dosarul de despăgubire nr. 13653/FFCC/2008, raport prezentat și aprobat de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor; raportul de evaluare întocmit de expertul evaluator Drulă Dorin Cornel, în legătură cu dosarul de despăgubire nr.26600/CC/2006, raport prezentat și aprobat de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, contribuind în acest fel la prejudicierea bugetului de stat și la obținerea unor avantaje patrimoniale necuvenite beneficiarilor.

Acuzațiile aduse inculpatului Drulă Dorin-Cornel constau în aceea că în anul 2008, în calitate de expert evaluator, contrar Standardelor Internaționale de Evaluare și Legii nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente a supraevaluat terenul în suprafață de 1.535 metri pătrați și construcție demolată,

în legătură cu dosarul de despăgubire nr.26600/CC/2006 și a contribuit la prejudicierea bugetului de stat și la obținerea unor avantaje patrimoniale necuvenite de către beneficiar.

Acuzațiile aduse inculpatului Hanu Alexandru-Florin constau în aceea că în anul 2008, în calitate de expert evaluator, contrar Standardelor Internaționale de Evaluare și Legii nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente a supraevaluat valoarea terenului de 20,5 hectare, situat pe raza fostei comune Dudești - Cioplea, actualmente sector 3 București, în legătură cu dosarul de despăgubire nr.13653/FFCC/2008 și a contribuit la prejudicierea bugetului de stat și la obținerea unor avantaje patrimoniale necuvenite de către beneficiar.

Acuzațiile aduse inculpatului Nistor Neculai constau în aceea că în anul 2008, în calitate de expert evaluator, contrar Standardelor Internaționale de Evaluare și Legii nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente a supraevaluat valoarea raportul întocmit la solicitarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, în legătură cu dosarul de despăgubire nr.8745/CC/2006, și a contribuit la prejudicierea bugetului de stat și la obținerea unor avantaje patrimoniale necuvenite de către beneficiar.

Raportat la aceste acuzații, judecătorul de drepturi și libertăți observă că prezenta cauză, în care procurorii au solicitat arestarea preventivă a inculpaților luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru-Florin, Drulă Dorin-Cemel și Nistor Neculai, este una complexă ce se află în debutul său, deoarece ancheta vizează situația unui număr de 78 de dosare de despăgubire din perioada 2008-2009 cu privire la care există suspiciuni referitor la modul în care a fost stabilită valoarea imobilelor pentru care s-au acordat despăgubiri de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, iar până în acest moment au rezultat următoarele:

1. Dosarul nr.8745/CC/2006

Prin Decizia nr.A7203/02.09.2002, Ministerul Apărării Naționale a hotărât ca pentru terenul în suprafață de 55.390 metri pătrați situat în București, șos.Oltenei nr.290, sector 4 să îi facă lui Borțică Mircea-Adrian-Victor, moștenitor al proprietarilor, o ofertă de restituire prin echivalent, constând în acordarea de titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare sau în acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital în valoare totală de 31.167.620.660 lei la data de 11.02.2002.

Dosarul a fost înregistrat la 15.02.2006 la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sub nr. 8745/CC/2006.

La data de 27.10.2008, ROM CONSULTING CO S.R.L., prin expertul evaluator Nistor Neculai, a întocmit un raport de evaluare, conform căruia valoarea de piață estimată, la data de 27.10.2008, pentru terenul situat în București sector 4, șos. Oltenei nr. 290 (fostul Sector Agricol Ilfov, corn. Dudești-Cioplea) în suprafață de 55.390 metri pătrați este de 22.931.460 euro, respectiv 84.546.000 lei. Evaluarea terenului prin metoda comparației directe s-a bazat pe 3 oferte de vânzare terenuri cu „caracteristici comparabile cu terenul analizat”, prețul de ofertă fiind de 950-1100 euro/metru pătrat. Astfel, expertul a evaluat un metru pătrat la 414 euro.

Raportul de evaluare a fost avizat de expertul evaluator Vișoiu Gheorghe la 25.11.2008 și de consilierii Nistor Alina la 24.11.2008 și Drăgan Sanda din 25.11.2008.

Dosarul se regăsește la poziția nr. 59 din tabelul cu decizii ce urmează să fi emise în baza raportului de evaluare semnat de Zaarour Ingrid, luoraș Mihnea-Remus, Marko Attila-Gabor, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Baciú Remus-Virgil, Canangiu Constantin-Cătălin, Nicolescu Theodor-Cătălin și Georgescu Horia, aceleași persoane semnând și procesul-verbal de ședință din 04.12.2008 în care s-a aprobat raportul de evaluare.

în baza Deciziei nr.A 7203/02.09.2002 a Ministerului Apărării Naționale, a raportului de evaluare întocmit de ROM CONSULTING CO S.R.L., prin expert evaluator Nistor Neculai, în temeiul art.13 alin.1 și al art.16 alin.7 din Titlul VII - Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv din Legea nr.247/2005, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, prin Decizia nr.3781 din 04.12.2008, a hotărât emiterea titlului de despăgubire în favoarea lui Borțică Anca-Valentina în valoare de 42.273.000 lei, respectiv în favoarea lui Borțică Mircea-Adrian-Victor în cuantum de 42.273.000 lei.

La data de 23.04.2009, s-a solicitat emiterea titlului de conversie, iar Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, la data de 11.05.2009 a emis Decizia nr. 6481, conform căreia s-a emis titlul de conversie în cuantum de 42.023.000 lei, reprezentând un număr total de 42.023.000 acțiuni la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune la Fondul Proprietatea.

în urma controlului efectuat în cursul anului 2009 de Curtea de Conturi a României, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a fost obligată să procedeze la reevaluarea imobilelor din dosarele de despăgubire pe anul 2008.

Potrivit raportul de constatare al specialistului Direcției Naționale Anticorupție s-a stabilit că valoarea de piață a imobilului în suprafață de 55.390 metri pătrați, situat în București, șos.Olteniței nr.290, raportat la data de referință a evaluării fiind 23.10.2008, este de 9.804.030 euro, diferența rezultată fiind de 13.127.430 euro, echivalentul a 48.399.522 lei, iar potrivit raportul de reevaluare din 29.03.2013 s-a stabilit că suma este de 77.771.210 lei, echivalentul a 21.093.930 euro, față de 84.546.000 lei, echivalentul a 22.931.450 euro, cât stabilise evaluatorul Nistor Neculai.

2. Dosarul nr.26.600/CC/2006

Prin Dispoziția nr.5873 din 29.05.2006, Primăria Municipiului București a respins cererea de restituire în natură a imobilului situat în București, Intrarea Apeductului nr.17, sector 6, formulată de Constantin Tudor și s-au acordat măsuri reparatorii prin echivalent pentru imobilul respectiv, compus din 1.535 metri pătrați și construcție demolată.

Conform contractului de cesiune nr.4365/06.11.2007, Constantin Tudor a cesionat drepturile ce i s-a cuvin în baza Dispoziției nr.5873/29.05.2006 către Constantin Aurel, cesiunea fiind cu titlu gratuit.

La data de 07.01.2008, Constantin Aurel a solicitat soluționarea cu prioritate a dosarului, motivând cu „starea de sănătate foarte șubredă” a tatălui său și cu vârsta înaintată, atașând cererii un certificat medical, conform căruia Constantin Tudor suferă de mai multe afecțiuni.

Cererea a fost înregistrată la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților sub nr.730811 și a fost rezoluționată „caz special 26.600/CC/în așteptare”.

La data de 20.06.2008, PRECISS CONSULTING S.R.L., prin expert evaluator Drulă Dorin-Cornel, a efectuat evaluarea imobilului, stabilind o valoare de 2.137.636 euro, respectiv 7.851.965 lei.

Expertul evaluator, apreciind că proprietatea de evaluat avea destinație rezidențială și este demolată, a apreciat oportună evaluarea utilizând abordarea costului de înlocuire.

De asemenea, expertul evaluator a apreciat că, întrucât oferta case/vile este aproape inexistentă (în locul casei existând blocuri), abordarea prin comparație directă de piață nu a putut fi aplicată.

După întocmirea raportului de evaluare la data de 15.10.2008, consilierul lordache Emanuela a avizat raportul cu mențiunea „raport complet” și, la aceeași dată, expertul evaluator Vișoiu Gheorghe a avizat raportul cu mențiunea că „studierea prețului de piață este în sarcina evaluatorului”. Soluția propusă de consilierul lordache Emanuela a fost „pentru ședință”.

Dosarul nr.26.600/CC/2006 a fost introdus pe tabelul cu decizii ce urmează a fi emise în baza raportului de evaluare, la data de 10.11.2008, tabelul fiind semnat de Zaarour Ingrid, Ioraș Mihnea-Remus, Marko Attila-Gabor, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Baciuc Remus-Virgil, Nicolescu Theodor-Cătălin și Georgescu Horia.

În ședința Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din 10.11.2008, a fost aprobată lista cu decizii ce urmează a fi emise în baza raportului de evaluare, procesul-verbal fiind semnat de Zaarour Ingrid, Ioraș Mihnea-Remus, Marko Attila-Gabor, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Baciuc Remus-Virgil, Nicolescu Theodor-Cătălin și Georgescu Horia.

Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, prin Decizia nr.3333/10.11.2008, având în vedere dispoziția cu nr.5873/29.05.2006 a Primăriei Municipiului București, contractul de cesiune nr.4365/06.11.2007 și raportul de evaluare, în temeiul art.13 alin.1 și al art.16 alin.7, Titlul VII din Legea nr.247/2005 a decis emiterea titlului de despăgubire în favoarea lui Constantin Aurel în cuantum de 7.837.696, 31 lei.

În baza cererii de opțiune din 23.01.2009 formulată de Constantin Aurel, în baza Deciziei nr. 103/28.01.2009, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a emis titlul de conversie în cuantum de 7.337.696, 31 lei, reprezentând un număr total de 7.337.696 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune. În baza aceleiași cereri de opțiune, din aceeași dată, în baza Deciziei nr.1171/25.08.2010, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a emis în completare titlul de conversie în cuantum de 500.000 lei, reprezentând un număr de 500.000 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune.

În urma unui control efectuat în cursul anului 2009 de Curtea de Conturi a României, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a fost obligată să procedeze la reevaluarea imobilelor din dosarele de despăgubire pe anul 2008.

Potrivit raportului de constatare al specialistului Direcției Naționale Anticorupție s-a stabilit că valoarea de piață la data de 20.06.2008 a terenului compus din teren în suprafață de 1.535 metri pătrați și construcție demolată este în sumă de 361.308 euro echivalent a 1.326.831 lei diferența rezultată fiind de 1.730.554 euro, echivalentul a 6.510.865 lei. Prin raportul de reevaluare din 29.03.2013 s-a stabilit de 7.354.140 lei, echivalentul a 2.002.110

euro față de 2.137.636 euro, respectiv 7.851.965 lei. cât stabilise evaluatorul Dr. Ilă Dorin-Cornel.

3. Dosarul nr.13563/FFCC/2008

Prin Hotărârea nr.935 din 16.04.2008 a Comisiei Municipiului București pentru Aplicarea Legilor Fondului Funciar, semnată de către prefectul de la acea dată, Cătălin Deaconescu, s-au soluționat cererile nr.222/1998 și nr.43152/2005 formulate de către numitele Oloșuteanu Matilda și Ghețu Elena, propunându-se acordarea de despăgubiri pentru terenul în suprafață de 20,5 ha, situat pe raza fostei comune Dudești - Cioplea, actualmente sector 3, București.

Emiterea hotărârii în favoarea numitelor Oloșuteanu Matilda și Ghețu Elena s-a întemeiat pe calitatea acestora de moștenitoare ale defuncților Mateeschi/ Anghelof Ivan și Mateeschi/ Anghelof Nedelea, conform certificatelor de moștenitor nr.3/05.01.1983 dat în dosarul nr.20/1983 de Notariatul de Stat local al sectorului 3 și nr.50/21.05.1996 dat în același dosar succesoral, eliberat de B.N.P. Măria Vasilescu din București.

Anterior emiterii acestei hotărâri de către Primăria Mun. București, prin contractul de cesiune de drepturi litigioase autentificat sub nr.170 din 25.02.2008, Oloșuteanu Matilda și Ghețu Elena, au transmis lui Vișoiu Valentin, drepturile prezente și viitoare privind suprafața de 20,5 ha pătrați, teren situat în București, în zona fostei comune Dudești - Cioplea, actualmente sector 3.

Prețul dreptului litigios privind suprafața de 20,5 ha, conform contractului de cesiune de drepturi litigioase, a fost de 2.713.500 euro.

La data de 24.04.2008, Instituția Prefectului Municipiului București a trimis Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților extrasul Hotărârii nr.935 din 16.04.2008 a Comisiei Municipiului București pentru Aplicarea Legilor Fondului Funciar, documentația doveditoare, înregistrată la Instituția Prefectului Municipiului București sub nr.5909/27.02.2008 și nr.11427/10.04.2008.

Dosarul a fost înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților la data de 24.04.2008 sub nr.13653/FFCC/2008.

La data de 06.05.2008, s-a încheiat anexa la contractul de prestări servicii nr.44/2007 având ca obiect realizarea unui raport de evaluare pentru proprietatea de 20,5 ha, teren situat pe raza fostei comune Dudești - Cioplea, actualmente sector 3, București, de către evaluatorul Hanu Alexandru-Florin.

Acesta, prin referatul înregistrat la Autoritatea Națională Pentru Restituirea Proprietăților la data de 30.06.2008, a restituit dosarul, motivând faptul că amplasamentul celor 20,5 ha de teren ce urma a fi evaluat, nu „este clar definit”.

La cererea⁷⁷ numitului Vișoiu Valentin, în calitate de cesionar al drepturilor asupra terenului de 20,5 ha, la data de 11.07.2008, s-a întocmit un raport de expertiză tehnică extrajudiciară de către expertul Anton Marcela, având ca obiect identificarea suprafeței de teren ce a făcut obiectul contractului de cesiune dintre Oloșuteanu Matilda și Ghețu Elena, pe de o parte, și Vișoiu Valentin, pe de altă parte.

Conform acestui raport de expertiză tehnică judiciară, înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților cu nr.8166/FF din 17.07.2008, suprafața terenurilor aferente drepturilor litigioase transmise către numitul Vișoiu Valentin este de 21,30 ha -

situată pe teritoriul administrativ al Municipiului București, sector 3 și de 4 ha pe teritoriul administrativ al comunei Cernica. Terenul este compus din 23 de parcele, grupate în 6 zone, astfel: zona 1 (Palladay - Decembrie 1918), zona 2 (Pallady - Anticorozivului), zona 3 (Drumul între tarlale), zona 4 (Splaiul Unirii - N. Grigorescu), zona 5 (Splaiul Unirii - Depoul Titan - N. Grigorescu) și zona 6 (Splaiul Unirii - aproape de centură).

Având în vedere efectuarea identificării amplasamentului terenului mai sus menționat, evaluatorul Hanu Alexandru-Florin a întocmit raportul de evaluare având ca obiectiv estimarea valorii de piață a proprietății imobiliare, raportul fiind înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților cu nr. 8475/R/08.08.2008.

Conform raportului de evaluare, valoarea terenului a fost estimată la suma de 104.640.072 euro, echivalentul a 375.050.942 lei la cursul de schimb al B.N.R. din data de 23.07.2008 (3,5842 lei/1 euro), prețul pe metru pătrat fiind stabilit astfel: pentru zona 1 (Palladay - Decembrie 1918) la valoarea de 1002,68 euro/mp, pentru zona 2 (Pallady-Anticorozivului) la valoarea de 615,13 euro/mp, pentru zona 3 (Drumul între tarlale) la valoarea de 332,50 euro/mp, pentru zona 4 (Splaiul Unirii - N. Grigorescu) la valoarea de 662,63 euro/mp, pentru zona 5 (Splaiul Unirii - Depoul Titan - N. Grigorescu) la valoarea de 330,74 euro/mp și pentru zona 6 (Splaiul Unirii - centură) la valoarea de 144,64 euro/mp.

Pentru determinarea valorii de piață a fost aplicată metoda „abordării prin comparație”, metoda cantitativă, prin procedeul analizei pe perechi de date, evaluatorul folosind pentru fiecare dintre cele 6 zone evaluate câte 3 comparabile selectate din rândul ofertelor de vânzare de imobile ale agențiilor imobiliare din zonă precum și din publicații cu rubrici de publicitate imobiliară.

Pe fila a treia a raportului de evaluare, la data de 05.08.2008, numitul Vișoiu Valentin a făcut mențiunea că a primit sinteza evaluării și este de acord cu valoarea de 104.640.071 euro stabilită în raport, semnând în acest sens.

Prin adresa nr. 9284/22.08.2008, expertul evaluator din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților Vișoiu Gheorghe a informat conducerea instituției, cu privire la conformitatea cu Standardele Internaționale de Evaluare a raportului nr. 8475/R/08.08.2008 întocmit în dosarul nr. 13653/CC și totodată a precizat că nu are nici un grad de rudenie cu numitul Vișoiu Valentin, cesionar în același dosar.

La data de 27.08.2008, prin contractul de cesiune de drepturi litigioase autentificat sub nr. 3681/27.08.2009, Vișoiu Valentin a transmis numiților Manole Gheorghe Adrian și Barbu Florin Șerban o cotă parte de 12 %, respectiv 17% din drepturile litigioase care făceau obiectul cererii de despăgubire în dosarul 13653/FFCC/2008, acesta păstrând la rândul său, o cotă parte de 71%. Prețul cotelor părți din dreptul litigios plătit de către cesionarii conform contractului de cesiune de drepturi litigioase, a fost de 336.000 euro, respectiv 476.000 euro.

Dosarul nr. 13653/FFCC/2008 a fost introdus pe agenda de lucru a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din data de 02.09.2008, regăsindu-se la poziția nr. 312 din tabelul cu decizii ce urmează a fi emise în baza rapoartelor de evaluare, tabel semnat de către Zaarour Ingrid, luoraș Mihnea-Remus, Nicolescu Theodor-Cătălin, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Baciuc Remus-Virgil, Georgescu Horia, Marko Attila-Gabor și Canangiu Constantin-Cătălin.

în ședința din 02.09.2008, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a aprobat raportul de evaluare întocmit de expertul evaluator Hanu Alexandru-Florin, procesul verbal de ședință fiind semnat de către Zaarour Ingrid, Iuraș Mihnea-Remus, Nicolescu Theodor-Cătălin, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Baci Remus-Virgil, Georgescu Horia, Marko Attila-04 Gabor și Canangiu Constantin-Cătălin.

în cadrul ședinței din data de 16.09.2008, având în vedere cele două contracte de cesiune succesive, respectiv nr. 170/25.02.2008 și nr.3681/27.08.2008, având ca obiect transmiterea drepturilor privind imobilele ce fac obiectul cererilor de reconstituire a dreptului de proprietate în dosarul nr. 13653/FFCC/2008, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a aprobat printre altele, modificarea poziției nr.312 din Anexa II la Raportul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din 02.09.2008, prin înlocuirea persoanelor cedente, respectiv Oloșuteanu Matilda și Ghețu Elena cu persoanele cesionare, respectiv Vișoiu Valentin, Manole Gheorghe Adrian și Barbu Florin Șerban.

La data de 25.09.2008, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a emis Decizia nr.4764/FF, prin care s-a decis emiterea titlului de despăgubire în favoarea lui Vișoiu Valentin pentru cota de 71%, Manole Gheorghe Adrian pentru cota de 12% și Barbu Florin Șerban pentru cota de 17%, în cuantum total de 375.050.942 RON, conform raportului de evaluare întocmit.

La data de 25.09.2008, Barbu Florin Șerban a solicitat convertirea titlului de despăgubire în titlu de conversie (despăgubiri în acțiuni). La data de 29.09.2008, s-a emis titlul de conversie nr.942, în favoarea lui Barbu Florin Șerban, în cuantum de 63.758.660,14 lei, reprezentând un număr total de 63.758.660 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune, titlul fiind întocmit de către Achim Robert, avizat de către Dicu Adriana și semnat de către vicepreședintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor - Iuraș Mihnea Remus. Decizia a fost ridicată de către acesta la data de 30.09.2008.

La data de 25.09.2008, Manole Gheorghe Adrian prin mandatar, Vișoiu Valentin, conform procurii autentificate prin încheierea nr.4050/16.09.2008 la BNP Aidea Ionel, a solicitat convertirea titlului de despăgubire în titlu de conversie (despăgubiri în acțiuni), iar la data de 29.09.2014 s-a emis titlul de conversie nr.943 în cuantum de 45.006.113,04 lei, reprezentând un număr total de 45.006.113 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune, titlul fiind întocmit de către Achim Robert, avizat de către Dicu Adriana și semnat de către vicepreședintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor - Iuraș Mihnea Remus. Decizia a fost ridicată la data de 30.09.2008, prin mandatar Vișoiu Valentin, conform procurii mai sus menționate.

La data de 25.09.2008, Vișoiu Valentin a solicitat convertirea titlului de despăgubire în titlu de conversie (despăgubiri în acțiuni), iar la data de 29.09.2014 s-a emis titlul de conversie nr. 944 în cuantum de 266.286.168,82 lei, reprezentând un număr total de 266.286.169 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune, titlul fiind întocmit de către Achim Robert, avizat de către Dicu Adriana și semnat de către vicepreședintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor - Iuraș Mihnea Remus.

Potrivit raportului de constatare al specialistului Direcției Naționale Anticorupție s-a stabilit o sumă de 34.909.752 euro față de 104.640.072 euro, cât s-a aprobat de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor ca urmare a raportului evaluator Hanu Alexandru-Florin.

Așadar, se poate constata că în cazul dosarelor de despăgubire nr.13653/FFCC/2008, nr.26600/CC/2006 și nr.8745/CC/2006, valoarea imobilele evaluate a fost supraevaluată cu sumele de: cea. 60 milioane euro. în cazul dosarului nr.13653/FFCC/2008, 1.730.554 euro. în cazul dosarului nr.26600/CC/2006 13.127.430 euro, în cazul dosarului nr. 8745/CC/2006.

Așadar, actele de urmărire penală constituite în cele 10 volume ale dosarului de urmărire penală al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției, care au însoțit propunerea de arestare preventivă a inculpaților luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru-Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai, cuprind probele în baza cărora s-a fundamentat acuzația în materie penală și propunerea de arestare preventivă, respectiv:

declarațiile inculpaților luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Baci Remus-Virgil, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru-Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai - vol.1 și 2 după

declarațiile martorilor Miron Alina-Georgiana, Cîmpeanu Monica-Elena, Drăgan Sandală, Dicu Adriana, Priboi Mihai - Septimiu, Olteanu-Ionesc Lavinia din cuprinsul cărora rezultă care era procedurile de avizare ale dosarelor de despăgubire înainte de supunere spre aprobare Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor-vol.2 după

denunțurile și înscrisurile depuse de către Vișoiu Valentin și Manole Gheorghe Adrian-voi.1

înscrisurile ce au format dosarele de despăgubire nr.13653/FFCC/2008, nr.26600/CC/2006 și nr.8745/CC/2006, inclusiv rapoartele de evaluare întocmite de către inculpații Hanu Alexandru - Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai, vizate de către inculpatul Vișoiu Gheorghe și aprobate de către inculpații luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, alături de Zaarour Ingrid, Baci Remus-Virgil, Marko Attila-Gabor și Nicolescu Theodor-Cătălin, toți membrii ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor

actele de control întocmite de către Curtea de Conturi a României, respectiv Decizia nr.2/15.06.2009 prin care Curtea de Conturi a României a obligat președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților să verifice toate rapoartele de evaluare care au stat la baza celor 2.843 de decizii emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea | Despăgubirilor, respectiv să se reevalueze toate imobilele care fac obiectul rapoartelor de evaluare care nu au respectat Standardele Internaționale de Evaluare, decizie asupra căreia prin încheierea nr.11/2 din 01.09.2009, Curtea de Conturi a României, Departamentul II a admis în parte contestația formulată de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în sensul reverificării doar a rapoartelor de evaluare al căror quantum de despăgubiri depășea valoarea de 500.000 lei, hotărârea Curții de Conturi a României rămânând definitivă prin respingerea recursului Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților de către Înalta Curte de Casație și Justiție - voi. 10

Raportul de control al Corpului de control al Primului - Ministru privind verificările efectuate la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în legătură cu modul de îndeplinire a atribuțiilor în procesul de aplicare a dispozițiilor Legii nr.10/2001, prin care se

sesizează încălcări ale dispozițiilor legale privind modul de îndeplinire a atribuțiilor în procesul de aplicare a dispozițiilor Legii nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 06 martie 1945 - 22 decembrie 1989, pentru perioada 2008-2011:

Rapoartele de constatare întocmite de către specialiștii Direcției Naționale Anticorupție asupra rapoartelor de evaluare și cele de reevaluare întocmite cu referire la dosarele de despăgubire nr.13653/FFCC/2008, nr.26600/CC/2006 și nr.8745/CC/2006 - vol.4

Toate aceste probe confirmă și descriu în opinia judecătorului de drepturi și libertăți participarea la comiterea faptelor pentru fiecare dintre inculpații Hanu Alexandru-Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai - evaluatori ANEVAR, inculpatul Vișoiu Gheorghe - consilier evaluator în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și inculpații luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, alături de Zaarour Ingrid, Baciuc Remus-Virgil, Marko Attila-Gabor și Nicolescu Theodor-Cătălin, toți membrii ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

Judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că probele administrate coroborate cu dispozițiile legale aplicabile contrazic fundamental declarațiile inculpaților Hanu Alexandru-Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai - evaluatori ANEVAR, potrivit cărora Standardele Internaționale de Evaluare ar fi cuprins criterii orientative pe care le-au respectat (apărări asemănătoare ai fost formulate și de ceilalți inculpați), ale inculpatul Vișoiu Gheorghe - consilier evaluator în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților - în sensul că a efectuat verificarea concordanței la Standardele Internaționale de Evaluare și a solicitat existența declarația de conformitate și ale inculpaților luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, alături de Zaarour Ingrid, Baciuc Remus-Virgil, în sensul că nu aveau atribuții și cunoștințe profesionale pentru a verifica rapoartele de evaluare.

Așadar, contrar celor susținute de inculpații luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru-Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai, judecătorul de drepturi și libertăți constată că probele prezentate de către procuror oferă date concrete ce justifică, la acest moment procesual, presupunerea rezonabilă că inculpații au comis faptele pentru de care sunt acuzați, iar coroborarea materialul probator existent la dosar indică suficiente date și informații apte să convingă un observator obiectiv că inculpații ar fi săvârșit infracțiunile de care sunt acuzați, respectiv infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplic, art.38 alin.1 și art.309 C.pen. pentru inculpații luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia și Canangiu Constantin-Cătălin, complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 combinat cu art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic, art.5 C.pen pentru inculpații Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru-Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai.

În raport de probele care stau la baza acuzațiilor formulate împotriva inculpaților, judecătorul de drepturi și libertăți are în vedere și următoarele prevederi legale:

Legea nr.247/2005, la Titlul VII - Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv prevede la art.3 se menționează expres că în înțelesul prezentului titlu, expresiile și termenii de mai jos au următoarele semnificații:

d) evaluator este persoana fizică sau juridică cu experiență semnificativă în domeniu, competentă în evaluare pe piața proprietăților imobiliare, care cunoaște, înțelege și poate pune în aplicare în mod corect acele metode și tehnici recunoscute care sunt necesare pentru efectuarea unei evaluări credibile în conformitate cu Standardele Internaționale de Evaluare și care este membru al unei asociații naționale profesionale de evaluare recunoscute ca fiind de utilitate publică având calitatea de evaluator independent;

e) Standardele Internaționale de Evaluare sunt standardele editate de Comitetul pentru Standarde Internaționale de Evaluare (IVSC - International Valuation Standards Committee);

în anul 2008, anul în care se presupune că a avut loc activitatea infracțională a inculpaților luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Floria, Călugăreanu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru - Florin, Drulă Dorin-Comel și Nistor Neculai Standardele Internaționale de Evaluare, ediția a opta prevedeau, printre altele:

Concepte Fundamentale ale Principiilor de Evaluare General Acceptate (GAVP)

2.5. Evaluatorii de proprietăți imobiliare, de active și de alte proprietăți sunt cei care se ocupă cu o disciplină economică specială, asociată cu elaborarea și raportarea evaluărilor... De asemenea, trebuie să cunoască și să respecte un Cod Deontologic și Standardele de practică profesională și să respecte GAVP

GN 1 - Evaluarea proprietății imobiliare

5.11 Abordarea prin comparația vânzărilor consideră că prețurile proprietății sunt stabilite de piață. Valoarea de piață poate fi calculată în urma studierii prețurilor de pe piață ale proprietăților competitive pe segmentul respectiv de piață. Pentru procesul de evaluare, aplicarea proceselor de comparații este fundamentată.

5.11.1 Atunci când există informații disponibile, abordarea prin comparația vânzărilor este cea mai directă și sistematică abordare pentru estimarea valorii.

5.11.5 Pentru a realiza o comparație directă, între o proprietate comparabilă vândută și proprietatea evaluată, evaluatorul ar trebui să ia în considerare posibile corecții bazate pe diferențele dintre elementele de comparație. Corecțiile pot reduce/restrânge diferențele dintre fiecare proprietate comparabilă și proprietatea de evaluat. Evaluatorii aplică metode cantitative și/sau calitative pentru analiza diferențelor și pentru estimarea corecțiilor.

5.16 Dacă există informații de piață suficiente pentru fundamentarea evaluării, rezultă valoarea de piață. În alte situații, când nu există informații de piață suficiente sau când sunt date anumite instrucțiuni speciale, rezultatul va fi un tip de valoare diferit de valoarea de piață.

5.20. În orice analiză a informațiilor comparabile este esențial ca proprietățile, de la care au fost colectate informațiile comparabile, să aibă caracteristici similare cu celelalte proprietăți evaluate. Acestea includ caracteristici legale, fizice, de localizare și utilizare, care sunt compatibile cu cele ale proprietății de evaluat și reflectă condițiile de pe piața pe care concurează proprietatea de evaluat. Diferențele ar trebui notate și analizate pentru a conduce la estimarea corecțiilor în toate cele trei abordări.

Cod Deontologic

În aplicarea Standardelor Internaționale de Evaluare este esențial ca evaluările, realizate în conformitate cu acestea, să fie efectuate de evaluatori profesioniști, onești și

competenți, fără prejudecăți și interese proprii, ale căror rapoarte sunt clare și nu induc în eroare și care prezintă toate aspectele esențiale pentru înțelegerea adecvată a evaluării.

2.1 Evaluatorii respectă aceste Standarde fie ca o opțiune a lor, fie din necesitatea de a aplica prevederile legii sau ale reglementărilor, fie ca urmare a instrucțiunilor clienților, utilizatorilor și/sau organizațiilor naționale. O evaluare elaborată pe baza Standardelor Internaționale de Evaluare îl obligă pe evaluator să respecte acest Cod Deontologic.

4.0 Etică - Evaluatorii vor menține în permanență un standard înalt de onestitate și integritate și își vor desfășura activitățile astfel încât să nu prejudicieze clienții, publicul, profesia sau organismul național profesional de evaluare din care face parte.

4.1.1 Un evaluator nu trebuie să acționeze în mod înșelător sau fraudulos.

4.1.2 Un evaluator nu trebuie să redacteze și să comunice în mod conștient un raport care conține opinii și analize false, inexacte sau părtinitoare.

4.1.4 Un evaluator trebuie să acționeze legal și să respecte legile și reglementările țării în care își desfășoară activitatea sau în care îndeplinește o anumită misiune.

4.4 Imparțialitate

4.4.1 Un evaluator trebuie să efectueze o misiune cu strictă independență, obiectivitate și imparțialitate și fără a considera interesele personale.

4.4.5 Un evaluator nu trebuie să se bazeze pe informațiile esențiale, furnizate de un client sau de orice altă parte, fără o verificare adecvată a acestor informații sau fără o confirmare a veridicității informațiilor din partea unei surse independente, cu excepția cazului în care natura și importanța gradului de încredere în informațiile primite sunt specificate ca o condiție limitativă.

5.3 Eficiență și conștiinciozitate

5.3.4 Un evaluator va face verificări și investigații laborioase pentru a se asigura că datele analizei conținute în evaluare sunt corecte și credibile.

IVS 1 - Valoarea de piață - tip de valoare

2.1 Pentru scopul acestor Standarde valoarea de piață este definită astfel: Valoarea de piață este suma estimată pentru care o proprietate va fi schimbată, la data evaluării, între un cumpărător decisiv și un vânzător hotărât, într-o tranzacție cu prețul determinat obiectiv, după o activitate de marketing corespunzătoare, în care părțile implicate au acționat în cunoștință de cauză, prudent și fără constrângere.

De asemenea, în anul 2008, anul în care se presupune că a avut loc activitatea infracțională a inculpaților luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru - Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai, Legea nr.247/2005, la Titlul VII - Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, mai cuprindea și următoarele:

Art.13 (1) Pentru analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi, se constituie în subordinea Cancelariei Primului Ministru, Comisia Centrala pentru Stabilirea Despăgubirilor, denumita în continuare Comisia Centrala, care are, în principal, următoarele atribuții:

a) dispune emiterea deciziilor referitoare la acordarea de titluri de despăgubire;

b) ia alte măsuri legale, necesare aplicării prezentei legi.

(2) Comisia Centrală este formată din 9 membri și are următoarea componență:

a) președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților;

b) vicepreședintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților care coordonează Direcția pentru Acordarea Despăgubirilor în Numerar,

c) vicepreședintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților care coordonează Direcția pentru coordonarea și controlul aplicării legislației din domeniul proprietății funciare, și vicepreședintele Autorității pentru Restituirea Proprietăților care coordonează Serviciul pentru aplicarea Legii nr.9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată și Legii nr.290/2003, cu modificările și completările ulterioare.

d) un reprezentant al Secretariatului General al Guvernului;

e) doi reprezentanți ai Ministerului Economiei și Finanțelor;

f) doi reprezentanți ai Ministerului Justiției.

(3) Componența nominală a Comisiei Centrale se stabilește prin decizie a primului-ministru, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Lucrările Comisiei Centrale sunt conduse de președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(5) Secretariatul Comisiei Centrale se asigură de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, din subordinea Cancelariei Primului Ministru.

(6) Comisia Centrală are la dispoziția sa o listă de evaluatori autorizați. Condițiile de înscriere în listă se stabilesc de către Comisia Centrală prin decizie, și vor fi afișate pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(7) Comisia Centrală va desemna în mod aleatoriu evaluatorul care va efectua raportul de evaluare.

Art.13¹ Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților coordonează procesul de acordare a despăgubirilor, realizând activitățile prevăzute în acte normative speciale, precum și activitățile necesare implementării prezentei legi, incluzând emiterea titlurilor de plată, titlurilor de conversie, realizarea conversiei în acțiuni și achitarea despăgubirilor în numerar.

Art.15 în scopul evitării unor posibile fraude sau tentative de corupere a personalului implicat în aplicarea prezentei legi se stabilesc următoarele măsuri:

a) mandatul membrilor Comisiei Centrale va fi de 4 ani cu posibilitatea înlocuirii a cel puțin 4 dintre membrii desemnați o dată la 2 ani;

b) mandatul președintelui este de 4 ani cu posibilitatea reînnoirii mandatului;

c) înlocuirea membrilor Comisiei Centrale și, după caz, a președintelui acestora se face prin decizie a Primului Ministru, după prezentarea și aprobarea rapoartelor individuale cu privire la îndeplinirea atribuțiilor acestora;

STRIPOESURSE.ro

d) membrii Comisiei Centrale beneficiază de indemnizație de ședința reprezentând 50% din salariul de încadrare sau, după caz, din indemnizația lunară; într-o lună se poate acorda o singură indemnizație, indiferent de numărul ședințelor de lucru;

e) salariații care desfășoară lucrările de secretariat vor beneficia de spor de dificultate care poate fi de până la 50% din salariul de încadrare; stabilirea acestui spor se face individual de Comisia Centrală la propunerea președintelui;

f) limitele minime și maxime ale pedepselor aplicabile infracțiunilor săvârșite în legătură cu activitățile prevăzute de prezenta lege, se majorează cu jumătate.

Art. 16 (1) Deciziile/dispozițiile emise de entitățile investite cu soluționarea notificărilor, a cererilor de retrocedare sau, după caz, ordinele conducătorilor administrației publice centrale investite cu soluționarea notificărilor și în care s-au consemnat sume care urmează a se acorda ca despăgubire, însoțite, după caz, de situația juridică actuală a imobilului obiect al restituirii și întreaga documentație aferentă acestora, inclusiv orice înscrisuri care descriu imobilele construcții demolate depuse de persoana îndreptățită și/sau regăsite în arhivele proprii, se predau pe bază de proces-verbal de predare-primire Secretariatului Comisiei Centrale, pe județe, conform eșalonării stabilite de aceasta, dar nu mai târziu de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Notificările formulate potrivit prevederilor Legii nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare care nu au fost soluționate în sensul arătat la alin.(1) până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se predau pe bază de proces-verbal de predare-primire Secretariatului Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, însoțite de deciziile/dispozițiile emise de entitățile investite cu soluționarea notificărilor, a cererilor de retrocedare sau, după caz, ordinelor conducătorilor administrației publice centrale conținând propunerile motivate de acordare a despăgubirilor, după caz, de situația juridică actuală a imobilului obiect al restituirii și de întreaga documentație aferentă acestora, inclusiv orice acte juridice care descriu imobilele construcții demolate depuse de persoana îndreptățită și/sau regăsite în arhivele proprii, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a deciziilor/dispozițiilor sau după caz, a ordinelor.

(2¹) Dispozițiile autorităților administrației publice locale vor fi centralizate pe județe la nivelul prefecturilor, urmând a fi înaintate de prefect către Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, însoțite de referatul conținând avizul de legalitate al instituției prefectului, ulterior exercitării controlului de legalitate de către acesta.

(2²) Deciziile/dispozițiile sau, după caz, ordinele prevăzute la alin.(2) vor fi însoțite de înscrisuri care atestă imposibilitatea atribuirii, în compensare, total sau parțial, a unor alte bunuri sau servicii disponibile, deținute de entitatea investită cu soluționarea notificării.

(3) în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Biroul Central constituit prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1329/2003 va proceda la predarea, pe bază de proces-verbal de predare-primire, către Secretariatul Comisiei Centrale a tuturor documentațiilor depuse de către titularii deciziilor/dispozițiilor motivate prin care s-a stabilit ca măsura reparatorie acordarea de titluri de valoare nominală și care nu au fost soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Pe baza situației juridice a imobilului pentru care s-a propus acordarea de despăgubiri, Secretariatul Comisiei Centrale procedează la analizarea dosarelor prevăzute la alin.(1) și (2) în privința verificării legalității respingerii cererii de restituire în natură.

(5) Secretariatul Comisiei Centrale va proceda la centralizarea dosarelor prevăzute la alin.(1) și (2), în care, în mod intemeiat cererea de restituire în natura a fost respinsă, după care acestea vor fi transmise, evaluatorului sau societății de evaluatori desemnate, în vederea întocmirii raportului de evaluare.

(6) După primirea dosarului, evaluatorul sau societatea de evaluatori desemnata va efectua procedura de specialitate, și va întocmi raportul de evaluare pe care îl va transmite Comisie Centrale. Acest raport va conține cuantumul despăgubirilor în limita cărora vor fi acordate titlurile de despăgubire.

(6¹) La cererea evaluatorilor sau a reprezentanților societății de evaluare desemnate de Comisia Centrala pentru Stabilirea Despăgubirilor, deținătorii bunurilor imobile ce fac obiectul procedurilor administrative prevăzute de prezenta lege vor permite accesul acestora la locul unde se afla bunurile respective, pe perioada și numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru efectuarea lucrării de evaluare.

(6²) Deținătorii bunurilor imobile prevăzute la alin.(6¹) vor fi instiintati în timp util despre efectuarea lucrării de evaluare.

(6³) în caz de refuz, intrarea în domiciliul sau în reședința persoanei fizice se face cu autorizarea instanței judecătorești competente, dispozițiile privind ordonanța președințială din Codul de procedură civila fiind aplicabile.

(6⁴) La cererea evaluatorilor sau a reprezentanților societății de evaluare, băncile, notarii publici, agențiile imobiliare, birourile de carte funciara, precum și orice alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare sunt obligați să le comunice de îndată, în scris, datele și informațiile necesare efectuării evaluării, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel. Evaluatorii au obligația de a asigura secretul datelor și informațiilor astfel primite.

(6⁵) în cazul în care evaluatorul considera necesar, organele de politie, jandarmerie sau alți agenți ai forței publice, după caz, sunt obligați să-i acorde concursul pentru obținerea datelor și informațiilor necesare întocmirii raportului de evaluare, precum și pentru îndeplinirea oricărei alte activități în același scop.

(7) în baza raportului de evaluare Comisia Centrala va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare.

(8) Dispozițiile alin.(1) - (2) și (7) se aplică în mod corespunzător și deciziilor/ordinelor emise în temeiul art.6 alin.(4) și art.32 din Legea nr. 10/2001, privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, republicată, în care s-au consemnat/propus sume care urmează a se acorda ca despăgubire.

(9) în cazul prevăzut la alin.(8), titlul de despăgubire se va emite de Comisia Centrala pentru Stabilirea Despăgubirilor până la concurența sumei reprezentând cuantumul despăgubirilor consemnate/propuse, actualizate cu indicele de inflație.

De asemenea, tot în anul 2008, anul în care se presupune că a avut loc activitatea infracțională a inculpaților luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu

Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru-Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai, prin Decizia primului - ministru nr.425 din 30 august 2005 s-a aprobat Regulamentul privind organizarea și funcționarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, al cărui obiect a fost organizarea, funcționarea, competențele și dotarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, denumită Comisia centrală, ce prevedea:

Art.2 Comisia centrală funcționează în subordinea Cancelariei Primului-Ministru și are, în principal, următoarele atribuții:

a) analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor care se acordă potrivit prevederilor titlului VII - Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv din Legea nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente;

b) emiterea deciziilor referitoare la acordarea de titluri de despăgubire;

c) adoptarea măsurilor legale, necesare aplicării dispozițiilor privind acordarea despăgubirilor.

Art.7 (1) După primirea deciziilor/dispozițiilor emise de entitățile investite cu soluționarea notificărilor, a cererilor de retrocedare sau, după caz, a ordinelor conducătorilor administrației publice centrale investite cu soluționarea notificărilor, în care s-au consemnat sumele care urmează a se acordă ca despăgubire, precum și după primirea deciziilor/dispozițiilor/ordinelor conținând propunerile motivate de acordare a despăgubirilor, președintele Comisiei centrale sau, în lipsa acestuia, vicepreședintele fixează un termen în vederea analizării și soluționării notificărilor/cererilor transmise Secretariatului Comisiei centrale.

(2) Comisia centrală va proceda la analiza dosarelor în privința verificării legalității respingerii cererii de restituire în natură. În situațiile în care Comisia centrală apreciază că, în mod întemeiat, cererea de restituire în natură a fost respinsă, va desemna în mod aleatoriu evaluatorul care va efectua raportul de evaluare și, prin grija secretariatului, va transmite dosarele împreună cu documentația aferentă evaluatorului sau societății de evaluatori, în vederea întocmirii raportului de evaluare.

(3) În baza raportului de evaluare Comisia centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare.

În acest context de reglementare al activității evaluatorilor (inculpații Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru - Florin, Drulă Dorin-Cornel, Nistor Neculai) și al membrilor Comisiei Centrale (inculpații Luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin), date fiind competențele profesionale pentru care au fost acceptați în profesie ori au fost desemnați să reprezinte autoritățile publice în comisia interministerială unde au fost numiți de către Primul - Ministru al Guvernului României, judecătorul de drepturi și libertăți consideră că apărățile formulate de către inculpați sunt lipsite de consistență și dovedesc intenția infracțională.

Este de domeniul evidenței că membrii Comisiei Centrale aveau competența exclusivă și atribuția de a efectua, într-o primă etapă, analizarea dosarelor în privința verificării legalității respingerii cererii de restituire în natură.

Doar după parcurgerea acestei etape, în situațiile în care apreciau că, în mod întemeiat, cererea de restituire în natură a fost respinsă, în baza aceleași competențe exclusive, aveau atribuția de a desemna în mod aleatoriu evaluatorul.

Evaluatorii erau cei care cunoșteau, înțelegeau și puteau pune în aplicare în mod corect acele metode și tehnici recunoscute care sunt necesare pentru efectuarea unei evaluări credibile în conformitate cu Standardele Internaționale de Evaluare, și care erau membri ANEVAR, cum de altfel au precizat în declarațiile date.

Acești evaluatori cunoșteau că evaluările trebuie să fie realizate în conformitate cu aceste Standarde, să întocmească rapoarte clare, ce nu induc în eroare și care prezintă toate aspectele esențiale pentru înțelegerea adecvată a evaluării.

De asemenea, atât evaluatori, cât și membri Comisiei Centrale cunoșteau că la cererea evaluatorilor desemnați, deținătorii bunurilor imobile ce făcea obiectul procedurilor administrative prevăzute de lege trebuiau să permită accesul acestora la locul unde se afla bunurile respective, pe perioada și numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru efectuarea lucrării de evaluare și că la cererea evaluatorilor sau a reprezentanților societății de evaluare, băncile, notarii publici, agențiile imobiliare, birourile de carte funciara, precum și orice alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare erau obligați să le comunice de îndată, în scris, datele și informațiile necesare efectuării evaluării, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel.

Ulterior se trecea la etapa a treia, când în baza raportului de evaluare Comisia Centrală putea proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare.

Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și Fiscal a statuat definitiv în litigiul dintre Curtea de Conturi și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților că atribuțiile acesteia, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, sunt diferite de atribuțiile Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, comisie interministerială, fără personalitate juridică, iar obiectul controlului nu vizat activitatea Comisiei Centrale ci a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, unde de altfel s-au materializat efectele financiare ca urmare a emiterii titlurilor de despăgubire.

Prin aceeași decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și Fiscal a mai statuat că echipa de control a Curții de Conturi a României a constatat, în mod întemeiat, că au fost emise titluri de despăgubire pe baza unor rapoarte de evaluare care nu au respectat cerințele Standardelor Internaționale de Evaluare.

Examinarea actelor de control efectuate evidențiază că în ceea ce-l privește pe inculpatul Vișoiu Gheorghe acesta a formulat mai multe note de relații la solicitarea echipei de control a Curții de Conturi a României, în care de altfel păstrează aceeași poziție cu privire la modalitatea în care a înțeles să-și exercite atribuțiile de serviciu, în calitatea sa de consilier evaluator (a se vedea fii. 131 din Raportul de control — fil.219 voi. 10 dup)

Analizând declarațiile inculpaților luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru - Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai, judecătorul de drepturi și libertăți consideră că este la fel de evident că aceștia cunoșteau că evaluarea unei proprietăți, în sensul cerințelor

Standardelor Internaționale de Evaluare nu se reduce la aplicarea unei formule, în care se introduc niște indici și coeficienți, indiferent de unde provin aceștia.

De aceea, pe cale de consecință judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că evaluatorii (inculpații Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru-Florin, Drulă Dorin-Cornel, Nistor Neculai) erau obligați ca în rapoartele întocmite la solicitarea Comisiei Centrale să apeleze la informații obținute de la băncile, notarii publici, agențiile imobiliare, birourile de carte funciara, precum și orice alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare, întrucât aceste informații le erau impuse de Standardele Internaționale de Evaluare, iar legiuitorul le-a pus la dispoziție în cadrul legal extrem de clar pentru a putea obține astfel de informații.

Așadar apărările inculpaților evaluatori în sensul că nu existau sancțiuni ori deși se adresau acestor entități nu primeau un răspuns sunt simple afirmații care de fapt dovedesc și sub acest aspect intenția infracțională, întrucât în dosarele de retrocedare cu privire la care s-au formulat acuzațiile împotriva lor nu există dovezi ale unor astfel de demersuri, deși unii își asumau respectarea Standardelor, iar alții confirmau că Standardele sunt respectate.

La aceeași concluzie se ajunge și din examinarea declarațiilor membrilor Comisiei Centrale, (inculpații luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin) deoarece judecătorul de drepturi și libertăți consideră că simpla parcurgere a legii și Regulamentului evidențiază obligația acestora de a verifica existența în rapoartele de evaluare a unor informații sigure obținute de la băncile, notarii publici, agențiile imobiliare, birourile de carte funciara, precum și orice alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare.

Cu toate acestea este evident că inculpații luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin - membrii ai Comisiei Centrale nici nu au verificat dacă evaluările au la bază asemenea informații și se dovedește că afirmațiile inculpatului Baciuc Remus-Virgil sunt cât se poate de reale, că în realitate activitatea Comisiei Centrale era o formalitate de semnare a unor tabele, după cum rezultă de altfel și din procese verbale semnate de către inculpați aflate în vol.9 după, că dosarele de despăgubire ori rapoartele de evaluare nici nu au fost văzute fizic de vreunul dintre ei, toate elemente de fapt ce denotă disprețul față de lege, față de obligațiile care și le-au asumat, de modul în care au înțeles să-și exercite funcția publică și evident intenția infracțională.

Astfel, inculpatul Baciuc Remus-Virgil arată: „... la ședințele Comisiei mi-au fost prezentate sub formă de tabel dosarele propuse de direcțiile de specialitate din ANRP pentru aprobare. Nu am vizitat niciodată dosarele de despăgubiri și nici rapoartele de evaluare. Aparența de legalitate pe care m-am bazat când mi-am dat votul a fost reprezentată de semnăturile tuturor funcționarilor și specialiștilor,..."

Mai mult decât atât, judecătorul de drepturi și libertăți observă că în ceea ce privește dosarul de despăgubire nr.26600/CC/2006 specialistul Direcției Naționale Anticorupție a concluzionat că documentele existente la dosarul de retrocedare evidențiază faptul că terenul nu putea face obiectul Legii nr.10/2011. deoarece a fost preluat legal, prin expropriere pentru utilitate publică și sistematizarea localității, iar soții Constantin au primit despăgubiri bănești pe care nu le-au contestat, ceea ce întărește și mai mult concluzia unei prezențe pur formale a inculpaților la ședințele Comisiei Centrale, întrucât verificarea legalității actelor trebuia efectuată înainte de efectuarea evaluărilor, deși actele lor de dispoziție erau decisive.

Așadar, deși responsabilitățile membrilor Comisiei Centrale reprezentau o activitate complexă de verificare și analiză pentru a stabili o măsură de confirmare ori de dispunere a refacerii, așa după cum prevedea art.7 din Regulamentul nr.30/2005 „în baza raportului de evaluare, Comisia Centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare” specifică atribuției de emitere decizie, inculpații luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin au ignorat-o și au încălcat-o.

În aceste condiții faptice devine evident că atât la nivelul inculpaților Hanu Alexandru -Florin, Drulă Dorin-Cornel, Nistor Neculai - evaluatorii ce au întocmit rapoartele de evaluare, al inculpatului Vișoiu Gheorghe - ce a avizat rapoartele întocmite, precum și al inculpaților luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin - membrii ai Comisiei Centrale s-a acționat cu intenție indirectă, deoarece rezultatul prejudicierii bugetului de stat ori al intereselor legitime ale unor persoane este cert, însă inculpații au acționat în cunoștință de cauză contrar obligațiilor ce le reveneau potrivit reglementărilor legale, iar caracterul generalizat al declarațiilor prin care se apără conduce judecătorul de drepturi și libertăți la concluzia existenței unei conivențe infracționale acceptate tacit.

Această concluzie este consolidată în acest moment procesual și prin aceea că dosarul de urmărire penală cuprinde denunțul formulat de una dintre persoanele ce a fost beneficiar al supraevaluărilor, numitul Vișoiu 33 Valentin care pretinde: „...pentru soluționarea favorabilă a trei dosare privind drepturi litigioase, Nicolescu Theodor-Cătălin, în calitate de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, i-a pretins 5% din totalul acțiunilor care urmau a fi obținute în baza titlurilor de conversie obținute, în schimbul sprijinului acordat pentru soluționarea favorabilă și cu celeritate a dosarelor.

În acest context, la sfârșitul anului 2007, denunțatorul s-a întâlnit cu Manole Gheorghe Adrian și cu Nicolescu Theodor-Cătălin, ultimul precizându-i că dacă va achiziționa drepturi litigioase din dosare aflate la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, îl va ajuta ca respectivele dosare să treacă prin Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, fără probleme, pentru acest sprijin urmând să primească 5% din totalul numărului de acțiuni, sau echivalentul în bani al acestora, indiferent de prețul la care erau tranzacționate.

Având în vedere aceste aspecte, în primul dosar a cesionat, în baza contractului autentificat sub nr.3681/27.08.2008, 17% lui Barbu Florin Șerban și 12% lui Manole Gheorghe Adrian contra sumei de 476.000 euro, respectiv 336.000 euro. Referitor la cei doi cesionari, denunțatorul susține că aceștia au avut la cunoștință la momentul semnării contractului că după acordarea despăgubirilor în acel dosar trebuiau să remită 5% din totalul acțiunilor sau contravaloarea acestora lui Nicolescu Theodor-Cătălin, în vederea soluționării fără probleme și cu celeritate a acelui dosar.

În cursul anului 2008, denunțatorul declară că, împreună cu Manole Gheorghe Adrian, a concesiionat drepturi litigioase în proporție de 88%, iar restul de 12% a fost cumpărat de Manole Gheorghe Adrian. Conform înțelegerii avută anterior cu Nicolescu Theodor-Cătălin și pentru acest dosar trebuiau să îi remită acestuia 5% din totalul acțiunilor sau contravaloarea acestora.

De la momentul achiziționării drepturilor litigioase în cele două dosare aflate la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, denunțatorul s-a întâlnit cu Nicolescu

Theodor-Cătălin care l-a asigurat că dosarele vor trece de Comisie fără probleme, la momentul respectiv acesta îndeplinind funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. În luna septembrie 2008 au fost emise de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor decizii de acordare a despăgubirilor, precum și titlurile de conversie aferente.

Denunțatorul afirmă că, împreună cu Manole Gheorghe Adrian, i-au remis fiecare acțiuni în procent de 2,5% din total sau echivalentul în bani al acestora, indiferent de cota parte deținută.

Pentru cei 2,5% pe care denunțatorul trebuia să-i remită lui Nicolescu Theodor-Cătălin, în perioada 2008-2013, i-a dat acestuia aproximativ 800.000 euro în mai multe tranșe. Bani proveneau din vânzarea acțiunilor, fiind retrași în numerar din bancă și înmânați cu ocazia întâlnirilor acestuia cu Nicolescu Theodor-Cătălin.

În vederea achitării echivalentului în bani a cotei de 2,5% din totalul acțiunilor, denunțatorul a arătat că a încheiat, în cursul anului 2010 sau 2011, cu Nicolescu Theodor-Cătălin un contract de comision, cu caracter fictiv, în baza căruia i-a vîndut o sumă de bani în lei, al cărei quantum nu îl poate preciza exact.

Cu privire la primul dosar de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților pe care l-a achiziționat de la familia Oloșuteanu, denunțatorul declară că înainte de finalizarea raportului de evaluare întocmit de către evaluatorul Hanu Alexandru s-a întâlnit cu acesta și i-a sugerat că în măsura în care va întocmi un raport de evaluare cât mai favorabil îl va recompensa, fără a preciza suma. După finalizarea raportului și depunerea acestuia la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, s-a întâlnit cu evaluatorul Hanu Alexandru, căruia i-a remis suma de 10.000 euro. ,,

Această afirmație a denunțatorului a fost recunoscută de către inculpatul Hanu Alexandru care declară: ,, ... în legătură cu evaluarea pe care am făcut-o în dosarul nr. 13653/FFCC/2008, înainte de a mi se repartiza această lucrare de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, am fost contactat de Vișoiu Valentin, care mi-a cerut o consultație legată de obiectul acestui dosar, consultație care se referea la cât ar ieși evaluarea făcută de mine, precizând ar dori să știe cât ar ieși o evaluare făcută foarte bine. Mi-a cerut să îi fac o estimare a valorii corectă pe care să o poată susține ulterior, l-am făcut această estimare.

La câțeva vreme după, dosarul mi-a fost repartizat de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților... Am făcut evaluarea și la câteva zile după ce am predat-o, Vișoiu Valentin a venit la mine la birou cu 10.000 euro pe care i-am primit. ... Suma de 10.000 euro mi-a fost oferită de Vișoiu Valentin după ce am întocmit raportul de evaluare și l-am predat și acestuia și Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților pentru că a fost mulțumit de rezultatul acestei evaluări..."

Denunțatorul Vișoiu Valentin a mai afirmat că..... în cursul anului 2007, în baza aceluși înțelegere infracțională avute cu Nicolescu Theodor-Cătălin a achiziționat în integralitate drepturile litigioase dintr-un dosar aflat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, procedând la interpunerea în calitate de cesionar al lui Barbu Florin Șerban, în realitate acesta deținând doar o cotă de 15% din întreaga valoare, iar Manole Gheorghe 15% sau 20%.

Valoarea despăgubirilor acordate a fost stabilită la 12 milioane lei, dar în urma valorificării acțiunilor s-au încasat circa 7 milioane lei, din care Nicolescu Theodor-Cătălin a primit 5 %, respectiv circa 350,000 lei. Bani au fost remiși în cursul anului 2008 în mai multe tranșe de către denunțator sau Manole Gheorghe Adrian", persoană care a confirmat cele petrecute.

Judecătorul de drepturi și libertăți nu împărtășește argumentele apărării potrivit cărora legea nu ar fi precisă ori că ar fi neclară, și consideră că argumentele prezentate mai sus au răspuns opiniei sale.

Pe de altă parte, judecătorul de drepturi și libertăți reține că infracțiunea reglementată de dispozițiile art.13² din Legea nr.78/2000, reprezintă infracțiune asimilată celor de corupție, infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit. Prin urmare, ceea ce determină în concepția și reglementarea legii, asimilarea cu infracțiunile de corupție a infracțiunii prevăzute de art.297 Cod penal, este obținerea de către funcționar a unui folos necuvenit pentru sine sau pentru altul.

Cum de altfel s-a mai arătat de către judecătorii de la înaltă Curte de Casație și Justiție, sfera foloaselor necuvenite ce pot fi procurate de către autorul infracțiunii cuprinde orice folos sau profit evaluabil în bani care, atunci când este realizat, conduce la creșterea sau consolidarea patrimoniului unei persoane și nu diferă de sfera avantajelor patrimoniale din reglementarea anterioară. Folosul necuvenit este tot un avantaj, care poate avea o valență personală sau patrimonială, ceea ce legea cere pentru existența infracțiunii, este ca respectivul folos să nu fie consecința unei fapte penale.

În speță, folosul necuvenit a constat în despăgubirile obținute, în urma pretinsei activități infracționale desfășurate de inculpații luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru -Florin, Drulă Dorin-Comel și Nistor Neculai, de către beneficiarii despăgubirilor.

Așadar, cu privire la susținerea apărării potrivit căreia infracțiunea prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000, este una complexă și presupune, pe de o parte producerea unui prejudiciu, iar pe de altă parte, obținerea unui folos necuvenit, raportat la acuzația adusă inculpaților, se impune a se face diferența între cele două noțiuni, cea de prejudiciu și cea de folos necuvenit.

În cazul infracțiunii de abuz în serviciu în forma prevăzută de art.297 Cod penal, scopul este acela de a produce un prejudiciu unei entități, de către funcționarul ce acționează exclusiv în raporturile cu acea entitate, dar în cazul infracțiunii prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000, pentru care sunt cercetați inculpații, folosul necuvenit se produce în favoarea unei a treia persoane, în speță beneficiarii despăgubirilor ce le-au fost acordate în baza deciziei Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din care a făcut parte și inculpații luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin.

Susținerile apărării potrivit cărora rapoartele de constatare întocmite de către specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție nu pot fi luate în considerare deoarece nu sunt efectuate de către persoane independente de organul judiciar ce a dispus constatarea sunt nejustificate.

Potrivit dispozițiilor art.172 alin.9 din Codul de procedură penală, când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt, ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei, organul de urmărire penală poate dispune prin ordonanță, efectuarea unei constatări care se efectuează, de regulă, de către un specialist care funcționează în cadrul sau pe lângă instituția de care aparține organul de urmărire penală.

Prin urmare, constatarea se poate dispune într-una dintre situațiile distincte prevăzute de textul de lege evocat, respectiv, când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt sau când este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei.

În cazul primelor două situații, cele privitoare la existența pericolului de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt, dacă organele de urmărire penală au posibilitatea de a înlătura acel pericol, nu vor dispune efectuarea unei constatări, ci vor lua măsurile necesare pentru conservarea urmelor, ridicarea obiectelor, efectuarea de fotografii, etc.

În cea de-a treia situație, constatarea se dispune când apare necesitatea de a se clarifica de urgență unele fapte sau împrejurări ale cauzei.

În acest caz, urgența este impusă, nu de pericolul dispariției mijloacelor de probă sau al schimbării situației de fapt, ci de necesitatea justei orientări a organelor de urmărire penală în efectuarea activității de cercetare, acestea fiind singurele în măsură să aprecieze, deopotrivă, asupra existenței necesității și relevanței datelor furnizate de specialiști în orientarea constructivă a investigațiilor, sens în care Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat în mod constant.

Referitor la susținerile apărătorilor potrivit cărora Standardele Internaționale de Evaluare nu ar fi obligatorii pentru inculpați ori că acestea ar fi fost obligatorii doar din anul 2014, cum susține apărarea inculpatului Drulă Dorin - Cornei, judecătorul de drepturi și libertăți reține că Standardele Internaționale de Evaluare au fost implementate de International Valuation Standards Committee și agreeate de ANEVAR, iar în România Standardele Internaționale de Evaluare au fost adoptate ca standarde obligatorii pentru toți membrii ANEVAR începând cu 1 ianuarie 2004.

- De la implementarea lor obligatorie, aceste standarde au fost permanent modernizate pentru a corespunde cerinței elaborării unor rapoarte credibile, iar în momentul realizării rapoartelor de evaluare și al aprobării despăgubirilor în prezenta cauză erau în vigoare Standardele Internaționale de Evaluare ediția a opta IVSC 2007,

Apărătorii inculpaților Luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Cananțiu Constantin-Cătălin, în sensul că nu aveau pregătirea necesară în domeniul evaluării proprietăților și în analiza expertizelor nu pot fi primite în contextul în care, potrivit art.16 alin.7, Titlul VII din Legea nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, aveau obligația să analizeze raportul de evaluare. Or, analiza unui raport de evaluare necesită, în mod evident și analiza documentelor și înscrisurilor care au stat la baza întocmirii unui asemenea raport.

De aceea, în raport probele administrate până în prezent, judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că acestea creează o suspiciune rezonabilă că având complicitatea

inculpațiilor Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru - Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai inculpații luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin au săvârșit pretinsele infracțiuni, respectiv infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul și complicitate la această infracțiune, fiind produsă o pagubă de cea. 60 milioane euro, în cazul dosarului nr.13653/FFCC/2008, 1.730.554 euro, în cazul dosarului nr.26600/CC/2006 și 13.127.430 euro, în cazul dosarului nr. 8745/CC/2006.

Referitor la cea de-a doua condiție ce se cere a fi îndeplinită pentru a se putea dispune luarea măsurii arestării preventive și anume aceea ca să existe vreunul dintre cazurile enumerate la art.223 Cod procedură penală, se constată că este îndeplinită fiind aplicabile dispozițiile art.223 alin.2 Cod procedură penală.

Astfel, inculpații luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru- Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai sunt acuzați de comiterea ori complicitate la comiterea unei infracțiuni de corupție în legătură cu serviciul, prin care s-au produs consecințe deosebit de grave și prin care s-au obținut foloase necuvenite pentru alți, iar modul și circumstanțele în care aceștia au acționat impun privarea lor de libertate fiind necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

Lăsarea în libertate a inculpaților luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru- Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai, având în vedere modalitatea concretă în care rezultă că s-au comis faptele și împrejurarea că acestea au afectat grav bugetul consolidat al statului român, dar în primul rând bugetul alocat pentru despăgubiri, prezintă un pericol concret pentru ordinea publică, întrucât s-ar genera un sentiment de insecuritate în rândul societății civile și s-ar produce temerea că justiția nu acționează suficient de ferm și ar putea încuraja alte persoane să comită fapte asemănătoare, cu atât mai mult cu cât inculpații chiar și după o atât de lungă perioadă de timp de la comiterea presupuselor fapte consideră că au acționat în conformitate cu legea, deși în privința membrilor Comisiei Centrale este de domeniul evidenței că activitatea lor a fost doar pur formală, de a se reuni cu scopul de a semna niște documente ignorând puterea de decizie cu care erau investiți, iar evaluatorii au ignorat Standardele obligatorii ce trebuiau avute în vedere la întocmirea rapoartelor întocmite, deși formal precizau că le respectă.

Or, în condițiile în care inculpații luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru - Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai, au o asemenea atitudine față de modul în trebuiau să-și îndeplinească obligațiile legale, deși doar în trei situații din cele 78 aflate în investigație au facilitat acordarea a unor despăgubiri nejustificate ce depășesc quantum de 70 milioane euro, este de natură să creeze sentimentul general de insecuritate socială și justifică privarea lor de libertate.

Este adevărat că presupusa activitate infracțională reținută în sarcina inculpaților luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru - Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai, se situează la nivelul anului 2008, însă, pe de o parte, modul cinic de degrevare cu privire la propriile obligații profesionale ori de exercitare al funcțiilor publice, iar pe de altă parte

împrejurarea că faptele acestora au fost descoperite de către organele judiciare în luna ianuarie 2015, după ce fapte penale similare petrecute în anul 2011 au descoperite în luna octombrie 2014 când au și fost aduși în atenția opiniei publice, nu poate justifica opinia de a considera că pericolul pentru ordinea publică pe care l-ar prezenta lăsarea în libertate a inculpaților s-ar fi diminuat, dimpotrivă, acest pericol pentru ordinea publică este actual și generează în rândul societății puternice reacții negative și în prezent, care persistă cu aceeași intensitate.

Cum de altfel se arată în mod constant de către judecătorii de drepturi și libertăți, noțiunea de pericol pentru ordinea publică nu trebuie înțeleasă doar ca o primejdie concretă și imediată, constând în posibilitatea comiterii unor fapte penale grave, ci ea semnifică și o stare de neliniște, un sentiment de insecuritate în rândul societății civile, generată de rezonanța socială negativă a faptului că inculpatul, asupra căroră planează acuzația comiterii unor infracțiuni ce aduc atingere sănătății societății, este cercetat în stare de libertate.

Or, în cauză, inculpații luoraș Mihnea Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru - Florin, Drulă Dorin-Cornel și Nistor Neculai sunt urmăriți penal pentru comiterea unor infracțiuni ce prezintă un grad ridicat de pericol social, atât abstract, cât și concret, determinat de indiferența profesională și superficialitatea în îndeplinirea atribuțiilor ce le reveneau, puse în evidență de validarea unor despăgubiri exorbitante, fără un minim de efort de verificare a documentelor depuse la dosar, alterarea prestigiului Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și implicit a instituțiilor publice pe care le reprezentau în calitate de membri în Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor - Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală - fiecare instituție în parte, fiind un serviciu public, deși obiectivul urmărit de către legiuitor a fost de creare a acestei Comisii Centrale în scopul evitării unor posibile fraude sau tentative de corupere a personalului implicat în aplicarea legii.

În ceea ce privește ce-a de-a treia condiție - măsura arestării preventive să fie necesară pentru atingerea scopului prevăzut de art.202 alin.1 Cod procedură penală -judecătorul de drepturi și libertăți are în vedere că scopul măsurilor preventive prevăzut în dispozițiile art.202 Cod procedură penală nu se poate realiza printr-o altă măsură preventivă în cazul inculpaților luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe și Hanu Alexandru - Florin.

Este adevărat că până la rămânerea definitivă a unei hotărâri într-o cauză penală, persoana judecată beneficiază de prezumția de nevinovăție, însă legiuitorul a stabilit ca, în cazul în care se regăsesc anumite condiții expres prevăzute, să se poată lua una din măsurile preventive, indiferent dacă acuzatul recunoaște sau nu săvârșirea faptelor de care este acuzat ori de faptul dacă are sau nu antecedente penale, normele de procedură interne fiind în deplin consens cu dispozițiile art. 5 și art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Având în vedere toate aceste aspecte, considerate relevante și suficiente pentru a demonstra că lăsarea în libertate a acuzaților ar afecta, în mod real, ordinea de drept, judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că plasarea inculpaților luoraș Mihnea-Remus, Popa-Mocanu Ingrid-Luciana, Georgescu Horia, Canangiu Constantin-Cătălin, Vișoiu Gheorghe și Hanu Alexandru - Florin, în stare de detenție provizorie este singura aptă să asigure prezervarea ordinii publice, măsura arestării preventive fiind proporțională cu gravitatea faptelor ce formează obiectul acuzației penale și totodată, necesară pentru a

asigura buna desfășurare a procesului penal, așa cum cer dispozițiile art 202 alin.1 și 3 Cod procedură penală, cu atât mai mult cu cât în cauză, organul de urmărire penală s-a sesizat din oficiu și a extins urmărirea penală cu privire la comiterea și a altor infracțiuni de corupție.

STIRIPEȘURSEI